

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 506 Subject Dharam sastra
Name of MSS Sukhan faqira
Author _____
Period _____ Folios 445
Script Gurmukhi Source Bhai Bhatta Singh, Pratap Singh, Amritsar
Missing Folios _____

ms 279
506

279

Accs. No 506

੧

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੁਖਨਫਕੀਰਾਦੇਲਿਖਮਤੇ॥

ਇਕੁ ਠਕੀਰੁ ਆਖਦਾ ਆਹ ਜੋਇ
ਬਦਿਨੁ ਖਜਾਨੇ ਦਬੋਹੇ ਦੇਉ ਤੇ ਸ
ਤੇ ਸਤਰਾਂ ਨ ਸੀ ਹਤ ਦੀਆ ਲਿਖਿ

ਆਹੋਈਆਹੁਠੀਆਮੇ ਪਹਿਲਾ
 ਇਹੁ ਅਵਸੇਸੁ ਆਵਦਾਹੈ ਮੈਨੂੰ
 ਉਸ ਆਹਮੀਤਿ ਜੋਜਾਣਦਾਹੈ
 ਮਰਣਾ ਸਚੁਹੈ ਅਰਉਹ ਹਸਣੇ
 ਖੇਡਣੇ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਹਿਦਾਹੈ

ਦੁਜਾ ਅਫਸੋਸੁ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੇਨੂੰ ੩
 ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
 ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਸਫਿਤ ਹੈ ਅਸਥਿਰ
 ਨਹੀ ਅਰੁ ਉਪਰਿ ਉਸਦੇ ਭਰੋ
 ਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੀਜਾ ਅਫਸੋਸੁ

ਆਵਦਾਹੈ ਮੇਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ
 ਜੋ ਜਾਣਦਾਹੈ ਜੁਕਿ ਮਹੈਨਿ ਸਭੇ
 ਲਿਖੇ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਹੋਨ ਅਰ ਉਹ
 ਅਯਸੋਸੁ ਕਰਦਾਹੈ ਉਸ ਫਖਤ
 ਦਾ ਜੇਕੀ ਗੁਜਰਿ ਜਾਵੈ ਚੌਹਥਾ

ਅਠਸੋਸੁ ਆਵਦਾਹੇ ਮੇਨੁ ਉਸ ੪
ਆਦਮੀ ਤੇ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਓੜਕ
ਦੇ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਨਿ ਅਰੁ ਉਹ ਇਕ
ਠੇਕਰਣੇ ਮਾਲਦੇ ਉਦਮ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਪੰਜਵਾ ਅਠਸੋਸੁ ਆਵਦਾਹੇ

ਮੇਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ਜੇ ਜਾਣਦਾ
 ਹੈ ਅਗਨਿ ਨਰਕ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਭਾਗੀ
 ਹੈ ਅਰੁ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਣੇ ਵਿਚਿ ਦਿ
 ਲੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਛਿਹਣਾ ਅਠਸੋਸੁ
 ਆਵਦੀ ਹੈ ਮੇਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ

ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੁਵਰਗ ਸਚੁ ਹੈ ਅਰੁ ॥ ੫ ॥
 ਉਹ ਕੀਮਾ ਧਰਮਾਦਿਆ ਵਿਚਿ ਦਿ
 ਲੇਹੇ ਰਹੇ ਹੋਨਿ ਸਤਵ ਅਯਸੁ
 ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੇਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ
 ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸਾਂਈ ਇਕੁ ਹੈ ਦੂਸ

ਰਾਹੋਰੁ ਸਰੀਰੁ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
 ਅਰੁ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਰ ਨਾਨਾ ਲਿ ਕਰ
 ਦਾਹੈ ਸਾਂਈ ਰਖਿਆ ਕਰੈ ਮੇਨੂਇ
 ਨਾ ਸਤਾ ਕੇਲੂ ਨਕਰਿ ਵਿਚਿ ਕੰਮ
 ਪਰਮਦੇ ਦਿਲ ਹੋ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਕਲ

10

ਨੂਕਰੇਗਾ ਅਠਸੋਸੁ ਅਠਸੋਸੁ ६
 ਸੁਹੁਟੇਹੀ ਮੰਨ ਆਪਣੇਦੇਕ ਨਿਛਿ
 ਕੇ ਜੇਕਲਨੂੰ ਆਵੈ ਦਿਲ ਤੇਰੇ ਤੇਖੁ
 ਸਾਈ ॥੧॥ ਹਿਕ ਫਕੀਰੁ ਆਖਦਾ
 ਆਹਾ ਜੇ ਚਾਰੇ ਹਜਾਰਿ ਪੈ ਥੀ ਪੜੀ

11
ਮੇ ਸੋਓਨਾਂ ਵਿਚੁ ਚਾਰਿ ਗਲਾਂ ਲ
ਈਆਂ ਮੇ ਉਨਾ ਚਉਗਲਾਨੂੰ ਦਿਨ
ਵਿਚੁ ਚਾਰਿ ਹਜਾਰ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹਦਾ
ਹਾਂ ਮੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੁ ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਭਜਨੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾ

ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤਾਰਿ ਜਕੁ ਉਸਦਾ ਨਖ ॥ ੧ ॥
 ਏ ਦੂਜਾ ਇਹੁ ਹੋਮ ਨਮੇਰੇ ਜੋ ਸਾਈ
 ਦੇ ਦਿਤੇ ਤੇਰੀ ਨਹਿ ਦੇ ਤਾ ਸਾਈ
 ਹੋਰ ਦੂਰ ਜੁ ਤੇਰੁ ਬਹੁਤ ਦੇਵੈ ਤੀਜ ॥
 ਇਹੁ ਹੋਮ ਨਿਮੇਰੇ ਜੋ ਕਾਈ ਸਾਈ

ਮਨਹਿਕੀਤੀਹੈ ਤਿਸਕੋਲੋਹਰ ਨਹੀ
 ਤ ਮੁਲਖਉਸਦੇਵਿਚੋਦੂਰਿਹੋ ਚ
 ਉਥਾਇਹੁਮਨਮੇਰੇ ਜੇਤਉਪਾਪ
 ਕਰਣਾਹੈ ਤਾਪਹਿਲ ਜਾਹਗਾਪੈ
 ਦਾਕਰਿ ਜਿਥੈਸਾਈਤੈਨੂਨਦੇਖੈ

ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਪਾਪੁਨ ਕਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖਨ ੨
 ਹੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨੁ ਇਕ ਸਾਧ ਚਰੁਏ
 ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਚਰੁਏ ਤੂ ਫਿਦਿ ਆਕਿਓ
 ਨਾਹੀ ਸਿਖਦਾ ਤੇਨੂੰ ਸਾਈ ਸਚੇਕ ०
 ਪੁਛਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਗੇ ਚਰੁਏ

ਅਭਿਅਸਾਹੇ ਸਾਧਵਿਦਆਵਿਚੁ
 ਪੰਜਗਲਾਂ ਜਾਣਦਾਹਮੇ ਜੇਤੂਭੀ
 ਪੜ੍ਹੈਤਾ ਵਿਦਯਾ ਤੇ ਗੀਭੀਵਿਧਿਜਾ
 ਵੈ ਤਉ ਸਸਾਧਕਹਿਆ ਉਹਕ
 ਉਦਗਲਹੇ ਤਾਅਜੜੀਅਭਿ

ਆ ਪਹਲਾਇਹੁ ਜੇਭਜਨਨਾਸਕ ॥੧॥
 ਕਰਿ ਤਾਪਾਪਕਿ ਸੁਵਾਸਤੇਕਰਾਮੇ
 ਦੂਜਾਇਹੁ ਜੇਸਚੁਨਸਕਾਮੇਬੋਲ
 ਤਾਝੁਠਕਿ ਸੁਵਾਸਤੇਬੋਲਾਮੇਤੀ
 ਜਾਇਹੁ ਜੇਮੇਸੁਧਅਹਾਰਨਪਾ

ਵਾਮੇਤਾਂ ਅਸੁਧਾ ਅਹਾਰ ਕਿਸਵਾ
 ਸਤੇਖਾਵਾਮੇ ਚਉਥਾਇਹੁਜੂਭੁਪ
 ਰਅਉਗਣਾਆਪਣਿਆਦੇਸੇ
 ਝੀਨਰਖਾਮੇ ਤਾਕਿਸਵਾਸਤੇਹੇ
 ਰੁਨਾਦੇ ਅਉਗਣਚੁਢਾਮੇ ਪੰਜਵੇਂ ०

ਇਹੁ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਨਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲ
 ਵੇਸੇ ਤਾਕਿ ਸਵਾਸਤੇ ਮਾਇਆ
 ਨਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਵੇਸੇ ਤਾਉ ਸ
 ਸਾਧਕ ਹਿਆ ਜੇ ਇਹੁ ਪੰਜਗ
 ਲਾਤਿ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੇਨੂੰ ਅਰੁ ਸਾ

ਰੇਜਗਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤਿ ਹੋਨਿ। ੩। ਬ
 ਚਨੁ ਹੈ ਇਕੁ ਸਾਧਕੁ ਜੇ ਬਾਰਹਗ
 ਲਾਂ ਇਕੁ ਪੋਥੀ ਵਿਚੇ ਲਈਆ ਹੈ
 ਨਿਮੇ ਜੋ ਦਿਨ ਇਕ ਵਿਚੁ ਤਿਹੁਦੁ
 ਰੀ ਪੜਦਾ ਹਾਂ ਮੇ ਪਹਿਲਾ ਇਹੁ ਜੇ

ਸਾਈਕਹਿਆਹੈ ਹੇਮਨੁਖਨਹੀ ११
 ਭਰਦਾ ਤੂਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮੇਰੀਤੇਜੇਸ
 ਦਾਸਦਾਹਾਂਮੇ ਦੂਜਾਇਹੁਜੇਨਤਰੁ
 ਰਿਜਕਥੈ ਜੇਭਿਡਾਰਮੇਰਾਭਰਿਅ ०
 ਹੋਇਆਹੈ ਅਰੁਖਜਾਨਾਮੇਰਾਖ ०

ਲੀਨਹੀ ਤੀਜਾਇਹੁ ਜੋਜਿਸੁਜਾਗ
 ਰਹਿਜਾਵੈ ਜਿਸਕੋਲੂਕਿਮਦੇਆਜ
 ਜਹੋਵਹਿ ਅਰੁਮੇਨੂਚਿਤਿਕਰਹਿ
 ਤਾਕਿਮੁਤੇਗਭਲੀਤਰਾਂ ਕਾਰਿਦੇਵਾਂ
 ਮੇਥੋਥਾਇਹੁਜੋਮੇਤੋਨੂਪ੍ਰੀਤਮੁਰ

ਖਦਾਹਾ ਤੂਭੀਸੇਰਾਹੋਹੁ ਅਰੁਮੇਨੂ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਰਖੁ ਪੰਜਵਾਇਹੁਜੇਡਰੁ
 ਮੇਰੇਥੀਨਿਰਭੈਨਹੋਹੁ ਜੋਪੁਰਿਸ
 ਲਾਤਨੀਤੂਨਹੀਲਿਪਿਆ ਛਿਹਵ
 ਇਹੁਜੇਹੇਮਾਨੁਖਮੇਪੇਦਾਕਰਿਮ

ਟੀ ਅਰੁ ਬ੍ਰਿਦੁ ਪਾਣੀ ਤੇ ਤੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇ
 ਅਹੈ ਸੁਮੈ ਨੂੰ ਜਤਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਹੋ
 ਆ ਸੋ ਤੁਪੈ ਦਾ ਕਰਣੇ ਰੀ ਦੀ ਚਿ
 ਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾਹੈ ਸਤਵਾਇਹੁ
 ਜੋ ਸਭੇ ਫਸਤੁ ਬਣਾਈ ਅਹੈ ਨ

ਮੇਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਅਰੁਣੇਨੂੰ ਬਣਾਇ ੧੩
 ਅਹੈਭਜਨਆਪਦੇਦੇਵਾਸਤੇ ਅ
 ਰੁਤਿਗੁਲਾਮਉਨਾਵਸਤੂਦਾਹੋਇ
 ਆਹੈ ਜੇਫੀਆਵਸਤਾਵਾਸਤੇ
 ਤੇਰੇਬਣਾਈਯਾਹੈਨਿ ਸੇਤੁਆਪ

ਨਾਮਾਪਦਰਿਕੀਤਾਏਮੇਰੇਥ ਅ
 ਠਵਾਇਹੁਜੇਸਭੇਚੀਜਾ ਸਭੇਅਦ
 ਮੀਤਿਨੂਦੁਦੇਹੋਨਿ ਵਾਸਤੇਮੀਨਾਮ ०
 ਪਣੇਦੇ ਅਰੁਜੇਮੇਚਾਹਦਾਹਾਂ ਵਾਸ
 ਤੇਭਲੇਤੇਰੇਦੇ ਅਰੁਤੁਮੇਥਨਸਦਾ

ਹੋ ਨਵਾਇਹੁ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿਕ ੧੪
 ਰਦਾਹੈ ਵਾਸਤੇ ਮਨ ਆਪਣੇ ਦੇ ਪ
 ਰੁਮਨ ਆਪਣੇ ਦੇ ਉਪਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਹੀਕ
 ਰਦਾ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਵਾਇਹੁ ਜੋ
 ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਭਜਨ ਕਰਨਾਹੈ ਅਰੁ ਮੇ

ਰਾਕਰਮਰਿਜਕੁਦੇਣਾਹੈ ਜਾਤੂਭ
 ਜਨਕੋਲੂ ਨਸਦਾਹੈ ਤਾਮੇਰਿਜਕੁ
 ਦੇਣੇਕੋਲੂਨਹੀਰਹਦਾ ਦੇਦਾਰਹ
 ਦਾਹ ਯਾਰਫਾਇਹੁਜੇਤੂਮੀਗਦਾ
 ਏਰਿਜਕੁ ਕਲਿਪਨ ਕਰਕੈਮੈਕੇ

ਛੋ ਅਰੁਮੇਨਹੀ ਮੰਗਦਾ ਕਰਮਭ
 ਲੇ ਕਰਦੇ ਤੈਕੋਲੂ ਬਾਰਵਾਇਹੁਜੇ
 ਰਾਜੀਨਹੀਹੋਦਾਤੂ ਪਾਲਬਧਮੇਰੀ
 ਕੀਤੀਪਰੁ ਤਮੇਤੋਨੂਦਰਿਦਰਿਠਿ
 ਰਾਵਦਾਹ ਤੂ ਸਰਮਿਦਾਨਹੀਹੋਦ ॥

॥४॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਫਾਨ ਦੇ ਤਾਂ
 ਈ ਤਿਨ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਅਉਖੈ ਹੈ ਨਿ ਜੇ
 ਕਰਿ ਤੈ ਈ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ਅਗੁ
 ਆਪਣੇ ਤਾਦਰਿ ਫਾਨੇ ਓੜ੍ਹ ਕਰੇ ਨੂੰ
 ਪਹੁਚੇ ਪਹਲਾਇ ਹੁਜੁ ਦੁਨੀਆ

ਏਹੁ ਪੜ੍ਹਦਾ ਚੜ੍ਹਕਦਾ ਹੈ ਦੁਜਾਸਤਾ १੬
 ਨਿਏਹਿ ਪੜ੍ਹਦਾ ਧਰਮਦਾ ਹੈ ਤੀਜਾ
 ਪੜ੍ਹਦਾ ਮੰਨਿਹਰਾ ਮਿਸ਼ਾਦਾ ਹੈ ਏਹਿ
 ਪੜ੍ਹਦਾ ਸਾਂਈਦਾ ਹੈ ॥ ਪਾਥ ਚਰਨੁ ਹੈ ਏ
 ਕਸਾਧਦਾ ॥ ਜੋ ਕਹਦੇ ਆਏ ਜੇ ਅਠ

ਸੋ ਸੁਹੈ ਆਦਮੀ ਆਤਿ ਹਾਉ ਪਾਰਿ
 ਇਕ ਮੰਗਣਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਦੇ
 ਜੁਪਿ ਛੇਉ ਸਦੇ ਵੇਦੇ ਹੋਨਿ ਅਗੁਇ
 ਉਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੁਪਿ ਛੇਅਸਾਡੇ ਮੇ
 ਤਫਿਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵੇ ਲੇਪਹੁ ਚਹਿ

ਗੀ ਦੂਜਾਇਹੁ ਜੇ ਭੁਲੇਹੋਏ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਤੇ ਪਏ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਤੇ ਜਾਣਦੇ
 ਨਹੀ ਜੇ ਪਾਪ ਦਾ ਬਦਲ ਦੁਖ ਹੋਇ
 ਗਾ ਤੀਜਾਇਹੁ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪਿ ਮੁ
 ਹਨਾ ਲਿਹ ਸਦੇ ਹੈਨਿ ਅਰਜਾਣਦੇ

ਨਹੀ ਜੋਸਾਂਈਇਸਗਲਤੇ ਰਾਜੀ
 ਹੈਕੇਨਾਹੀ॥੬॥ਬਚਨਹੈਇਕਸਾ
 ਧਰਾ ਜੁਮਾਇਆਦੇਤਾਂਈਦਿਹਾ
 ਤੇਪ੍ਰਲੋਕਦੇਸਾਈਕਿਲਹਾਜਰੁਕ
 ਰੀਏਗਾਸੋਮੂਰਤਿਬੂਡੀਮਾਈਦੀ

ਮੁੰਹਉ ਸਕਾਕਾਲ ਅਖੀਆਉਸ ੧੮
 ਦੀਆਬਿਲੀਦੀਆ ਦੇਦਉਸਕੇਨਿ
 ਕਲੇਹਏ ਹੇਰਤਲੇਦਉਪਾਰਿ ਤਲੇ
 ਕੇਉਪਾਰਿਚੜੇਹਏ ਜੋਕੋਈਦੇਖੇਗਾ
 ਸੇਡਰੇਗਾ ਫੇਰਿਦਰਗਾਂਹਿਸਾਈਕੀ

ਤੇ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹਿਮਾ
 ਇਆਹੈ ਜੇੜੀ ਗਰੀਬਾਨੂੰ ਦੁਖ ਪਹੁ
 ਬਾਦੀਹੈ ਜਿਸਾ ਪਿਛੇ ਧਰਮਨੂੰ ਵੇਚ
 ਦੇਹੈ ਸੁਭਿ ਹਮਾਇਆਹੈ ਜੇੜੀ ਤੁਹ ॥
 ਭੀਪਿਆਰੀ ਸੀ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਹੋਗਾ

ਸੂਰਤੇ ਸੁਮਾਇਆਨੂੰ ਨਰਕੁ ਵਿਚ ਪਾਉ ॥ ੧੯ ॥
 ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਪੁਕਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿਥੇ
 ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮ ਸੰਨਫ ਵਾਲੇ
 ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਇਸਦੇ ਪਿਆ
 ਰਿਆਨੂੰ ਭੀ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਉ ॥ ੨੦ ॥

ਬਚਨੁ ਹੇ ਇਕ ਸਾਧ ਦਾ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ
 ਮਹਾਰਾਜ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਇਕ
 ਸਾਧਨੁ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
 ਸਭ ਨਾਮਾਦ ਸੀਆ ਵਿਚੁ ਮੇਰੇ ਰੇਤ ।
 ਈ ਪਿਸਿ ਦੁਕਿ ਸਵਾਸ ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅ

ਰੁਜੇ ਬਾਤਾ ਆਪਣੇ ਰੋਬ ਰੋਕ ਰਣੇਵਾ ੨੦
 ਲਾਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਉ ਸਸਾਧ ਅਰਦਾ
 ਸਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਮੇ ਨਹੀ ਜਣ
 ਦਾ ਤੂ ਸਭੇ ਕਿਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂਬ
 ਹੁਰਿ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇਸਾ

ਧਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਵਿਚਿ ਮੇਨਜਰਿਕੀ
 ਤੀ ਸੇਮੇਤੋਕੋਲੋਹਰੁ ਨਕਈਨਜਰ
 ਆਇਆ ਜੇਹਕਿਗਾਲਖੁਆਰਅ
 ਰੁਅਧੀਨੁ ਅਰੁਤੂਟਾਹੋਇਆ ਜੇਹ ॥
 ਤੂਹੇ ਹੇਸਾਧਜਿਸਵਕਤਤੂਭਜ

ਨੁਕਰਦਾਹੈ ਤਾਗਡੇਤੇਰੇਉਪਰਿ ਛਾ
 ਤੀਮੇਗੀਦੇਟਿਕਦੇਹੈਨਿ॥੮॥ਬਚ
 ਨੁਹੈ ਇਕੁਸਾਧਦਾ ਜੇਕੈਪੜਦੇ
 ਅਗੇਦਿਲਪੀਤਿਵਾਂਨਦੇਹੈਨਿ ਜੇ
 ਜੇਕਰਿਉਨਾਤਿਹੁਪੜਦਿਅਨੁ ਅ

ਗੁਤੇਦੂਰਿ ਕਰੋਤ ਦਰਿ ਵਜਾ ਦੁਰਿ
 ਲਾਤਿ ਸਾਈ ਦੀ ਦਾਉ ਸੁਭੁ ਪਰਿਖੁ
 ਲਜਾਵੈ ਪਹਲਾਇਹੁ ਜੋਰਾਜ ਦੁਹ
 ਲੋਕਾ ਦਾ ਸਾਈ ਬਖਸੀ ਸਕਰੇ ਹ
 ਮੇਸਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇ ਤੇਨੁ ਤਾਰਾ ਜੀਨ

ਹੋਵੇ ਵਾਸਤਾਇਹੁ ਜੋ ਕੇ ਈਥੋੜੀ २੨
 ਚੀਜਨਾ ਲਿਖਾ ਜੀ ਹੋਦਾ ਹੈ ਅਜਾਹਿ
 ਰਸੀ ਹੈ ਅਰੁ ਹਿਰਸੀ ਦਰਗਾਹਿ
 ਸਾਂਈ ਦੀਤੇ ਸਦਾ ਮਹਰੂਮ ਹੈ ਗਾ
 ਦੂਜਾਇਹੁ ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਹਾ ਲੋਕਾਦ ०

ਉਸਪਾਸੋਚਾਇਘਨੇਤਾਂ ਦਲਗੀ
 ਰੁਨਹੋਇ ਵਾਸਤਵਾਇਹੁਜੋਕੋਈ
 ਕੰਗਾਲਤਾਂਵਿਚਿ ਦਿਲਗੀਰਹੋਦ
 ਹੈ ਤਾਸਾਈਉਸਤੇਰਾਜੀਨਾਹੀ ਤੀ
 ਜਾਇਹੁਜੋ ਵਡਿਆਈਮਾਇਆ

ਦੀਤੇਭੂਲੇਨਹੀ ਜੇਕੋਈਮਾਇਆਦੀ ੨੩
 ਵਡਿਆਈਤੇਭੂਲਦਾਹੈ ਸੁਥੜੀ
 ਹਿਮਤਵਾਲਾਹੈ ਅਰੁਥੜੀਹਿਮਤ
 ਵਾਲਾ ਸਦਾਸਾਂਈਤੇਦੂਰਹੋਖਾਲੀਹੈ
 ਤਾਂਥੜੀਅੇਜੇਵਡੀਹਿਮਤੁਵਾਲਾਹੈ

ਵੈ॥੯॥ਬਚਨੁਹੈ ਇਕਸਾਧਪਾਸੇ
 ਕਿਸੇਪੂਛਿਆ ਜੋਕਿਆਹਾਲੁਹੈ
 ਤੇਰਾ ਅਰੁਉਸਸਾਧਕਹਿਆਜੇ
 ਕਿਆਹਾਲੁਹੈਉਸਦਾ ਜੋਸਾਈ
 ਫਰਜੁਆਪਣੇਦੇਵਿਸਵਾਸਮਰਿ

ਆਲੋੜੈ ਅਰੁਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮ
 ਨਿਆਉਲੋੜਨਿਗੇਮੀਗਿਆ ਅ
 ਰੁਮਨਿਹਰਮਜਾਦ ਹਿਰਸੁਹਵਾਇ
 ਮੀਗਿਆਲੋੜਨਿਗੇ ਕੁ ਸਿਰੀਮਿਤ੍ਰ
 ਪਾਪਕਰਾਇਆਲੋੜਨਿਗੇ ਅਰੁਜੇ

ਮੁਜਾਨਿ ਮੀਰਿ ਆਲੋੜੈ ਅਰੁ ਬੇਟੈ
 ਟੀਆ ਚਾਹਨਿ ਤਾਕੀ ਪੁਛਨਿ ਲਰੈ
 ਤੂੰ ਹਾਲੁ ਮੇਰਾ ॥੧੦॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ਇਕ
 ਸਾਧਦਾ ਜੇ ਯਾਰੁ ਚਾਹੁਨਾ ਹੈ ਤਾਸਾ
 ਈ ਸਚਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਰੁ ਸਾਥੀ

ਲੋੜਦਾਹੈ ਤਾਦੇਹਤੇਚਿਤਗੁਪਤ २੫
 ਬਹੁਤਹੈਨਿ ਉਪਦੇਸਚਾਹੁਦਾਹੈਤ ०
 ਮਾਇਆਹੀਬਹੁਤਹੈ ਅਰੁਜੇਕੋਲੁ
 ਬੇਠਣੁਵਾਲਾਚਾਹੁਦਾਹੈਤਾਂਸਾਈਲੋ
 ਕਾਂਦੇਵਚਨੁਹੀਬਹੁਤਿਹੈਨਿ ਅਰੁ

ਮ

ਮ

ਜੇਤਰੁ ਚਾਹੁਦਾਹੇ ਤਾ ਮਉਤਹੀਬ
 ਹੁਤਿਹੈ ਅਰੁਜੇਇਸਨੂੰਨਹੀਚਾਹੁ
 ਦਾ ਤਾਤੈਨੂੰਨਰਕਹੀਬਹੁਤਿਹੈ।
 ੧੧। ਬਚਨੁਹੈ ਇਕੁ ਸਾਧਕਹਿਆ ॥
 ਜੁਇਕਦਿਨੁ ਮੇਸੁਣਿਆ ਜੁਵੇਰ ॥

ਗਵਾਂਨ ਸਾਧਾਇਕੁ ਉਤਰਦੇ ਸਤੇਏ ੨੬
 ਵਿਦਿਆ ਅਰੁ ਭਜਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤਿ
 ਖਬਰੁ ਦਾਰਿ ਹੈ ਦਰਸਿਨੁ ਉਨਾ ਦੇਨੁ
 ਗਾਇਆ ਮੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨੁ ਦੁਵਾਜਹਿ
 ਸਾਧਦੇ ਉਪਾਰਿ ਖੜਾਰਿ ਹਾਮੇ ਮੇਨੁ

ਵਖਤਭਜਨ ਦੇ ਵਿਚੁ ਪਰਮਸਾਲਾ
 ਦੇ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਅਸਚਰਜੁ ਹੈਰ ॥
 ਨਗੀਨਾ ਲਿਠਿ ਰਿਆਇਆ ਉਪ
 ਰਿਸੇ ਰੇ ਕਛੁ ਮਿਹਿ ਰੁਬਾਨੀ ਗੀਨਕ
 ਰਿਦਾਇ ਸਕਰਿ ਮੇਨੂੰ ਸਿਸਾ ਹੋਇਆ ॥

ਬਹੁਕਿਸੇਇਕੁਦਿਨੁਕਹਿਆ ਜੇ
 ਹੇਸਾਂਈਮੇਨੂੰ ਚਾਲੀਦਿਨੁਗਜਰੇ
 ਹੈਨਿ ਜੇਦਰਿਤੇਰੇਤੇਖੜਹਾਮੇਮੇ
 ਨੂਕਛੁਮਿਹਰੁਵਾਨਗੀ ਨਾਲਿਫੁਰ
 ਮਾਈਮੇ ਉਪਰਿਉਸਦੇਤੁਸਾਂਡੀਹਿ

ਮਤਿ ਨਾਲਿ ਕਰਤੂਤਿ ਕਰਾਂ ਮੇ ਤਾਉ
 ਸਸਾਈ ਲੋਕੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਾਂਈ
 ਤੈਨੂੰ ਹਿਆਤਿ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆਨੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਿੱਰਖੁ ਅਰੁ ਕਿਗਾਲੁ ਤਾਨੂੰ
 ਦਉਲਤ ਕਰਿ ਕੈ ਜਾਣੁ ਅਰਦੁ

ਖਸੁਖਕਰਿ ਕਰਿਕੇਮੰਨਿ ਅਰੁਸਾਂ ੨੮
 ਈਲੋਕਨਾਲਿ ਪਿਆਰਿਕਰੁ ਅ
 ਰੁਖਆਗੰਨਿ ਵਡਿਆਈਜਾਣੁ ਅ
 ਰੁਜੀਵਣੇਨੂੰ ਮਉਤਜਾਣੁ ਪਛਾਣੁ
 ਅਰੁ ਭਰੇਸੇਸਾਈਦੇਤੇਗੁਜਰਾਨਿਰਖੁ

॥१२॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਕੁ ਸਾਧਦਾ ਜੇਕ
 ਹਦਾ ਹੋ ਸਿਤਾਨ ਜੇ ਮੇਨੂੰ ਪੀਜਾ ਆਦਮੀ
 ਆਵਿਚਿ ਦਖਲੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ਸਾਰਾਜ
 ਗਤ ਮੇਰੇ ਵਸਿ ਹੋ ਪਹਿਲਾਇਹੁ ਜੇਕੋ
 ਈ ਭਜਨੁ ਸਾਈ ਦੇਵਿਚਿ ਲਗਾ ਹੋਵੈ

ਅਰੁਨਿਹਚਾਕਰਿਕੈ ਸਭਕੀਅਵਿਚ ੨੯
 ਆਸਰਾਸਾਂਈਕਾਕਰੇ ਸਦੀਵ ਦੂਜਾ
 ਇਹੁਭਜਨੁਸਾਈਦਾ ਗਤਿਦਿਨਸ
 ਦਾਕਰੇ ਅਰੁਤੀਜਾਇਹੁ ਜੇਜੇਹਾਂਆ
 ਪਣੇਸੁਖਨਿਚਾਹੇ ਤੇਹਾਸਭਨਾਂ ਨੂੰਲੋੜੇ

ਚਉਥਾਇਹੁ ਜੇ ਸਾਂਈ ਚਾਹਿਅਹੋ
 ਵੈ ਤਿਸਉ ਪਰਿ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਪੰਜਵੇਂ
 ਇਹੁ ਜੇ ਪ੍ਰਾਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਤੇ ਵ
 ਧੀਕ ਨ ਚਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
 ਕਸਾਧਦਾ ਆਪਣਿ ਆਨਾ ਲਿਜੇ

ਮਿਲਾਪੀਹੇਨ ਜੋਪਿਛੇ ਸੇਰੇ ਮਾਇ ३੦
 ਆਤੁ ਸਾਭੇ ਨਿਕਟ ਆਵੇਗੀ ਅਰੁਖ ੦
 ਵੇਗੀ ਵਿਸਾਹਤੁ ਸਾਭੇਨੂੰ ਜਿਸਤੁ
 ਅਗਨਿਖਾਦੀਹੈ ਲਕੜੀਆਨੂੰ ਤਾ
 ਤੇਭਾਗਣਵਾ ਲੇਬਣੇ ਇਸਮਾਇ

ਆਪਸੇ ਸਚਿਤਾ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਜੇਮਾ
 ਇਆ ਜਾਦੂ ਗਰਿਹੈ ਹਾਰੂਤ ਮਾਰੂਤ ਕੀ
 ਨਿਆਈ ਮਿਠਆਈ ਮਾਇਆਈ
 ਕਉੜਤ ਟੁਓੜਕਦੀ ਅਰੁ ਕਉੜਤ
 ਟਮਾਇਆਈ ਮਿਠਆਈ ਪੁਲਕਦੀ

॥१४॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ਇਕਸਾਈ ਲੋਕਦ ॥ ੩੧ ॥
 ਜੁ ਕੋਈ ਛਿਹ ਜਾਗਾ ਵਿਚਮਾਇ
 ਆਦੀਆ ਗਲਾਨਾਲਿ ਪ੍ਰਚੈ ਤਾੜੀ
 ਹਾਂਬਰਸਾਦ ਭਜਨਉ ਸਦਾ ਜਾਦਾਹੈ
 ਇਕਧਰ ਮਸਾਲਾ ਦੂਜਾ ਮਜਲਸੁ

ਪਾਛਿਅਹੋਇਆਕੀ ਤੀਜਾਪਿਛੇਮੁ
 ਰਦੇਰੇ ਚਉਥਾਵਿਚਮਸਾਂਣਰੇ ਪੰਜ
 ਵਾਪਿਛਲੀਗਤਿ ਛਿਹਵਾਵੇਲੇਭੁ
 ਜਨਦੇ॥੧੫॥ਬਚਨੁਹੋਇਕੁਸਾਧ
 ਦਾ ਜੋਪਾਪੀਹੁਦਾਹੋ ਛਿਹਗਲਨ

ਇ ਪਹਿਲਾਪਿਆਰੁਮਾਇਆਦਾ ३੨
 ਦੂਜਾਸਿਰਦਾਰੀ ਤੀਜਾਖੁਸਖਾਣਾ
 ਚਉਥਾਸਿਰਗਤਿਇਸਤੀਆਈ ਪੰ
 ਜਵਾਸਿਮਟਬਹੁਤ ਛਿਹਵਾਹਰਖ
 ਵਾਨੁਹੋਵਣਾ॥੧੬॥ਬਚਨੁਹੈਇਕ

ਸਾਧਦਾ ਜੋਤਿਨਗਲਾਕਰਿਆਂ
 ਦਸੀਅਗਿਆਨੀਹੋਦਾਹੇ ਪਹਿਲਾ
 ਪਿਆਰੁਇਸਤੀਕਾ ਜੋਤਲਵਾਰਿ
 ਸੇਤਾਨੀਦੀਹੋਨਿ ਦੁਜਾਸਰਾਬੁਪੀਵ
 ਟਾਕਿਉਜੋਦਾਸੁਹੋਸਿਤਾਨਦੀਤੀ

ਜਾਮੁਹਬਤਿਰਕਿਆਦੀ ਕਿਉਜੇ ੩੩
 ਉਹਯਾਰੁਸੈਤਾਂਨੁਦੇਹੈਨਿ ਪਗੁਕਿਸੀ
 ਨੇਜੇਨਫਾਆਪਣਾਨਲੋੜੀਦਾਹਵੇ
 ਤਾਂਸਰਾਂਬੁਪੀਵੈ।ਤਾਸੁਦਰਗੁਉਸ
 ਨੂੰਪਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਦ ਅਰੁਜੇਕੋਈ

ਮਾਇਆਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਖ ਦਾਹੈ ਸੇਵਾ
 ਸਮਾਇਆ ਦਾਹੈ ਸਾਈ ਸਚੇ ਕਾਨ
 ਹੀ॥੧੭॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਕੁਸਾਧ ਦਾ
 ਮਹਾਰਾਜੁ ਇਕੁ ਸਾਧਨੂੰ ਅਕਾਸ
 ਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜੇਜਿਸ ਵਖਤਿ ਕਿਗਾ

ਲੁਤੇਰੇ ਪਾਸਿਆਵੇ ਕਹੁ ਖੁਸੀ ਹੋਨ ॥ ੩੪ ॥
 ਇ ਨਿਸਾਨੀਆ ਭਲੀਆਵੇ ਜਿਸ
 ਵਖਤਿ ਦਊਲਤਿਵਿ ਦੁਤੇਰੇ ਪਾਸਿਆ ॥
 ਵੈ ਜਾਣਿ ਕੋਈ ਪਾਪੁ ਕੀਤਾ ਹੋ ॥ ੧੮ ॥
 ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਕਸਿਤ ਕਾ ਵਿਚੁ ਸਰੀ

ਰਮਾਨੁਖਦੇ ਤਿਨ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤਿਨ ਵ
 ਜੀਰਹੈਨਿ ਤਿਨੇ ਇਹੁ ਵਜੀਰਹੁ ਕਮੁ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੇ ਚਲਦੇਹੈਨਿ ਜੇਕਿ
 ਛੁਵਿਚੁ ਦਿਲ ਦੇਆਵਦਾਹੈ ਨਾਲਿ
 ਜੁਥਾਨ ਦੇਆਖਦਾਹੈ ਤੀਜਾ ਪਾਤਿ

ਸਾਹਮਨਹੈ ਵਜੀਰੁ ਉਸਦਾ ਸੇਤਾ
 ਨਿਹੈ ਨਾਲਿ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਣੇ ਦੇ
 ਆਖਦਾਹੈ ਜੋਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੁਰਗ
 ਨਰਕੁ ਕਿਨ ਡਿਠਾਹੈ ਚਾਹੀਏ ਜੁਅ
 ਜਿ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਕਲਿ ਕਿਨ ਡਿਠਾਹੈ

ਸੁਣਿਆਹੇ ਅਠਸੋਸੁ ਭਲਕਦਾ
 ਨਚਾਹੀਏਕੀਤਾ॥੧॥ ਬਚਨੁਹੇ
 ਇਕਸਾਧਦਾ ਜੋਧਿਕਾਰੁ ਸਾਂਈ
 ਦੀਉਸਆਦਮੀ ਉਪਰਿਵਜੀਰ
 ਤਿਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪਣਿਆਨੁ

ਉਪਦੇ ਸੁਕਰਦੇਹੈਨਿ ਅਰੁਉਪਾਰਿ ੩੬
 ਉਨਦੇ ਬਚਨਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹਕਰਤ
 ਤਕਰਦੇਹੈਨਿ ਪਹਲੇਪਾਤਸਾਹ
 ਰੂਹਹੈ ਵਜੀਰਉਸਦਾ ਅਕਲੁਹੈ
 ਸਾਥਿਆਪਣੇ ਪਾਤਿਸਾਹਦੇਆ

ਖਦਾਹੇ ਜੋਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕਰਮਭ
 ਲੇਕੀਆ ਕਰਿ ਅਰੁ ਬੁਰਆਈ
 ਆਛਾਨਿ ਕਿਉ ਜੇ ਸਾਈਭਲੀਅ
 ਇਆ ਤੇਰਾ ਜੀਹੇ ਬੁਰਿਆਈ ਤੇ
 ਰਾਜੀਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਹੁ ਦਿਲਹੇ

ਵਜੀਰੁ ਉਸਦਾ ਜੁਬਾਨਿ ਹੋਈ ਹੈ
 ਜੇਵਡਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਆਜ ਜੁਦੇ
 ਤਾਈ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਗਾਲਤ ਉਸ
 ਦੀਤੇ ਮੰਦੂਯਾ ਵਿਰੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਦ
 ਉਲਤਵੇਦਾ ਤਾਈ ਵਾਸਤੇ ਧੀਨ

ਦੇ ਜੋਇਹੁ ਕਰਮ ਮਨ ਸੁਖ ਦੇ ਹੋ ਨਿ।
 ੨੦॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ਇਕ ਆਦਮੀ ਪਰਲ
 ਕਵਿਖੇ ਦਿਸੀ ਵੈਗਾ ਇਕ ਜੁਬਾਨ ਅ
 ਗੇ ਅਤੇ ਇਕ ਪਿਛੈ ਹੋਵੈ ਗੀ ਮੁਹਿ ਇ
 ਸਕਾ ਦੁਲਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਦੁ

ਹਾਜ਼ੂਰਾਨ ਤੇ ਪਾਕਵਹਦੀ ਇਹੁਸਜਾ ੨੮
 ਇਸੁਖਉਸਦੇਨੂਹਦੀਹੇ ਜੋਕਪਟੀ
 ਹੋਵੈ ਅੰਦਰੋਹੋਰੁਆਰੁਬਾਹਰੋਹੋਰੁ।
 ੨੧। ਬਚਨੁਹੈ ਜੋਵਿਚੁਸਿਸਾਰਦੇਅ
 ਠਵਸਤੂ ਭਲੀਆਹੈਨਿ ਪਹਿਲਾ

ਹਯਾਉਇ ਸਤੀਆਤ ਦੁਜਾਤਿਆਰੁ
 ਜੁਆਨੀਥੋ ਤੀਜਾਪੜਿਆਥੋਭਜਨੁ
 ਚੋਥਾਉਦਾਰਤਾਧੀਨਵਾਂਨਕੋਲੁ ਪੰਜ
 ਵਾਪਿਆਰੁਦੇਸਤਾਤੇ ਛਿਹਵਾਨਿਰ
 ਬਾਹੁਸੁੰਦਰਾਥੋ ਸਤਵਾਇਨਸਾਫ

ਪਾਤਿਸਾਹਾਤੇ ਅਠਵਾਮਾਰਠਤਿਯਕੀ
 ਰਾਤੇ ਇਉਭੀਕਹਿਆਹੈ ਜੇਇਸਤੀ
 ਹਯਾਉਨਕਰੈ ਖਾਣਹੈ ਪਰੁਬਿਨਾਝੁ
 ਟ ਅਤੇਜੁਆਨਜੇਤਿ ਆਗੁਨਕਰੈਸਿ
 ਪਹੈ ਪਰੁਬਿਨਾਸਤੀ ਅਤੇਪਾੜਿਆ

੩੯

ਹੋਇਆ ਭਜਨੁ ਨ ਕਰੇ ਬ੍ਰਿਛੁ ਹੋ ਪਰੁ
 ਬਿਨਾ ਘਲਮੇਵੇ ਦਉ ਲਤਿ ਵਿਦੁ ਹੋ
 ਉਦਾਰ ਤਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜਾਣਨਾ ਲਾਹੈ ਪ੍ਰ
 ਬਿਨਾਂ ਪਾਣੀ ਯਾਰੁ ਹੋ ਪਰੁ ਬਿਨਾਂ ਪਿਆ
 ਰੁ ਜਾਣੁ ਬੁਤ ਹੋ ਬਿਨਾਂ ਚਿਤਿ ਨਿ ਸੁੰਦ

ਰਹੇ ਪਰਵਾਨਾਹੀ ਜੋ ਜਾਣੁ ਕੀਮਤ
 ਹੇ ਬਿਨਾਚਿਛੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਹੇ ਅਰੁ
 ਇਨ ਸਾਫੁ ਨਾਹੀ ਜਾਣੁ ਬਦਲੁ ਹੇ
 ਬਿਨਾਪਾਣੀ ਫਕੀਰੁ ਹੇ ਅਰੁ ਮਾਰਫ
 ਤਿਨਹੀ ਦੀਵਾਹੇ ਬਿਨਾ ਰਸਨਹੀ

॥ ੨੨ ॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ਇਕੁ ਸਾਧਦਾ ਲ
 ਗਾਜਾਵਟਿ ਪਰਮੁ ਸਾਥਾ ਅੰਗਿ ਕਿ
 ਬਣ ਲਗੇ ਸਿਰਦੇ ਇਕਨੇ ਪੁਛਿ
 ਆਹੇ ਸਾਧਕੀ ਹਾਲਤ ਹੈ ਕਹਿ
 ਚਿਸਿ ਉਸਨੂੰ ਰੁਰਦਾ ਹੋਇ ਨਹੈ

ਜੇਸਾਂਈ ਮਰੁਮੇ ਵਿਚਿ ਕਈ ਪੜ
 ਦਾਪਇ ਜਾਵੈ ਤਾਹਾਂ ਲੁਮੇਰਾ ਕਿਉ
 ਕਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ਇਕ
 ਵਖਤ ਇਕੁ ਸਾਧਨੇ ਸਾਂਈ ਨਿਅਖ
 ਅ ਜੇਹੇ ਸਾਂਈ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇ ਨਿਕਿ

ਸਜਾਹਗਾਪਾਵੁਮੇ ਅੰਗਿਅਕਾਸੁ
 ਬਾਣੀਹੋਈ ਜੋਨੇਕੁਤੁਰਿਆਦਿਲਾ
 ਦੇ ਬਹੁਕੁਉਸਸਾਧਅਖਿਆਹੇ
 ਮਹਾਂਰਾਜਅਜਦਿਲਮੇਰੇਥੀਤੁਰ
 ਖੜਕੇਈਨਹੀ ਫੇਰਿਅਕਾਸਿਬ

ਈਹ ਈਜੇ ਮੇ ਤੇ ਰਹੀ ਵਿਚੁ ਹਾਂ ॥੨
 ੪॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਕਸਾਪਦਾ ਜੇਚ
 ਹੁ ਸਾਈ ਲੋਕਾ ਦੀ ਰਹ ਲਕੀ ਤੀ ਮੇ
 ਪਹਿਲਾਇਹੁ ਜੇ ਜਿਸ ਵਖਤੁ
 ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਦਿਲਨੂੰ ਨਿਗਾਹਰ

ਖੁ ਦੂਜਾਇਹੁ ਜਿਸੁ ਵਖਤਿ ਪ੍ਰਸਾਰਿ
 ਛਕਣ ਲਗਿ ਆਖਾ ਲਕਨੂੰ ਨਿਗਾ
 ਹਰਖੁ ਚਉਥਾਇਹੁ ਜਿਸੁ ਵਖਤਿ
 ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ਅਖੀਨੂੰ ਨਿਗਾ
 ਹਰਖੁ ਪੰਜਵਾਇਹੁ ਜੁ ਸਾਂਈਨੂੰ ਭੁ

ਲਾਏ ਨਾਹੀ ਛਠਵਾਇਹੁ ਜੋ ਮਉਤ
 ਨੂੰ ਖਾਤਰਿ ਤੇ ਨ ਛਡਿ ਸਤਵਾਇਹੁ ਜਿ
 ਸਤਿ ਰੇ ਨਾ ਲਿਭੁ ਲਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭੁਲਾ
 ਇਨਾਂਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਖਬਰ ਨਹੈ ਇਕ ਦਿਨ
 ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਇਸ ਤੀ ਦੀ ਅਖੀ

ਅਭਿਲੀਦੀਆ ਅਗੇਇਕਸਿਤ
 ਦੇਆਈ ਉਸਸਿਤਪੁਛਿਆ ਜੋਹੇ
 ਮਾਇਆਕਿਤਨਹਿਕ ਖਾਂਵਦੁਕੀ
 ਤੇਹੋਨਿ ਕਹਿਓਸੁਬਹੁਤਿ ਠੇਰਿਪੁ
 ਛਿਆਕਿਸੀਤੇਗਤਿਆਗੁਭੀਕੀਤ ०

ਕਹਿਓਸੁਨਾਂ ਬਲੁਕਹਿਸਭਨਾਂਦੇ
 ਤਾਂਈਆਰਿਆਮੈ ਬਹੁੜਿਉਸਸੀ
 ਤੁਆਖਿਆ ਜੇਅਠਸੇਸੁਹੈ ਉਪ
 ਰਿਖਾਵਦਾਬਾਕੀਗਹਿਦਿਯਾਤੇ ਕਿ
 ਉਜੇਰੁਨਹੀਪਕੜਦੇ ਹਾਲਖਾ

ਵਦਾਮੁਇਆਦਾਦੇਖਿਕੇ॥੨੬॥੪
 ਚਨੁਹੈ ਇਕਸਾਂਈਲੋਕਾਵਿਚਸੁਪ
 ਨੇਦੇਦੇਖਿਆ ਤੁਮਾਇਆਨਾਲਿਸੂ
 ਗਤਿਜੁਮਾਨਿਇਸਤੀਦੇਹੈ ਪੁਛਿ
 ਆਉਸਸਾਧਜੇਹੇਮਾਇਆਤਿਜੁ

ਅਗਨਿ ਇਤਨਿਆਂ ਖਾਵਦਾ ਹੋਇ ੪੫
 ਅਗਨਿ ਉਕਰਿ ਰਹੀ ਹੈ ਅਗਨਿ ਅਸ
 ਈ ਅਜੇ ਸਭ ਬਿਤੇਰੇ ਸਚੁ ਕਹਦੀ
 ਹਾ ਜੇੜਾ ਮਰਦੁ ਸੀ ਉਸਨ ਹੀ ਚ
 ਹਿ ਅਮੇਨਿ ਅਰੁ ਜੇਕੋ ਈਨ ਮਰਦੁ

ਸਾਉ ਸਚਾਹਿਆ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਅਰੁ
 ਮੇਨ ਚਾਹਿਆ ਉਸਤਾਈ ਇਤੁਕ
 ਰਿਕੇਜੁਆਨਿ ਰਹੀ ਹਮੇ ਰੇਪਿਅੰ ॥
 ਰੇਇ ਸਾਇਸਤੀ ਤੇ ਹਮੇ ਸਾਂਭਾਗ
 ਨਵਾਲਾ ਹਰੁ ਮੁਹਉ ਸਦੀ ਵਲ

ਨਾਲਿ ਆਉ ਮਾਨਿ ਦਮਰਦਾ ਦੀਭਾ
 ਗਣਵਾਲਾਨ ਹੋਹੁ ਤਾਸਾ ਬਿਨ ਮਰ
 ਦੀ ਦੇ ਨਕਰੇ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਜਾਹਰਿ ॥
 ੨੭ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋ ਇਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਾਂਗੁਰ
 ਹੁਦੂਰ ਤੇ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਇਕ ਸਿਤ ਜਨ

ਦੇਆਇਆ ਅਰੁਕਹਿਓਸੁਜੇਕਿਤ
 ਨੇਹਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਯਾਨੇ ਸਵਾਲਰਖਦਾ
 ਹਾਂ ਜੇਕਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਤਾਅਰਜੁ
 ਕਰਾਮੇ ਜੁਕੁਛਹੁਕਮੁਰਮਾਓਅੰ ०
 ਪਣੇਤਾਈਉਪਰਿਉਸਦੇਚਲਾਵਾ

ਮੇ ਤਬਉ ਸਸਿਤਕਹਿਆ ਜੋਤੀ
 ਪਰਾਰਥਾਧਿਰਚੀਹੇ ਤਿਸੀਤੇਤੂਰ
 ਜੀਰੰ ਫੇਰਿਮੇਕਹਿਆਬਹੁਤਿਸਿ
 ਆਣਾਰੇਵਸੇ ਅਰੋਸਾਧਕਹਿਆਭ
 ਉਭਗਵਾਂਨਦਾਰਿਦੇਵਿਖੇਰਖੁ ਫੇਰਿ

ਮੇਕਹਿਆ ਸੂਰਮਾ ਹੋਵਾ ਮੇ ਅਗੀਸਾ
 ਧਕਹਿਆ ਜੋਆਪ ਨੂਭਾਵ ਦਾਦੇਖੇ
 ਉਪਗਹੋਰ ਨਾਦੇਭੀ ਉਹੀ ਕਰੁ ਠੇਰਿ ਮੇ
 ਕਹਾ ਸਭ ਸੇ ਨੂਭਾਵਾ ਮੇ ਅਗੀਸਾ
 ਧਕਹਾ ਸ੍ਰਬ ਤਨੂਭ ਲਾਚਾ ਹਟਵਾਲ ०

ਹੋਇ ਫੇਰਿ ਮੇਕਹਾ ਸਿਤਾ ਦੀ ਸਿਗ
 ਤਿਵਿਚਿ ਰਲਾ ਮੇ ਅਗੁ ਸਾਧਕਹਾ
 ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਬਹੁਤਾ ਫੇਰਿ ਮੇਕਹਾ
 ਨਿਹ ਪਾਪ ਹੋਵਾ ਮੇ ਅਗੁ ਸਾਧਕਹਾ
 ਤਿਅਗੁ ਬਹੁਤਾ ਕਰਿ ਸਭ ਸੇਵਾ

ਫਿਰ ਮੇਕਹਾਂ ਨਰਕਾਈ ਬਚਾ ਮੇ
 ਅਗਸਾਧਕਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂ ਦੁਰਿਕਰਿ
 ਫੇਰਿ ਮੇਕਹਾਂ ਅਰਦਾਸ ਮੇਰੀ ਕਬ
 ਲੁਪਵੈ ਅਗਸਾਧਕਹਾਂ ਕਸੁਧ
 ਧਾਨ ਨਖਾਇ ਫੇਰਿ ਮੇਕਹਿ ਆ

ਮੇਰਾ ਪੜਦਾਨ ਫਾਟੇ ਅਗੁਸਾਧਕਹਾਂ ੪੯
 ਤੂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੜਦਾਨ ਫਾੜ ਫੇਰੇ ਮੇਕ
 ਹਾਂ ਸਾਈ ਰਾਜੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾ
 ਧਕਹਾ ਮੰਨ ਨਾਲ ਉਲਟਾ ਵਰਤੁ
 ਫਿਰੇ ਮੇਕਹਾ ਸਾਈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿ

ਲੇ ਅਗੁ ਸਾਧਕ ਹਿਅ ਭੋਗਾ ਦਾਤਿ
 ਆਗੁ ਕਰਿ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ਵਿਚ
 ਸਰੀਰ ਮਾਨੁਖ ਦੇ ਪੰਜ ਮੇਤੀ ਹਿਨਿ
 ਤੇ ਪੰਜ ਦੇ ਪੰਜ ਦੁਸਮਣੁ ਹੋਨਿ ਪਹਿ
 ਲਾ ਮੇਤੀ ਧਰਮੁ ਹੈ ਦੁਸਮਨ ਉਸਦ ॥

ਸੁਠਹੈ ਦੂਜਾ ਮੋਤੀ ਅਕਲੁ ਹੈ ਦੁਸ
 ਮਨ ਉਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਤੀਜਾ ਮੋਤੀ ਸਿਤ
 ਖਹੈ ਦੁਸ ਮਨ ਉਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਹੈ ਚੰ
 ਥਾ ਮੋਤੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ ਦੁਸ ਮਨ ਉਸ
 ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹੈ ਪੰਜਵਾਂ ਮੋਤੀ ਉਦ

੦

ਰਤਾਹੇ ਦੁਸਮਾਨਿਉ ਸਦਾ ਪਛਿਤਾਵ ।
 ਐਰਬਚਨਹੇ ਇਹ ਪੰਜਵਸ
 ਤੂ ਪੰਜਾਨੂ ਖਾਦੀਆਹੈਨਿ ਪਹਿਲੀ
 ਚਿਤਾਖਾਦੀਹੇ ਉਮਰਨੂ ਦੁਜਾਬਖੀ
 ਈਖਾਦੀਹੇ ਰਿਜਕਨੂ ਤੀਜਾਨਿਦ ।

ਖਾਦੀਹੇ ਭਜਨਨੂੰ ਚੋਥਾਤਿਆਗਾਖਾ ੫੧
 ਦਾਹੇਪਾਪਨੂੰ ਪੰਜਵਾਉਦਾਰਤਾਖਾ
 ਦੀਹੇਬਲਾਈਨੂੰ ॥੩੦॥ਅੰਗੁਰੁਬ
 ਚਨਹੇ ਜਿਤਵੇਲੇਸਿਤਖੁਕੀਤਾ
 ਤਾਬੇਪਰਵਾਹਹੁਆ ਜਿਤਵੇਲੇ

ਤਿਸਨਗਈ ਤਾਂ ਬਿਪਨਤੇ ਛੁਰਿਗਇ
 ਆ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਮਤੁ ਸਰੁ ਛੁਰਿਗਇ ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਬਚਨੁ
 ਹੋਰੁ ਏਕੁ ਸਾਧ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪੁਛਿਅ ॥
 ਤਤਧਰਮ ਕਾ ਕਿਆ ਹੈ ਅਗੁ ਸਾਧ

ਕਹਾ ਬੁਧਿ ਫਿਰਿ ਸਾਧਕ ਹਾਤਤ ॥ ੫੨ ॥
 ਬੁਧਿ ਕਾਕਿ ਅਯੈ ਫਿਰ ਸਾਧਕ ਹਾ
 ਗਰੀਬੀ ਫਿਰਿ ਸਾਧਕ ਹਾਤਤ ਗਰੀ
 ਬੀ ਦਾਕਿ ਅਯੈ ਅੰਗੁ ਸਾਧਕ ਹਾਂਸਿ
 ਤੇਖੁ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਾਧਕੁ ਸ ॥

ਧਪੁਛ ਫਕੀਰੀ ਕਿਸਕਉਕਹਦੇ
 ਹੋਨਿ ਅਗੁਸਾਧਕਹ ਫਕੀਰੀ
 ਉਹਹੋ ਭਾਈਅਪਨੇਨੁਮਾਰੇ ਅਤੇ
 ਇਸਤੀਅਪਣੀਦਾਤਿਆਗੁਕਰੇ
 ਅਤੇਮਾਤਾਨਾਲਿਸਿਗਿਕਰੇ ਫੇਰਿਸੁ ॥

ਧਕਹਿਆ ਮੇਨੂੰ ਸਮਝਾਇਕ ਰਿਕਰੋ ॥ ੫੩ ॥
 ਸਾਧਕ ਹਾਂ ਭਾਈ ਮਨ ਪੈ ਉਸਨੁ ਮਾਰਿ
 ਇਸ ਤੀਤੇ ਗਿਆਇਆ ਪੈ ਤਿਸ ਦਾਤਿ
 ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਮਾਤਾ ਤੇ ਗਿਧਰਤੀ ਪੈ
 ਤਿਸ ਨਾਲਾਇਕ ਹੋਹਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅੰਰਬ

ਚਨਹੈ ਚਾਰਿ ਲਖਣ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ।
 ਦੇਹਿਨ ਪਹਿ ਲਾਇਹੁ ਜੋ ਚਿਤਾਰਿ
 ਸਕਦੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਦੂਜਾਇਹੁ ਜੋ
 ਰੋਗੁ ਦੇ ਸਮੇ ਸਾਂਈ ਦੀ ਨਿਦਾਨਹੀ
 ਕਰਦੇ ਤੀਜਾ ਏਹੁ ਜੁਆਪ ਸਾਵਿਚ

ਲੜਦੇਹੈਨ ਪਰੁਕ੍ਰਪੁਦੀਗਿਠਿਨ ॥ ੫੪ ॥
 ਹੀਰਖਦੇ ਅੰਰੁਬਾਰਤਾ ਜੁਸਾਹਿ
 ਬਲੇਕਹੈਨਿ ਸੁਦਸਾਸਿਖਾਕੁਤੇਪ ॥ ੦ ॥
 ਸੋਲੇਦੇਹੈਨਿ ਪਹਿਲਾਇਹੁਜੇਸ
 ਦਾਭੁਖਾਰਹਿਦਾਹੈ ਇਹਲਖਣ

ਭਲਾਈ ਦੇ ਹੋਨਿ ਦੂਜਾ ਇਹੁ ਜੇ ਘਰ ਕੇ
 ਈਨਹੀ ਰਖਦਾ ਇਹੁ ਲਖਣ ਭਰੇ
 ਸੇਵਾ ਨ ਦੇ ਹੋਨਿ ਤੀਜਾ ਇਹੁ ਜੁਗ
 ਤੀਸਾ ਗਦੇ ਹੋਨਿ ਇਹੁ ਲਖਣ ਪ੍ਰੀ
 ਤਵਾਨ ਦੇ ਹਨਿ ਚੌਥਾ ਇਹੁ ਜੇ ਮਿ

ਤੁਹੰਦਾਹੈ ਤਸਿਚਾਕਛੁਨਹੀਰ
 ਖਦਾ ਏਹੁਲਖਣਵੇਰਾਗਵਾਨਦੇ
 ਹੋਨਿ ਪੰਜਵਾਇਹੁਜੇਸਾਈਆਪ
 ਲੇਦਾਰਗੀਨਹੀਛਿਡਦਾ ਏਹੁਲ
 ਖਣਜੇਵਕਾਦਾਹੈ ਛਿਹਵਾਇਹੁ

ਜੇਉ ਪਰਜਾਗਾਥੇ ਕੀ ਦੇਸਿ ਤੇ ਖੁਕਰੁ
 ਦਾਹੇ ਏਹੁ ਲਖਣੁ ਗਰੀਬਾ ਦੇਹੈ ਨਿ
 ਸਤਵਾਇਹੁ ਜੇਕੇ ਈਸੇ ਰਾਵਰੁ ਆ
 ਵਦਾਹੈ ਸੇਜਾਗਾਛੇ ਕੀ ਦੇਦਾਹੈ ਇ
 ਹੁ ਲਖਣੁ ਰਜਾਇ ਤੇ ਰਾਜੀ ਰਹਣੁ

ਵਾਇਆਦੇਹੈਨਿ ਅਠਵਾਇਹੁਜੇ
 ਕੇਈਨਿਰਾਦਰੁਕਰਦਾਹੈ ਤਾਛੇਰਿਚ
 ਲਾਆਵਦਾਹੈ ਇਹੁਲਖਣਨਿਰ
 ਮਾਨਦੇਹੈਨਿ ਗੁਸਾਦਿਲਵਿਚਨ
 ਹੀਰਖਦੇ ਨਾਵਾਇਹੁਜੁਵੇਲੇਖਾਵ

ਟਿਰੇ ਨੂ ਸਾਂਈ ਦੀ ਰਜਾਇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ
 ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਆਲ ਨਹੀ ਕਰ
 ਦਾ ਇਹੁ ਲਖਣ ਤੁਪਵਾਲਿਆਰ
 ਹੈ ਦਸਵਾਇਹੁ ਜੋ ਕੀ ਈਉ ਸਵਲਿ
 ਨਜਰਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਗੁਨ ਜਰਿਧ

ਰਤੀਵਲਿਚਾਇਕਰਦਾਹੈ ਇਹੁਲ
 ਖਣਮਜੁਬਾਦਾਹੈ॥ ਅਉਰਵਚਨਹੈ
 ॥੩੪॥ ਪ੍ਰੀਤਿਵਾਨਨੂੰਏਦਸਗੁਣਅੰ
 ਗੀਕਾਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁਹੈਨਿ ਪਹਿਲਾ
 ਇਹੁਜੇਸਹੁਸਾਂਈਦੀਭੀਨਕਰੇ ਨਕੁ

ਤੀਨਸਚੀ ਕਾਹੇਤੇਜੈਸਹੁਸਾਂਈਦੀ
 ਕਰਕੇਸਾਂਈਨਿਵੇਚਣਹੋਦਾਹੇ ਤਾਂਤੇ
 ਸਹੁਭੀਨਕਰੇ ਦੂਜਾਝੂਠਬਚਨੁਭੀ
 ਨਕਰੇ ਕਿਉਕੇ ਝੂਠ ਨਰਕ ਦੇਨਭ ॥
 ਈਹੋਨਿ ਕੂੜਬਲਨਵਾਲਾਨਰਕ

ਜਦਾਹੈ ਤੀਜਾਕਿਸੀਸਾਥਿਬੋਲ
 ਕਰੇਤਬਓਹਪਾਲੇ ਜੋਇਹੁਜੀਅ
 ਨਾਲਿਬੋਲੁਨਹੀਪਾਲਦਾ ਤਾਸਾਂ
 ਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਤੀਇਸਦੀਅਰਦਾਸਿ
 ਨਹੀਸੁਣਦਾ ਰੰਥਾਇਹੁਜਾਕਿਸੀ

ਕਉਧਿਕਾਰੁਨਕਰੇ ਨਪਾਪੀਕਉਨ
 ਪੁਨੀਕਉ ਕਾਹੇਤੇਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸਭੁਠ
 ਈਪੁਰਨੁਹੈ ਤਿਸੀਸਾਥਿਬਿਅਦ
 ਬੀਹਿਦੀਹੈ ਅਰੁਧਿਕਾਰੁਜੇਕਰਨ
 ਹੇਸੁਅਪਨੇਗਛਲਤਿਤਾਈਹੈ

ਕਿਸਕੋਰੂਪਮੀਨਿਕੋਕਰਨਾਹੈ ਐਰ ॥ ੫੯ ॥
 ਧਿਕਾਰੁਕਰਨੇਲਾਇਕੋਕੋਊਨਹੀ ॥ ੬੦ ॥
 ਚਫਾਇਹੁਜੇਕਿਸੀਬਾਬਿਬੁਰੀਅਰੁ
 ਦਾਸਿਭੀਨਕਰੈਜੇਸਕੁਨਾਢਿਭਲਾ ॥ ੬੧ ॥
 ਈਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ ਤਾਇਸਦਾਭੀ

117
ਭਲਾਹੋਦਾਹੇ ਛਿਹਵਾਇਹੁਹੈਜੇਸ
ਭਸੇਦੇਪਰਦੇਦੁਕਟਵਾਲਾਹਵੈ
ਪਰਦਾਪਾੜਕਿਸੀਦਾਨਕਰੇ ਸੀ
ਤਾਪਾਰਿਦਾਲਿ ਪਾੜਨਿਥੀਸੀ
ਪ੍ਰਲੋਕਤਕ ਸਤਵਾਇਹੁਜੇਇ

ਵੀਆਪਣੀਨੂੰਪਾਪਾਥੀਫਰਜਰਾ
 ਥੇ ਜੁਇਸਾਇਵੀਆਨੂੰਪਾਪਾਥੀ
 ਵਰਜਿਗਥਿਆਤਾਂਇਸਦੇਮਨਨੂੰ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰਵਰਜਿਰਥੇਗਾ ਅਰਥ
 ਇਹੁਜੇਮਨਿਵਿਖੇਸਾਂਭਿਪ੍ਰਗਟੁ

ਹੋਵੇਗੀ ਅਠਵਾਇਹੁਆਪਣਾਭਾ
 ਰੁਕਿਸੀਉਪਰਿਨਘਤੇ ਅਰਥਾਇ
 ਹੁਜੈਮਨੁਖਾਦੀਆਸਨਰਖੇ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਿਕੇਭੁਰੇਸੇਉਪਰਿਵਿਚਰੇ ਨਾਵਾ
 ਇਹੁਜੈਸਾਰੀਸਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰੇਰਕਪ੍ਰ

ਮੇਸਰਨੁ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਤੇ ਦੋਸਕਿ ਸੀਕ ੬੧
 ਉਨ ਦੇਵੇਗਾ ਪ੍ਰਸੇਸਰਿ ਸਾਥ ਪੀ
 ਤਿ ਕਰੇਗਾ ਦਸਵਾਇਹੁ ਜੰਨ ਸੇ
 ਵਚਨੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਿਖੇ ਆਵੈ ਜੋ
 ਪਿਛਲੇ ਵਰਨ ਨ ਕੀਤੇ ਹੋਨਿ ਤਬ

ਭੀਆਪਕਿਟਿਸੇਖਨਜਾਨੇ ਤੇਅਹਿ
 ਮਾਂਨੁਨਕਰੇ ਕਹੇਤੇਜਮਭਿਮਾਲੇ
 ਹਤਿਹੋਸੀਤਹੀਤੇਜਥਾਰਥੁਜਮ
 ਟਟਾਲਹੋਸੀ/੩ ਪਾਅਉਰਬਚਨੁ
 ਇਹੁਹੈ ਬਹੁਬਲਣਨਲਿਪਿਆਰੁ

ਕਰੇ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਕਈ ਇਸ ਕਾ ਬੋਲ
 ਭੁਲਾ ਜਾਨੇਗਾ ਤਿਸ ਨਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰੇਗਾ ਕੇਈ ਇਸ ਕਾ ਬੋਲ ਦੁਬਾਰਾ
 ਜਾਨੇਗਾ ਤਿਸ ਨਾਲਿ ਵੇਰੁ ਕਰੇਗਾ
 ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀ ਅਰੁ ਵੇਰੁ ਭੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਨਾ

ਲਿਪਰਲਪਾਵਤੇਏ ਇਸੀਤੇ ਸਿਤਹੁਬ
 ਹੁਤਬੈਲਣੁਵਰਜਿਆਏ ਇਸੀਉਪ
 ਰਿਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਏ ਜੈਸੇਕੋਈਪਾਚਸਹਸ
 ਰਰੁਪਯੇਲਗਾਇਕਰਿਮਹਲਬਣਾਵੈਪਕਾਂ
 ਪਰਬੂਹੇਉਪਰਿਤਾਕਨਲਗਾਵੈ ਤਬਉ

ਸਮਹਲ ਬੀਰੋ ਸੁਆਨ ਆਟਾ ਖਾਇਜਾ ॥ ੬੩ ॥
 ਤਹੇ ਤਾਤੇ ਉਸਮਹਲ ਸੇਛ ਪਰੀਭਲੀ
 ਜਿਸਕੇ ਬੂਹੇ ਪੁਰਿ ਖਿਰਕੀ ਲਗੀ ਹਿੰਦੈ ਕ ॥
 ਹੇਤੇ ਜੇ ਆਟਾ ਸਾਬਤੁ ਪੜਾਹੈ ਤੇ ਸੇਹੀ ਬੇ
 ਲਟੁਕਾ ਸੁਭਾਵ ਜਿਸਕੇ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਬਲ

ਪੜ੍ਹਾਏ ਅਉਰ ਕਛੁ ਕਛੁ ਸੁਭ ਗੁਣ ਹੈ
 ਤੋਭੀ ਉਨ ਕੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਜਤ ਨ ਕਾ ਬੰਧਨ
 ਕੋਉ ਨਾਹੀ ਬੰਦਤਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਏਰ ਅ
 ਰੁਪੀਤ ਮਹਿ ਉਨ ਕਾਰਿ ਦਾਤ ਪਾਇਸ ॥
 ਨੁਰਹਤਾ ਹੈ ਤੇਜ ਦਾ ਪਾਅਉਰ ਸੁਭ ਗੁ

ਟਨਹੀ ਪਰਮਉਨਕਾਗੁਣਪ੍ਰਬਲ ੬੪
 ਏ ਤਬਉਨਸਿਉਕਛੁਪੁਰਖਪਾਰਿ
 ਜਤਨੁਭੀਹੁਆਚਾਹੀਏ ਕਾਹੇਤੇਜੇਮ
 ਉਨਵਾਲੇਕਾਰਿਦਾਅਪਨੇਆਪਮਹਿ
 ਮੰਗਨੁਰਹਤਾਹੈ ਵਡਿਆਹੈਅਨਹੀਹੈ

ਤਾ ਇਸੀਤੇਜਗਿਆਸੀਬਹੁਤਿਬੋਲ
 ਟੇਕਾਸੁਭਾਵਅਪਣੇਉਪਰਿਪ੍ਰਬਲ
 ਨਕਰੇ॥੩੬॥ਅੰਰੁਬਚਨੁਇਹੁਹੈ॥
 ਇਕਸਾਪਾਇਕਚਾਰਿਵਚਨਕਹਦ ०
 ਖੇ ਦੇਇਵਿਸਾਰਤੇਦੇਇਚਿਤਰਖੁ

ਸਾਂਈਤੇ ਮਉਤਨੂੰ ਚਿਤਿ ਰਖਣਾ ਇਹੁ ੬੫
 ਜੇ ਸਾਂਈ ਕਉ ਸਦੀ ਵਹਾ ਜਰੁ ਜਾਨਿਕ
 ਰਿਪਾਪ ਕਪਟ ਦ੍ਰੋਹ ਨ ਕਰਣਾ ਅਰੁ
 ਮਉਤ ਕਾ ਅਰਥਾ ਇਹੁ ਜੇ ਜੀਵਤਾਂਹੂੰ
 ਮਾਮ੍ਰਿਤ ਕਵਤ ਰਹਣਾ ਜੇ ਇਸਨੇ

ਮੇਸੇਜਾਣਿਆਤਬਾਇਸਕਾਮੇਸੇ
 ਪ੍ਰਲੋਕਹੋਜਾਵੈਗਾ ਅਰਥਾਇਹੁਜੇਅ
 ਹਿਭਾਵਸਭਨਸਟੁਹੋਜਾਵੈਗਾ ਹੋਰੁ
 ਦੁਬਾਤਾਕੋਵਿਸਾਰਿਸੇਕਿਆ ਜੇਡੀਭ
 ਲਾਈਤੈਕਿਸੇਨਾਨਿਕੀਤੀਹੋਵੈ ਉਸ

ਨੂਭੀਚਾਇਵਿਸਾਰਿ ਤੇਕਿਜੇਤੇਰੇਨਾ
 ਲਿਖੁਰਾਈਕੀਤੀਹੋਵੈ ਤਿਸੀਕਉਭੀ
 ਚਾਇਵਿਸਾਰਿ ਇਹਚਾਰਵਚਨਸਾ
 ਪੂਕਹੇਹੈਨਿ॥੩੭॥ਅਉਰਵਚਨਿ
 ਏਹਹੈ ਜੇਜੇਤੇਸੁਭਕਰਤਤਕਰਿਦਿ

ਆਦੁਖਹੋਵੈ ਤਾਂਓ ਸਦੈ ਭੈ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁ
 ਭਕਰਤਤ ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰਣਾ ਪਰ
 ਵਾਨੁ ਨਹੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸੁ ਭਕਰਤਤੁ
 ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ਅਰਦੁਖ ਬਿਨਾਸ ਹੋ
 ਜਾਵਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਤੇ ਸੁ ਭਕਰਤਤੁ

ਕਉਤ੍ਰਿ ਕ੍ਰਕਰਿਪਕ੍ਰਨਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਹੈ ਜੈ ६੭
 ਸੇਕਹਿਅਹੈਕਬੀਰਜੀ ਕਬੀਰਰਾ
 ਮੁਨਛੋਰੀਅੇਤਨਧਿਨਜਾਇਤਜਾਇ
 ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਰਾਮੇ
 ਨਮਸਮਾਇ। ੩੮॥ ਅਉਰਵਚਨੁ

ਹੈ ਜੇਕਰਿ ਅਸੁ ਭੁਕਰਮ ਕਰੇ ਸੁ
 ਖਪਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸੁਖ ਵਾਸ
 ਤੇ ਅਸੁ ਭੁਕਰਮ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨ
 ਕਰੇ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਕਰਤੁ ਬੀਤਿ ਜਾ
 ਵੇਗਾ ਤੇ ਦੁਖ ਅਸੁ ਭੁਕਰਮ ਕਾ ਵ

ਸੇਖਰਹਿਜਾਵੈਗਾ ਚਿਰਕਾਲਕਰਿ ੬੮
 ਕੈਰਹੈਗਾ ਤਾਤੇਜਗਿਆਸੀਜਨਮ
 ਸੁਭਕਰਮਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਨਕਰੇ ਇੰ
 ਝੀਆਕੇਸੁਖਨਿਮਤਿ॥੩੯॥ਅਓ
 ਰੁਬਚਨੁਏਹੁਹੈ॥ ਇਹੁਤੀਨਤਿ

ਯਾਗੁ ਜਗਿਆਸੀ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨੁ ਹੈ ਕ
 ਰਨੇ ਇਕੁ ਝੁਠ ਬਚਨ ਕਾਤਿ ਆਗੁ
 ਦੂਸਰਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੀ ਅਜੇਗੁ ਭਗਨ
 ਭਗਾਵੈ ਤੀਸਰਾ ਬੁਰੀਆਂ ਵਾਸਨ ॥
 ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰੇ ਇਹੁ ਤੀਨ ਤਿਅ ॥

ਗਜਗਿਆਸੀਕਉਕਰਨੇਪ੍ਰਫੰਨੁਹੈਨੁ ॥੪੦॥ ਅਉਰਬਚਨੁਹੈਨਿ ਭਜਨੁ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕਾਤਬਹੀਸਿਧਿਹੋਵੇਗਾ
 ਜਬਉਦਰਪੂਰਨਕੀਚਿਤਾਤੇਰਹ
 ਤਿਆਚਿਤੁਹੋਵੇਗਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੇਭ

ਰੇਸੇਕਰਿਕੈਤੇਨਿਹਕਾਂਮਤਾਂਭਲਿਅੰ
 ਕਰਮਾਂਦੀ ਤਬਸਿਧਿਹੋਵੈਗੀ ਜ
 ਬਲੈਕਾਥੀਨਿਰਾਸਤਾ ਪਕੜੇਗਾ
 ਸਤਿਫੀਚਾਰੁਕਰਿਕੈ ਅਰੁਨਰਕਾ
 ਕੇਦੁਖਾਤੇਤਬਹੀਛੂਟੇਗਾ ਜਬਸੁਭ

ਕਰਮਕਉਦ੍ਰਿੜਕਰਿਪਕੜੇਗਾ ॥ ੭੦ ॥
 ਮਨਿਊਪਰਿ ਚਿਹਨਉਨਕਾਪਕਾਵੈ
 ਗਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਅੰਗੈਅਰਦਾਸਕਰਿਕੈ
 ॥੪੭॥ਅਉਰਵਚਨੁਹੈਇਹ ॥੮॥
 ਨਹੁਚਹੁਵੇਲੇਚਾਰਖਬਰਦਾਰੀਅ ॥੦॥

ਜਗਆਸੀਕਉਰਖਣੀਆਪਵਨੁਹੈ
 ਵੇਲੇਸੁਭਕਰਮਾਦੇਨਜਰਿਦੀਖਬ
 ਰਦਗੀਰਖਹਿ ਦੂਸਰਾਵੇਲੇਦਾਨ
 ਲੇਣੇਦੇ ਲੇਖੁਥੀਖਬਰਿਦਾਗੀਰ
 ਖੇ ਤੀਸਰਾਵੇਲੇਉਦਾਰਤਾਕੇਤ੍ਰਿ

ਸ੍ਰਾ ਵਕ੍ਰਿਪਣਤਾਂਈਦੀਖਬਰਿਦਾ ੭੧
 ਗੀਰਖਹਿ ਚਉਥਾਵੇਲੇਸਚਦੇ
 ਅਣਵਿਚਾਰਥੀਖਬਰਿਦਾਗੀਰ
 ਖਹਿ ਐਰੁਬਚਨਿਸਾਧੂਦਾ
 ਇਨਹੁਤਿਹਜਾਹਗਾਉਤਾਵਲੀ

741
੧੦
ਕਰਣੀਪ੍ਰਵਾਨਹੈ ਇਕਤਿਆਗਪਾਪਦੇ
ਉਤਾਵਲੀਕਰਣੀਪਰਵਾਨਹੈ ਦੂਸਰਾਕਿ
ਸੀਪਾਸਹੁਰਿਣਉਠਾਇਆਹੋਵੈ ਉਥੇ
ਦੇਵਣਾਵਿਚਿਉਤਾਵਲੀਕਰਣੀਪ੍ਰਵਾਨ
ਹੈ ਤੀਸਰੇਦਾਨਕਰਣੇਕਾਸੀਕਲਪਆਨ

142
ਉਦੇਹਵੈ ਤਬਦਾਨਦੇਵਣਾਵਿਚਿਭੀਉ ੭੨
ਤਾਵਲੀਕਰਣੀਪਰਵਾਨੁਹੈ॥ ਅਉਰ
ਬਚਨੁਇਹੁਹੈ ਚਾਰਿਗਲਾਪੀਤਿਵਾ
ਨਦੀਮੂਰੀਹਿਨ ਮੂਰੀਕਿਆ ਜੇਜਾਇ
ਦਾਤਹੈ ਇਕਸਦਾਭੂਖਾਰਹੈ ਦੁਸਰਾ

1143
ਨਿਰਧਨਤਾਈ ਤੀਸਰਾਅਪਮਾਨ
ਚਉਥਾਸਿਤੋਖਾਥਿਤ ਇਹਚਾਰੁਗ
ਲਾਪੀਤਿਵਾਨਦਿਮੁਕੀਹੈਨਿ ॥ ਅਓਰ
ਬਚਨਾਇਹੁਹੈ ਇਹੁਪੰਜਸਿਫਤ
ਨਿਰਮਲਸੰਨਿਵਾਸਿਆਦੀਅਹੈਨ

ਇਕੁ ਨਿਰਧੰਨੁ ਤਾਈਭੀ ਕਿਸੀ ਕਉ ਨ
 ਲਖਾਵੈ ਦੂਸਰਾ ਬੁਧਵਾਂ ਨਿਹੈਵੈ ਤੰਭੀ
 ਕਿਸੀ ਕੋ ਨ ਲਖਾਵੈ ਤੀਸਰਾ ਸਗੀਰ
 ਕਾਰੇਗੁ ਭੀ ਨ ਲਖਾਵੈ ਚਉਥਾ ਏਸ
 ਕੇ ਸਾਥਿ ਕਈ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰੇ ਤਉਭੀ

ਨਲਖਾਵੈ ਕਿਸੀਕਉ ਪੰਜਵਾਰਤੀਜਾ
 ਗਤਕਰੇ ਤਉਭੀਕਿਸੀਕਉਨਲਖਾਵੈ
 ਇਹੁਪੰਜਸਿਫਤਾਨਿਰਮਲਮਨਿਵ
 ਲਿਆਦਿਆਹਿਨੁਆਉਰਬਚਨੁਹੈ
 ਕਿਸੀਸਾਧਕਉਇਹਉਪਦੇਸਕੀ

146
ਆਥਾ ਨਿਰੁਧੀਨਤਾਈਵਿਚਿ ਪ੍ਰਸਿਨ ੭੪
ਤਾਈਦੇਨਾਲਿ ਠਹਠਕਰਦੇਮਨਿਦੀ
ਆਚਾਹਾਂਨੂੰ ਦੁਸਮਣਜਾਣੁ ਅਰੁਸ
ਭਸਿਪਦਾਅਪਨੀਦਾਨਿਕਰੁਛੈਤ੍ਰਿ
ਜੇਵੇਲੇਮਰਣਦੇਦੁਖੀਆਨਹੋਵੈ

ਅਉਰ ਬਚਨੁ ਏਹੁ ਹੈ ਜੁ ਕਿਸੀ ਸਾਧ
 ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਕਉ ਕਹਾ ਚਲੇ ਸੀਤੀਰ
 ਥਕੋ ਚਲੀਐ ਤਬ ਸਾਧ ਕਹਾ ਜੇਤੀ
 ਰਤਾਉ ਪਰਿਤ ਬਚਲਹੁ ਜਬ ਤੁਮਤੀ
 ਨ ਬਾਤਾਂ ਮਾਂਨਹੁ ਏਕ ਏਹ ਜੁ ਖਰਚੀ

ਪਲੇਨਬੰਧਣੀ ਦੂਸਰਾਮੰਗਣਾਭੀ
 ਕਿਸੀਸਿਉਨਕਰਣਾ ਤੀਸਰਾਕੇ
 ਈਦੇਵੈ ਤਉਭੀਨਲੇਵਣਾ ਤਬਉ
 ਸਨੇਸਿਗਤੀਜੀਨੇਕਹਿਆ ਜੇਦਾਇ
 ਵਚਨਤੁਮਾਰੇਮਾਨਹੁਗੇ ਪਰੁਤੀਸਰ

੦

ਨਹੀਆਨਿਆਜਾਤ ਠੇਰਿਸਾਧਕਹਿਆ ॥
 ਹਮਾਰੇਕਹਣੇਕਾਪ੍ਰੇਜਨੁਏਹੁਹੈ ਜੇਰਿ
 ਏਵੇਖੇਵਾਸਨਾਕੇਈਨਹਵੈ ਭਗਵੈ
 ਤਕੇਭਰੇਸੈਉਪਾਰਿਦ੍ਰਿੜਹਵੈਹੈਨਿ ਕ ॥
 ਹੇਤੇਜੇਜੇਲੋਕੀਆਇਆਕੇਭਰੇਸੇ

ਚਲੇਤੁਮ ਤਬੀਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕਾਭਰਸਾ ੭੬
 ਤੁਮਕੋਨਹੁਆ ਸੋਇਹੁਜਾਵਣਾਪਰ
 ਫਾਣਨਹੀ ਜਬਤੁਮਾਅਦਿਹੀਇਹੁ
 ਭਰਸਾਕਰਤੇ ਜੁਪ੍ਰਮੇਸਰਿਅਪਨੀ
 ਗੋਦਾਵਿਖੈਸਾਰਖੇਗਾ ਤੇਸੇਰਹਿਗੇ

ਲੈਣੇ ਕੀਏ ਸਨਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰਿ ਤ
 ਬਭਗਵਿਤ ਉਪਰਿ ਭਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਵੇ
 ਅਉਰ ਬਚਨੁ ਏ ਇਕ ਸਾਧਇ
 ਕ ਸਾਧੋ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਿਸ ਕਹਿ ਆਂ ਕੇ
 ਜੇ ਜੀਤੀ ਨੁਹ ਜਾਰੁ ਪਾਏ ਅਰੁਚ ॥

ਹਰਾਹਤਾਰੇ ਜੋਇਸਮਾਇਆਕੋਤੀ ॥੧॥
 ਰਬੀਪਰਿਜਾਇਦਾਨਕਰੇ ਫੇਰਿਸਾ
 ਧਕਹਤੀਰਥਊਪਰਿਭੁਗਵਿਤਕੀ
 ਪ੍ਰਸਿਨੁਤਾਨਮਿਤਜਾਤਾਰੇ ਕੇਤਮ ॥
 ਸਾਦੇਖਟਜਾਤਾਰੇ ਤਬਸਾਪਕਹ ॥

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਿਤਾਂ ਨਿਮਿਤ੍ਤੁ ॥
 ਤਾਹਾ ਜੀ ਫਿਰੁ ਸਾਧਕ ਹਾਂਇ ਸੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਹੋ ਤੇਰਿ ਸੀ ਨਿਰਧਿਰੁ ਗਰੀ
 ਬਖਸ਼ਾਏ ਕਿਸੇ ਬੁਝੈ ਕਉ ਮਾਇ
 ਮਾਏ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲੇਹੁ ਜੁਕਿ

ਸੀ ਅੇਸੇ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿਨਤਾ ਲੇਵੈਗਾ ਤਬ ੭੮
 ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਭਗਵੰਤ ਪ੍ਰਸਿਨੁ ਹੋਵੈਗਾ
 ਫੇਰ ਉਸ ਸਾਧਕ ਹਜੇ ਜੀ ਮੇਰਾਰਿ
 ਦਾਂਤੀਰ ਥਾਪਰਿ ਮਾਇਆ ਖਰਚਿ
 ਆਚਾਹਤ ਹੂ ਮੇਇ ਸੀਮੇ ਪ੍ਰਸਿਨੁ ਹੋ

153
ਤੁਓ ਫਿਰਿ ਸਾਧਕਹ ਜੇ ਜਾਣਾ ਜਾ
ਤਾਹੈ ਜੇ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਸੁਧਨਹੀ
ਜਬ ਲਗਤੁ ਮਾਨ ਅਰੁ ਮੋਹ ਪਰਿ
ਖਰਚਿ ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਬ ਲਗਤੁ ਵਿ
ਸਰਾਮੀ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਉਰ ਬਚਨਇ

ਹਰੇ ਧੰਨੁ ਵਾਲਿਓ ਕੀਭਲਾਈਐ ॥ ੭੯ ॥
 ਸਮਾਹਿਰੈ ਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ਲਿਆਉਪਰਿ ਅਰੁ ਨਿਰਧੰਨਹੁ ਉਪ
 ਰਿਮਾਇਆ ਖਰਚਕਰੇ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਵਾਨਹੁ ਕੀਭਲਾਈਐ ਸਮਾਹਿਰੈ ਜੇ

ਧੰਨਵਾਨਹੁਸਿਉਬੇਪਰਵਾਹੀਰਖੇ
 ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਾਰਿਕੇਭਰੇਸੇਦ੍ਰਿੜ੍ਹਹਵੇ
 ਨਕਿਸੀਕਉਮਾਗੈ ਨਕਿਸੀਕੀਅ ॥
 ਸਾਰਖੇ॥ ਅਉਰਬਚਨੁਇਹੁਹੈ
 ਇਹੁਤੀਨਬਾਤਾਮਨਕਉਮਹਾ

158
ਕਠਨਹੈ ਪਹਿਲਾਨਿਰਧੈਨਕੇਸਮੇ ੨੦
ਉਦਾਰਤਾਕਰਣੀ ਸੋਭੀਕਠਨੁਹੈ
ਦੂਸਰਾਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕਉਹਾਸਰਿਸ਼
ਨਿਕਰਿਭੇਰੇ ਅਰੁਪਾਪੋਕਾਤਿਆਗੁ
ਕਰਨ ਇਹੁਭੀਮਹਾਕਠਨੁਹੈ।

ਅਉਰ ਬਚਨੁ ਇਹੁ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਕੀ
 ਭਲਾਈ ਇਸ ਮਾਹਿ ਹੈ ਜੇ ਸਾਸ ਸਾ
 ਸਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰੇ ਜੇ ਭਜ
 ਨ ਕਾ ਬਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਤੇ ਪਾਪ ਤਿਨ ਕ
 ਰੇ ਅਉਰੁ ਭਲਾਈ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਮੀ

ਠੇਬੇਲਣਮਾਹਿਰੇ ਅਰੁਜੇਮੀਠ ੨੧
 ਨਬੇਲੇ ਤੇ ਯੀਕਾਭੀਤਨਾਬੇਲੇ
 ਕਿਉ ਅਉਰਰੁਲਾਈਮਾਨੁਖ
 ਕੀਦਾਨਦੇਵਣਮਾਹਿਰੇ ਅਰੁਜੇ
 ਦਾਨਨਦੇਵੇ ਤੇਦਾਨੁਲੇਵੇਤਨਹੀ

ਕਿਉ ਅਰੁ ਜੇ ਲੇਵੈ ਤੇ ਏਤਾ ਲੇਵੈ
 ਜਿਉ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਕਾ ਭਜਨੁ ਸਿ
 ਧਿਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਜਗਤ ਕਾ ਦਾਨ
 ਲੇਕਾਰਿ ਸਿਚਾਰਾਖਤਾਹੈ ਅਥ
 ਵਾ ਮਨਕੀ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਓ ਕੀ ਚਾਪ

ਲੇ ਸੀਕਰਤਾਏ ਤਬਾਇਹਰਿਣ ੨੨
 ਜੁਦੁਨੀਆਮਹਿਲੇਵੀਮੇਗਾ ਛੁ
 ਟੀਏਗਾਨਹੀ ਅਉਰਬਚਨੁਏ
 ਹੁਏ ਕਿਸੀਸਾਧਕਉਉਦਰਪੂਰ
 ਨਕੀਚਿਤਾਰਹਤੀਥੀ ਤਬਉਸਕ

ਉਭਗਵਿਤ ਇਹਕਉਤਕਦਿਖਾ
 ਇਆ ਜੋਇਕਛੋਟੇਬਿਰਛਉਪ
 ਰਿਨੇੜਤੇਹੀਨਪੀਖੀਬੈਠਿਆਦੇਖਾਥ ०
 ਠਿਰਿਉਹੁਧਰਤੀਉਪਰਿਆਨਬੈਠ
 ਪੀਖੀਅੰਦ ਅਰੁਚੇਜਿਸਹਥਿਧਰ

ਤੀਕਉਖੋਦਿਯਾ ਤਬਦੁਇਬਾਸਨਿ ८੩
 ਨਿਕੇਜੇਸੇਨਿਕਲੇ ਇਕਬਾਸਨਤਿਲ ੦
 ਕੀਚੋਗਦਾਨਿਕਲਿਆ ਦੂਸਰਾਬ ੦
 ਸਨਧਰਤੀਸਿਉਨਿਕਲਿਆਪਾ
 ਟੀਦਾ ਉਸਪੀਖੀਚੋਗਚੁਗਿਕਰਿ

ਜਲੁਅਚਵਿਆ ਤੇਰਿਬਿਛੁਓ
 ਪਰਿਜਾਇਬੇਠਾ ਤਬਸਾਧਾਇਸਕ
 ਉਤਕਕਉਦੇਖਕਰਿ ਉਦਰਿਪੂਰ
 ਨਾਕੀਚਿਤਾਤਬਮਿਲਾਉਦੀਨੀ ਤੇ
 ਇਉਜਾਨਿਆਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਾਰਿਸਰਬਤ

ਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹੈ ਸੀਮਾਥਿਹੈ ਜੋ ੮੪

ਰੁਬਚਨੁਹੈਇਹੁ ਇਕਸਾਧਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰਿਆਰੇ ਅੇਸੀਅਰਦਸਿ
 ਕਰਤਾਥਾ ਜੋਹਪੂਰਨਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਮੇਰੇਕਉ ਉਹਨੇਤ੍ਰਬਖਸੀਅੇ ਜਿਨ

ਨੇੜਹੁ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਦਰ ਸਿਨੁ ਦਰ ਸੀਏ
 ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਉਹੁ ਸਰਵਣ ਬਖਸੀਏ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਤੇਕ ਬੁਨਘਾਵੈ
 ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਉਹੁ ਪਾਵ ਬਖਸੀਅਹਿ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਹੁ ਚਣਦੇ ਮਾਰਗੁ ਟਰਹਿ

ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਉ ਉਹ ਹਾਥ ਅਰੁ ਉਹ ਸ
 ਗੀਰ ਬਖਸੀਐ ਜੇ ਤੇ ਗੀਰ ਹਲ ਮ
 ਹਲ ਸਉ ਸਾਫ ਧਾਨ ਹੋਵੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕ
 ਉਹ ਹੁਬਖੁਬ ਬਖਸੀਐ ਜੇ ਤੇ ਛਪੇ
 ਹੋਏ ਨੂਲ ਭੁਟਵਾਲੀ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਏ

189
ਮੁ
ਮ
ਹਮਰਦਾਸਪਰਵਾਨਕਰੀਐ ॥
ਅਉਰਬਚਨੁਇਹੁਹੈ ਜਬਿਲਗ
ਜਗਿਆਸੀਕੇਮੰਨਮਾਹਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾਭੈਹੋਤਾਹੈ ਤਬਲਗਿਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾਮਾਰਗੁ ਇਸਕਉਦੁਣਾਸੁਗਮੁ

ਹੋਤਾਹੈ ਜਬਭੈਥੀਨਿਰਭੇਹੁਆਤਬ
 ਅਉਬ੍ਰੁਪੇਜਾਦਾਹੈ ਅਰਥਇਹੁਜੇ
 ਮਾਇਆਕੇਛਲਹੁਤੇ ਬਚਨਹੀ
 ਸਕਤਾ ਅਉਰਰਿਗਪ੍ਰਮੇਸਰਸੇ
 ਜਗਆਸੀਕਿਤਬਹੀਚੜ੍ਹਤੇਹੈ ਜਬ

ਭੈਰੂਪੀਲਾਗਮਨਰੂਪੀਕਪੜਕਉਲ
 ਗਾਫਤਾਰੇ ਤਾਂਤੇਜਗਮਾਸੀਕਉਮੁ
 ਝੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਭੈਰੈ ਅਉਰਬਚਨੁ
 ਏਹੁਹੈ ਇਹੁਛੇਤਸਕਰੁ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਿਕੇਮਾਰਗਪੜਤੇਹੈ ਜਗਮਾਸੀਕ

ਉਖਬਰਿਦਾਗੀਰਖਨੀ ਚਾਹਤੀਹੈ ਇਕ ੮
 ਇਹਜੇਮਨਸਾਕੀ ਨਿਬਲਤਾਈ ਜੇਸੁ
 ਭੁਕਰਮਕੀ ਮਨਿਨਾਕਰੇ ਅਰੁਮਨਿਸਾ
 ਕੋਤਹਦੇਵੈ ਦੂਸਰਾਤਸਿਕਗਇਹੁਹੈ
 ਜੁਸਿਕਲਪ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕੇਸਿਮ੍ਰਨਪਾਹਿ

ਉਦਫੇਗਾਫੇ ਨਲੇਇਕਾਤਿਕਾਰਹਿ
 ਸਗਾਫਾਇਫੇ ਤੀਸਰਾਤਸਕਰਿ
 ਦਿਖਾਲੈਕਾਰ ਮਨਕੋਹਿਤਮਾਫ
 ਦਾਹੈਫੇ ਦਿਖਾਲੈਕਰਿਕੈਮਨਕਾਰਹਿ
 ਸਲੇਤਾਹੈ ਚਉਥਾਇਹੁਜੇਮਨਕਾਰਹਿ

ਆਮਾਂਨਣਾ ਪਾਚਵਾਇਹੁਜੇ ਸਿਤਜ ੨੨
 ਨੇਕੀ ਬਾਹਰਿ ਕੀ ਵਰਤਾਇ ਦੇਖ ਕਰ
 ਗੀ ਸਕਰਣੀ ਅਰੁ ਉਨ ਕੀ ਅਲੇਪ
 ਤਾਂ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਕੀ ਅਉਰ ਨ ਦੇਖਣ ०
 ਛਿਹਵਾਇਹੁਜ ਉਭਜ ਨ ਕਾਂਸੀ ਮਾਘੁ

ਸਾਇਲੇਵਣਾ ਜੋਆਜਤੋਭਜਨੀ
 ਕਾਨਹੀਹੋਤਾ ਅਮਕਾਕਾਰਜਹੈ ਕਾ
 ਲਿਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕਾਭਜਨਕਰਿਲਈ
 ਮੇਰਾ ਇਹੁਛੇਤਸਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕੇਭਜਨਮੇਪਰਤੇਹੈ ਜਗਿਆਸੀਕਿ

ਖਬਰਿ ਦਾਰੀ ਚਾਹੀ ਦੀਹੈ ਅਉਰ
 ਬਚਨੁ ਇਹੁਹੈ ਨਿਸਾਨੀ ਸੇਵਕ ਦੀ
 ਇਹੁਹੈ ਜੋ ਮਨਿ ਦੀ ਆਚਾਹ ਓਪਰਿ
 ਬਲ ਪਾਵਣਾ ਤੇ ਅਵਰੁ ਨਿਸਾਨੀ
 ਸੇਵਕੀ ਦੀ ਇਹੁਹੈ ਜਿਉ ਕਰਿ ਸਾ

ਹਿਬਦੀ ਸਾਹਿਬੀ ਅਰਲੁ ਹੈ ਤਿਵਸੇ
 ਵਕਕੀ ਸੇਵਕੀ ਭੀ ਅਰਲੁ ਚਾਹੀਦੀ
 ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਹਿ ਆਪੈ ਕਬੀਰੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਜੀਨੇ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਤਉ ਲਓ ਕੀਜੀ
 ਮੇਜਉ ਲਓ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਉ

ਹੁਥਕੇਨਾਉਹਥਕੇਕਬੀਰਸੇਵਕਸਾ ੨੬
 ਰ : ਅਉਰਬਚਨੁਏਹੁਏ ਵਿਦਿਅ ੦
 ਕਾਛਲੁਕਰਤਤੁਏ ਕਰਤਤੁਕਾਛਲੁ
 ਨਿਹਕਾਂਮ ਨਿਹਕਾਂਮਤਾਛਲੁਪ੍ਰਸਿਨੁ
 ਤਾਏ ਪ੍ਰਸਿਨੁਤਾਕਾਛਲੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕ ੦

ਦਰਸਿਨਹੋਤਾਹੈ ਅਉਰਬਚਨੁਇ
 ਹੁਏ ਜੇਛੁਦ੍ਰਿਤਿਆਗਿਇਹੁਏ ਜੇ
 ਪਾਪਾਦਾਤਿਆਗੁਕਰਣਾ ਤੈਉਤਮ
 ਤਿਆਗਿਇਹੁਏ ਜੇਅਚੇਤਤਾਤਿਆ
 ਗੁਕਰਣਾ ਅਰਥਇਹੁਏ ਜੇਪ੍ਰਮੇਸ

ਕਾ

ਰਥੀਅਚੇਤਨਹੋਵਣਾ ਇਕਖਿਣ
 ਪਲਕਭੀ ਤੰਤੇਉਤਮਤਿਆਗੁ
 ਅਚੇਤਤਾਕਾਹੈ॥ ਅਉਰਵਚਨੁ
 ਏਹੁਹੈ ਸਭਨਾਇਕੀਆਦਾਆ
 ਪਿਆਪਣਾਤਿਜਾਗੁਹੈ ਪਹਿਲਮ

੧੧

ਨਕਾਤਿਆਗੁਇਹੁਹੈ ਜੇਮਨਸਾਬੁ
 ਗੀਨਫੁਰਮਾਵੈ ਨੇੜਹੁਕਾਤਿਆਗੁ
 ਇਹੁਹੈ ਜੁਪਰਾਈਇਸਤੀਕੀਤਫ
 ਨਦੇਖਣਾ ਸਰਫਣਹੁਕਾਤਿਆਗੁ
 ਏਹੁਹੈ ਜੇਪਰਾਈਨਿੰਦਾ ਅਰੁਜਗ

ਤਕਾਬਾਦਬਿਬਾਦੁਨਸੁਣਹੁ ਹਾਥ
 ਕਾਤਿਆਗੁਇਹੁਹੈ ਜੇਪਰਾਏਧੀ
 ਨਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਨਕਰੇ ਬਹੁਰਿਕਿ
 ਸੀਕਉਦੁਖਾਵੈਨਹੀ ਪੇਰਾਕਾਤਿਅ
 ਗੁਣਹੁਹੈ ਬੁਰਾਏਕੇਮਾਰਗੁਨ

ਧਾਵੈ ਅਰੁਤਿਆਗੁਉਦਰਕਾਇ
 ਹੁੰਦੇ ਜੇਕਸੁਧਧਾਨਕਾਅੰਗੀਕਾ
 ਰੁਨਕਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ਵਾਲੇ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਆਪਣੀਪਾਸਹੁਇਸਪ੍ਰ
 ਕਾਰੁਤਿਆਗੁਕਰਾਵਤੋਹੈਨਿ

॥ ਅਉਰ ਬਚਨੁ ਏਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਵਾਨ ਜੋ ਹੈਨਿ ਤਿਨ ਕੇ ਤੀਨ ਲਛ
 ਏਹੁ ਵਤੁ ਹੈ ਇਕ ਏਹ ਜੇ ਸਰਬਪ
 ਦਾਰਥ ਪ੍ਰਮੇਸਾਰਿ ਬਣਾਏ ਹੈਨਿ ਤਿ
 ਨ ਸਭ ਕੇ ਅਸਤਿ ਜਾਣਕੁ ਤਿਆਗ

ਦਿ
 ॥

ਕਰਣਾ ਦੂਸਰਾਇਹੁਜੇਆਪਨੇਹਿ
 ਰਦੇਕਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿਅਗੇਸਵਾਧਾਂਨੁ
 ਰਖਣਾ ਅਚੇਤਤਾਕੋਤਿਆਗੁਕਰੁ
 ਅਰੁਸਹਾਇਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਿਕੀਚਾ
 ਹਣੀ ਤੀਸਰਾਇਹੁਜੇਸੀਤਜਨਹੁ

ਕਾਪੀਛਲੇਵਟਾ ਅਰੁਉਨਹੁਕੇਵ
 ਚਨਹੁਉਪਰਿਧਿਆਨੁਰਖਣਾ ਇ
 ਹਤੀਨਲਛਣਨਿਹਚੇਕਰਨਵਾ
 ਲਿਆਵੇਹੈਨਿ ਅਉਰਵਚਨੁਹੈ
 ਏਕਬੇਰੁਬਹੁਤੇਸਾਧਪ੍ਰਦੇਸੁਮ

੨੪

ਹਿਚਲੇਜਾਤਹੈਸੇ ਤਬਏਕਭਲਾਇ
 ਸਥਾਨਏਕਾਤਿ ਅਰੁਸੁਦਰਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿਆਇਆ ਤਬਇਕਸਾਧਕਹਾਸ ०
 ਧਕਉ ਜੇਇਹੁਭਲਾਇਸਥਾਨੁਹੈ
 ਇਕਿਤਹੈਨਾਲੇਸੁਦਰਿਹੈ ਤਬਸ ०

ਧਾਸਾਧਕਉਉਤਰੁਦੀਆ ਜੁਇਸ
 ਤੇਭੀਆਧਿਕਾਇਕਾਂਤਿ ਅਰੁਸੁਦਰੁ
 ਇਸਥਾਨਰਿਦਾਹੈ ਜਿਨਕਉਇਹੁ
 ਗੁਠਮਿਲੀਹੈ ਤੇਬਹੁਤਸੁਖੀਏਹੈ
 ਨਿ ਅਰੁਇਸਥਿਤੁਜੇਅਸੁਥਾਨੁਹੈ

ਤਿਨਕੇਬਾਸੀਜਾਇਹੁਏਹਹਿ ਅਉ
 ਰਵਚਨੁਏਹੁਹੈ ਇਕਸਿਤਕੀਮਜ
 ਲਸਿਪਰੁ ਦੀਪਕਜਾਗਤਾਪੜਹੈਥ
 ਤਬਦੀਪਕਕਉਅਚਾਨਕਪਉਣਸ
 ਪਰਸੁਕੀਆ ਅਰੁਦੀਪਕਅਚਾਨਕਬੁ

ਇਗਾਇਆ ਦੀਪਕਬੁਝੇਕੀਅਹੁਦੇ
 ਖਿਕਾਰਿਲਾਗਾਰੁਪਨਕਰਨੇ ਤਬਮਜ
 ਲਾਸਿਕੇਲੋਕਾਕਾਹਿਆ ਜੇਜੀਤੁਮਰੁ
 ਦਨੁਕਾਹੇਕਉਕਰਤੇਹੋ ਦੀਪਕਕ
 ਉਠੇਰੁਜਗਾਇਲੇਅਵੇਗੇ ਫਿਰੁ

੨੬

ਸਿਤਉਤਰਦੀਆ ਜੁਇ ਸਦੀਪਕ
 ਕੇਨਿਮਤ ਤੋਮਹਿਰਦਨੁਨਹੀਕਰਤ ॥
 ਕਿਉਕੇਮੇਰੇਹਿਰਦੇਮੇਇਹਬਾਤਅ ॥
 ਈਹੇ ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰੀਤਿਕਾਮੇਰੇ
 ਹਿਰਦੇਮਹਿਦੀਪਕਜਲਤਾਥਾ

ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਤੇ ਬੇਪਰਵਾਹੈ ਮਤਿ ੮੭
 ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਪਵਨੁ ਝੋਲੁ ਕਰਿ ਮੇਰਾ
 ਦੀਪਕੁ ਬੁਝਾਇ ਦਿਤਾ ਹੋਵੈ ਤਬੀਅਤ
 ਕਿਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਸਾਥਿ ਮੇਰਾ ਕਿ
 ਆਬਲੁ ਚਲਤਾ ਹੈ ਇਸੀ ਨਿਮਤ੍ਰਮੇ

ਹੁਦਨੁਕਰਤਾਹੈ ਹੋਰੁ ਬਚਨੁਇਹੁ
 ਪੈ ਜੇਤਾ ਕੁਛ ਬਾਤ ਕਿਸੀਕੇਰਿਦੈ
 ਮਹਿਭਰਸਾਹੈ ਤੇਤਾਂਹੀਭਗਵਿਤੁ
 ਉਸਕੀਭਲੀਤਰਾਪ੍ਰਤਾਪੁਵਾਲਾ
 ਕਰਤਾਹੈ ਅਰੁਜੇਤਾਹੀਇਹੁਭ

ਗਵਿਤਕਾਸਰਿਮੁਕਰਤਾਹੈ ਅਤਿਰੁ ਦਿ
 ਜਾਂਮੀਜਾਣਕਰਿ ਤੇਤਾਹੀਭਗਵਿਤ
 ਇਸਸਾਥਲੇਖਾਕਰਤੇਸਰਿਮਕਰੈ
 ਗਾ ਅਰੁਥਾਇਹੁਜੇਉ ਸਕੇਸਾਥੁ
 ਲੇਖਾਨਕਰੇਗਾ ਜੇਤਾਹੀਭਗਵਿਤ

ਕੇਭਜਨਮਹਿਲੀਨਹੋਵੈਗਾ ਤੇਤਾ
 ਹੀਭਗਵਿਤਾਇਸਕੇਕਾਰਜੇਕਾਕਰ
 ਤਾਹੋਵੈਗਾ ਅਉਰਬਚਨੁਇਹੁਪੈ
 ਧੀਨਧੀਨਧੀਨਾਇਹੁਬਿਰਦ ਭ
 ਗਵਿਤਕਾਜੇ ਮਾਨੁਖਅਮਿਤਪਾਪ

ਕਰਤਾਹੈ ਅਰੁਭਗਵਿਤਵਾਰੁਵਾਰੁ
 ਦਇਆਕਰਤਾਹੈ ਜੋਇਸਜੀਵ
 ਕੇਪਾਪਪ੍ਰਗਟਨਹੀਕਰਤਾ ਅਰੁਧਿ
 ਕਾਰਹੈ ਸ੍ਰਿਕਾਰਹੈਇਸਪਾਪੀਮਾਨੁ
 ਖਕਉ ਜੋਪਾਪਕਾਤਿਆਗੁਨਹੀਕ

ੲੲ

ਰਤਾ ਅਰੁਮੇਸੇਭਗਵਿਤਸਾਥਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਕਰਤਾ ਤਤੇਇਸਕ
 ਉਸ਼ਿਕਾਰੁਹੈ ਅਉਰਬਚਨੁਇ
 ਹੁਹੈ ਜੋਕੋਈਤਿਆਗੁਕਰਿਕੋਪਾ
 ਪਕਰਤਾਹੈ ਤਬਉਸਕਉਬਡੀ

ਪਕੜਹੁਤੀਹੈ ਕਾਹੇਤੇਜਜਾਨਿਕ ੧੦੦
 ਰਿਅਜਨੁਹੋਤਾਹੈ ਤਿਸਕੇਸਾਥਿਸ
 ਜਾਇਅਲਤੀਹੈਬਹੁਤਿ ਜਬਉਸ
 ਤਿਆਗੁਪਾਪਾਥੀਕੀਆਥਾ ਤਬ
 ਉਸਕਾਪੀਛਲੋਕੋਲੀਆਥਾ ਜਬ

ਉਹੁ ਠੇਰਿ ਪਾਪਹੁ ਵਿਖੇ ਵਰਤਣ ਲਾ ॥
 ਗਾ ਤਬ ਪੀਛਾ ਲੇਵਣ ਵਾਲੇ ਭੀਪ ॥
 ਪਹੁ ਵਿਖੇ ਰੂਥੇ ਜੈ ਸੇਜ ਬਾਹੁ ਵਾ
 ਣੀ ਕਾਰਿ ਵਾਣੂ ਲਤਾਹੈ ਤਬਾਇ
 ਸੀ ਕਾਰਿ ਪਕੜ ਬਹੁਤ ਹੋਤੀਹੈ ਅਉ

ਰਬਚਨੁਇਹੁਹੇ ਮਾਇਆਸਰਬਪੁ ੧੦੧
 ਕਾਰੁਪਾਪਰੂਪਹੈ ਜਬਉਤਪਤਿਕਰੀ
 ਤੀਹੈ ਤਬਭੀਪਾਪਹੁਕਰਿਉਤਪਤਿ
 ਕਰੀਤੀਹੈ ਅਰੁਜਬਮਾਇਆਕਾਭੇ
 ਗਭੇਗਤਹੈ ਤਬਭੀਪਾਪਲਾਗਤੇ

ਹੈ ਅਰੁਜਬਮਰਿਜਾਤਾਹੈ ਤਬਪੀ
 ਛੈਜੋਗਹਿਜਾਤੀਹੈ ਤਿਸਕੋਨਿਮ
 ਤਿਹਾਂਹਾਂਕਾਰੁਕਾਰਿਕੈ ਮਰਤਾਹੈ
 ਜਬਮਰਿਕਰਿਪ੍ਰਲੋਕਮਹਿਜਾਤਾ
 ਹੈ ਤਬਉਹਾਂਜਮੁਗਣਪਾਪੇਕੀਸ

ਜਾਇਦੇਤੇਹੈ ਤਾਂਤੇਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਿ १੦੨
 ਮਾਇਆਪਾਪਰੂਪਹੈ ਜੈਸੇਕਹਾਹੈ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਨੇ ਨਾਨਕਦੁ
 ਨੀਆਭਸੁਰਿਗਭਸਹੁਹੁਭਸਖੇ
 ਹੁ ਭਸਹੁਭਸੁਕਿਮਾਵਣੀਭੀਭ

ਸਭਗੀਐਦੇਹੁ ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕ
 ਢੀਐਭੁਸਹੁਭਰਿਆਜਾਇ ਅਰੈ
 ਲੇਖਾਮਰੀਐਹੋਰੁਦਸੁਣੀਪਾਇ
 ਅਓਰਬਚਨੁਏਹੁਐ ਸੇਬੁਧਿ
 ਫਾਂਨੁਪੁਰਖਉਹੈ ਜੁਮਾਇਆਦ ०

ਤਿਆਗੁ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮਾਰੈ ਤੇ १੦੩
 ਸਾਪ੍ਰਲੋਕ ਦਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰਲੋਕ ਥੀਆਗੈ
 ਤੇ ਲੇਖਾ ਅਪਣੇ ਮਨਿ ਨਾਲਿ ਪ
 ਹਿਲਾ ਆਪ ਕਰੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇ
 ਲੇਖੇ ਥੀਆਗੈ ਬੁਧ ਨਿਓਹੁ

ਰਖੈ ਅਉਰਬਚਨੁਇਹੁੰ ਮੁੰ
 ਇਆਦੀਚਾਹਿਵਾਲਾਵਿਚਪਾਪਾ
 ਵਿਚਪੈਦਾਏ ਅਤੇਸੁਰਗਾਦੀਚ
 ਹਵਾਲਾ ਵਿਚਭੋਗਾਦੇਪਉਦਾਏ
 ਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਿਦੀਚਾਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰ

ਮੇਸਰਰੂਪੁਹ ਜਾਦਾਹੈ॥ ਅਉਰ ੧੦੪
 ਬਚਨੁਏਹੁਹੈ ਦਾਦੁਇਹਮਨੁ
 ਚੇਰਹੈਭਲੀਵਸਤੁਲੇਜਾਇ ਸੁ
 ਤੇਕਉਯਾਝੂਰਲੇਜਾਗਤਸਿਉ
 ਤਰੁਪਾਇ॥੧॥

ਮ

ਮ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੁਖਨਿਫਕੀਰਾਸਾਈਲੋਕਾਦੇ
 ਲਿਖਯਤੋ॥ ਚਾਰਖਾਣੀਹੈਨਿ
 ਗ੍ਰੰਥਸੇਗਾਂਦੀਖਾਣੀ ਸਰੀਰੇ

ਗਾਂਦੀਖਾਂਡ ਅਵੇਵਜਨਮਾਂਦੀਖਾਂ ੧੦੫
 ਣ ਵੇਕਸੁਖਾਂਦੀਖਾਂਡ ਚਰੇਰ ੦
 ਜੇ ਚਿਤਵਸਤਾਂਚੇਦਾਂਭਵਨਾਦ ੦
 ਰਾਜ ਇੰਦ੍ਰੀਆਵਸਤਾਂਚਕ੍ਰਵ
 ਰਤੀਰਾਜਾ ਜੇਸਗੀਰਵਸਤਾਂਦੇ

ਸਾਦਾਰਾਜਾ ਜੇਇਨਾਥੀਰਹਤਸੇਦੁਖ
 ਦਾਰਾਜਾ ਚਾਰਸਾਂਝੁ ਤਨਦੁਸਤੀਸੁ
 ਖਾਂਦੀਸਾਂਝੁ ਧਨਦੁਸਤੀਦੁਨੀਆਂਦੀ
 ਸਾਂਝੁ ਮਨਦੁਸਤੀਸਾਂਈਦੀਸਾਂਝੁ ਅ
 ਭਿਆਸਵੇਰਾਗਪ੍ਰੇਮਾਭਗਤ ਆਤ

ਮਾਨਿਦੀ ਸਾਂਝੁ ਚਾਰਵਾਕ ਸਰਾਂਇ
 ਵਿਚਵਸਣਾਂ ਤਾਂ ਦਾਵਾ ਕੇਹਾ ਆਪ
 ਟਾਂਖਾਂਟਾ ਤਾਂ ਦੀਨਤ ਕੇਹੀ ਮਰਣਾ
 ਸਿਰਤੇ ਤਾਅਚਿਤਤਾ ਕੇਹੀ ਜੇਆ
 ਪਨ੍ਰਿਸਹੀਨ ਕੀਤਾਂ ਅਕਲਵੀਦੀ ਕੇਹੀ

m

ਹੋਰ ਸੁਖਨ ਇਕ ਸਮੇਂ ਮਹਾ
 ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰੇ ਗਿ
 ਆ ਇਕ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਨ ਨਾਲ ਸੀ ਅਰੁ
 ਪੂਛ ਦੇ ਲਗਾ ਹੋ ਪੁਰੀ ਹਮਭੀਤਰ
 ਆਵਹਿ ਤਬਭੀਤਰ ਆਵਨ ਕੀ

ਅਜਾਜਤਨਾਦੀਨੀ ਕਿਉਕੇ ਮੇਰੇਉ
 ਪਰਲੀੜਾਨਹੀ ਬੋੜਾਹੈ ਕਪੜਾ ਤ
 ਬਮਹਾਪੁਰਖਨੇ ਆਪਣੀਚਦਰੁ
 ਨਾਲੇਉਤਾਰਦੀਨਾਭੀਤਰਡਾਕਿਆ
 ਬਹੁੜਭੀਤਰਗਇਆ ਕਹਣੇਲ

ਗੇ ਜੁਹੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਦਸਾ ਹੈ ਤਬ
 ਪੁਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਰੋਗ ਅਰੁ
 ਖਕਾਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤਿ ਦੁਖੀ ਹੋ ਅਰੁ ਅਹ
 ਰਮਾ ਤੁਭੀ ਕਛੁ ਹਾਥ ਨਹੀ ਲਗਤਾ ਤ
 ਤੇ ਅਬ ਮੇਰੇ ਗਵਿਖੇ ਭੁਖ ਸਹਾਰਨੇ ਕੀਸ

ਮਰਥਤਾਨਹੀਰਹੀ ਤਬਮਹਾਂਪੁਰਖ
 ਕਹਾ ਹੇਪੁਤੀ ਤੂਧੀਰਜਕਰਿ ਮੁਖੁਕੋਈ
 ਤੀਨਦਿਨਭੂਖੇਹੀਬਤੀਤਭਏਹੈ ਸੋਜ
 ਦਪਮੇਕਿਛੁ ਮਹਾਰਾਜਸੇਮਾਗੇ ਤੇਮੁ
 ਝੁਕੇਨਿਰਸਿਦੇਹਮਿਲਸਕਤਾਹੈ ਪ

ਰਮੇਨੇਮਾਇਅਕੇਸੁਖਹੁਤੇ ਵਿਰਕਤ
 ਹੇਕਰਿ ਪ੍ਰਲੋਕਹੀਕੇਸੁਖਕੋ ਅੰਗੀ
 ਕਰੁਕੀਆਹੈ ਤਾਤੇਮੇਕਿਸੀਪਦਾਰ
 ਥਕੀਜਾਚਨਨਹੀਕਰਤਾ ਬਹੁੜਪੁਤੀ
 ਕੇਸੀਸਪਰਹਾਥਧਰਕਰ ਕਹਤਿ

ਭਏ ਜੇਤੂ ਇਸਹੀ ਵੇਰਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸ ੧੦੮
 ਰਬਾਇ ਸਤੀ ਅਹੁਤੇ ਉਤਮ ਹੋਵਹਿਗੀ
 ਅਰੁ ਪ੍ਰਮਾ ਸੁਖ ਕੋ ਪਾਵੇਗੀ ਤਾ ਤੇ ਪੀ
 ਰਜ ਧਾਰ ਕਰਿ ਭਗਵਿਤ ਕਾ ਸੁਕਰ
 ਕਰੁ ਅੰਰੁ ਸੁਖਨ ਇਸੀ ਪਰ ਇ

217
ਕਮਵਰੁਵਰਤਾਏ ਜੇਮਿਹੜਈ
ਸੇਕੇਸਾਥ ਇਕਪੁਰਖਮਾਰਗੁਵਿ
ਖੇ ਸਿਰੀਹੂਆਥਾ ਅਰੁਤੀਨਰੋਟੀ
ਆਉਸਕੇਪਾਸਥੀ ਸੁਜਬਜਾਤੇਹੁ
ਏਨਦੀਕੇਕਿਠੇਪ੍ਰਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭ

ਏ ਤਬਦੋਨ ਪੁਰਖਹਨੇ ਦੋਰੀਆ ੧੧੦
 ਭੋਜਨੁਕਰੀਆ ਬਹੁਰਿਜਬਮਿਹੜ
 ਈਸਾਨਦੀਕੀਓਰਗਇਆ ਤਬ
 ਦੂਸਰੇਪੁਰਖਨੇ ਰੋਟੀਤੀਸਕੀਖਾਇ
 ਲਈ ਤਬਮਿਹੜਈਸੇਨੇਆਇ

213
ਕਰਿ ਪੂਛਿਆ ਜੁਤੀ ਸਗਿਰੀ ਟੀਕਿ
ਸ੍ਰੋ ਲਈ ਹੋ ਤਬ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੈ
ਤੁਨਹੀ ਜਾਣਤਾ ਫਿਰਈ ਸਾ ਅਰ
ਓਹੁ ਪੁਰਖ ਸਾਥਾ ਅੰਗੁਨਗੁਰ
ਹੀ ਗਏ ਤੋਏ ਕਮਿ ਗਏ ਆਵਤਤ

ਇਆ ਅਰੁਮਿਹੜਈ ਸੇਨੇ ਮਥ
 ਕਰਿਉ ਸਕੈ ਦੁਨੁ ਪੁਰਖ ਹੁਨੇ ਭੋਜ
 ਨ ਕਰਿ ਲੀਆ ਬਹੁੜਿ ਭਗਵੰਤ
 ਕਾਨਾਮ ਲੇਕਾਰਿ ਮਿਰਗੁ ਕੈ ਸੁਰ
 ਜੀ ਤਕਾਰਿ ਦੀਯਾ ਤਬਈ ਸਾਨੇ

ਸੀ ਗੀਕ ਉਕਹਿਆ ਜੇਜਿ ਸਮਧਾਰਾ
 ਜਕੀ ਏਤੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਨੇ ਦੇਖੀਹੈ ਜੇ
 ਤਿਸਕੀ ਦੁਹਾਈ ਕਰਿ ਕੇ ਕਹਉ ਜੁਤੀ
 ਸਗੀਰੀ ਕਿਸਨੇ ਖਾਧੀਹੈ ਤਬਉ
 ਸਨੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੇ ਖਬਰਿ ਨਹੀ ਤਬ

ਮਾਗੇ ਕਉ ਚਲੇ ਏ ਕਉ ਹਾਂ ਨ ਦੀਆਈ १੧੨
 ਅਰੁ ਉਸ ਆਦਮੀ ਕਾ ਹਾਥ ਪਕੜ
 ਕਰਿ ਸੂਕੇ ਹੀ ਪਾਰ ਉਤਰਿ ਗਏ ਬ
 ਹੁਕ੍ਰਿ ਮਿਹੜਈ ਸੇ ਨੇਕ ਹਾ ਜੁ ਜਿਸ
 ਮਹਾਰਾਂਜ ਕੀ ਸਮਰਥਤਾ ਕਰਿ ਕੈ

ਤੂਨਦੀਦੇਸੂਕਾਹੀਪਾਰਉਤਰਆ
 ਏਆਹੇ ਸੋਤਿਸਕਉਅੰਤਰਿਜਾ
 ਮੀਕਾਰਿਜਾਣਕਹੁ ਜੇਤੀਸਗਿਰੀ
 ਕਹਾਹੇ ਤਬਉਸਪੁਰਖਨੇਕਹਾ
 ਜੇਮੇਨਹੀਜਾਣਦਾ ਬਹੁੜਆਰੇਗ

ਏ ਤਬਉਹਾਬਹੁਤੀਰੇਤਏਕਠੀਕਰੀ ੧੧੩
 ਅਰੁਭਗਵਿਤਕਾਨਾਮਲੇਕਾਰਿ ਸਭ
 ਹੀਰੇਤਕਉਸ੍ਰੁਗਨਕੀਆ ਤਬਉਸ
 ਸ੍ਰੁਗਨਕੇਚੇਰਕੇਤੀਨਭਾਗਕਰਕੇਮਿ
 ਹਤਈਸੇਨਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਹਾਂ ਜੁਏ

ਕਭਾਗਮੇਰ ਅਰੁਏਕਭਾਗਤੇਰ ਅ
 ਰੁਏਕਭਾਗਉ ਸਕਾਜਿਸਨੇ ਤ੍ਰਿਸਰੀ
 ਰੇਰੀਖਾਧੀਹੈ ਤਬਵਹੁਪੁਰਖਲੋਭਕ
 ਰਿਕੈਕਹਤਭਾਇਆ ਜੇਵਹਰੇਰੀਤ ॥
 ਮੇਨੇਹੀਖਾਧੀਹੈ ਤਬਮਿਹਤਈਸੇਨੇ

ਕਹਾ ਜੋ ਸੇ ਨੇ ਕੇ ਤੀ ਨਿ ਦੇ ਰਤੁ ਹੀ ਲੇਹੁ
 ਇਤ ਨਾ ਕਹਿ ਕਰਿ ਜਾਤੇ ਰਹੇ ਅਰੁ
 ਵਹੁ ਪੁਰਖ ਉਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹਾ ਬਹੁ
 ਕ੍ਰਦੁਇ ਪੁਰਖ ਅੰਗੁ ਉਹਾਂ ਅਭੈ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਭਏ ਸੁਏਹੁ ਭਏ ਮਨ ਸਾ ਕਰਤ ਜੇ

੧੧੪

ਇਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰ ਸਭੀ ਸੁਰਣ
 ਹਮ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਤਬ ਤੀਨੋ ਨੇ ਇਹ ਬੰ
 ਤਨਹਿ ਗਈ ਜੋ ਤੀਨੋ ਭਾਗ ਏਕੇ ਜੇਸੇ
 ਬਾਂਟ ਲੇਵਹਿ ਇਹੀ ਵਾਰਤਾ ਮਾਨਕ
 ਰਿ ਏਕ ਪੁਰਖ ਨਗਰ ਮੇ ਗਇ ਅੰਜੇ

ਮੇਤੁਮਾਰੇਵਾਸਤੇਰੁਜਨਲੇਆਵਤਾ
 ਹੋ ਬਹੁੜਉਸਕੇਚਿਤਾਵਿਖੇਫੁਰੀ
 ਜੇਮੇਉਨਕੋਸੇਨੇਕੇਦੇਰਕਿਸਨਮਿਤ
 ਬਾਂਟਕਰਿਦੇਤਾਹੋ ਤਾਂਤੇਰੀਆਵਿ
 ਖੇਬਿਖਮਿਲਾਇਕਰਿਲੇਆਇ

ਆ ਅਰੁ ਵਹੁਦੁਇ ਪੁਰਖੁ ਜੇ ਸੁਇ
 ਨੇ ਦੇ ਦੇ ਰਪਾਸ ਬੈਠੇ ਬੈ ਸੁਤਿ ਨਹੁ
 ਏਹੁ ਮਨਸਾਧਾਰੀ ਜੇ ਜਬ ਵਹੁਪੁ
 ਰਖੁ ਭੋਜਨ ਲੇਕਰਿ ਆਵੈ ਤਬ ਉ
 ਸਕੈ ਮਾਰਗੁ ਗਇ ਸਭ ਹੀਧਨ ਦੇ

ਨੇਹਮਬਾਂਟਲੇਵੈ ਬਹੁੜਜਬਵਹੁ
 ਪੁਰਖੁਆਇਆ ਤਬਉਨਹੁਨੇਸੀ
 ਘੁਹੀਉਸਕਉਮਾਰਡਾਰਾ ਅਰੁਪੀ
 ਛੇਵਹੁਭੇਜਨਕਰਣੇਲਾਗੇ ਤਬ
 ਬਿਖਕੇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਣੇਕਰਕੇਵਹੁਭੀ

ਮ੍ਰਿਤਭਏ ਅਰੁ ਸੇਨੇਕੇ ਤੀਨੇ ਢੇਰ ਉ
 ਹਾਹੀ ਪੜੇ ਰਹੇ ਬਹੁੜ ਜਬ ਮਿਹੜਈ
 ਸਾਮਾਇਆ ਤਬ ਮੇਸੇ ਹੀ ਦੇਖਤਾ
 ਭਯਾ ਜੇ ਸੇਨੇਕੇ ਢੇਰਾਇ ਉਹੀ ਪੜੇ
 ਹੋਨਿ ਅਰੁ ਤੀਨੇ ਪੁਰਖ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾਪ

ਤਿਹੁਏਹੈ ਤਬ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੁ ਕੋ ਕ
 ਹਤ ਭਯਾ ਜੇ ਏਹ ਮਾਇ ਅਸੇ ਸੀਛ
 ਲਰੂਪੈ ਤਾਂ ਤੇਭੋ ਸੁਜੁਗਤ ਇਸ ਕਾਤਿ
 ਆਗ ਕਰਹੁ ਤਾਤ ਪਰਜਾਇ ਹਜੇਜ
 ਦਪਾਇਹ ਪੁਰਖ ਬੁਧ ਅਰੁ ਬਲ ਸਿਜੁ

੧੧੭

ਗਤਿਹੋਵੈ ਤੋਭੀਆਧਿਕਧਨਕਾਮੀ
 ਗੀਕਾਰਨਕਰੈ ਤੋਭਲਾਹੈ ਕਾਹੇਤੋਜੈ
 ਬਹੁਤੇਸਰਪਪਕੜਨੇਹਾਰੇਪੁਰਖ
 ਸਰਪਹੀਕੇਡੂਸਟੇਕਰਿਸ੍ਰਿਤਹੋਤੇ
 ਚੇ ਅਥਵਾਜਿਸਕੇਉਪਰਭਗਵਿਤ

ਅਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੈ ਅਰੁ ਉਸ
 ਕੋ ਸਰਬ ਵਿਘਨ ਹੁਤੇ ਬਚਾਇ ਲੇਵੇ
 ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਵਾਰਤਾ ਬਚਨ ਤੇ ਅਗੇ
 ਚਰੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਬਚਨੁ ਇਬਰਾਹੀਮ
 ਸਾਂਈ ਲੇਕ ਕੀ ਵਾਰਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਹੋ ਜੁਸਰਬਦਾਕਾਲਾਪਟੇਗਹਿ
 ਵਿਖੇ ਪੋਥੀਦਾਪਾਠਕਰਤੇਰਹਤੇ
 ਬੇ ਜਬਕਿਸੀਅਫਰਪੁਰਖਕਉ
 ਦੁਜਾਰੇਪਰਅਫਤਾਦੇਖਤੇਥੇ ਤ
 ਬਪੋਥੀਕਉਲਟਾਇਰਾਖਤੇਥੇ ਸੇ

ਇਸਕਾਤਾਤਪਰਜਾਇਹੁਹੈ ਜੇਵਹੁ
 ਇਸਬਾਰਤਕੋਨਿਸਚੇਜਲਤੇਥੇ
 ਜੇਜਬਕੋਈਪੁਰਖਹਮਾਰੇਮਿਲਦੇ
 ਕੋਮਾਇਆਹੈ ਤਬਉਸਕੇਸਾਥ
 ਅਵਸਮੇਵਕਛੁਚਰਚਾਵਾਰਤਾ

ਕਰਣੀਹੋਵੇਗੀ ਤਾਤੇਪੈਥੀਕੋਉਲ
 ਟਾਇਰਾਖਣਾਹੀਵਸੇਖਹੈ ਅਰੁਹ
 ਸਨਬਸਰੀਨੇਭੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰੁਕਹਾ
 ਏ ਜੇਜਬਜਗਜਾਮੀਜਨਹੁਕੋਮ
 ਹਾਰਾਜਕੇਪ੍ਰਮਕਰਿਕੈਰੁਦਨੁਆਵ

ਤਾਥਾ ਤਬਨਿਹਕਾਮਪੁਰਖਅਪਣੇ १੨੦
 ਮੁਖਕੋਚੁਗਾਇਲੇਤੇਥੇ ਇਸਕਾਰਿ
 ਕੋਜੇਅਵਰੁਲੋਕ ਹਮਾਰੀਆਂਸੁਚ
 ਲਤੀਕੋਨਦੇਖੇ ਸੁਇਹੁਵਾਰਤਾਭੀ
 ਪਰਵਾਂਣਹੈ ਕਾਹੇਤੇਜੇਗੁਹਜਿਰੁਦ

ਨਤੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਰਵਣਾ ਕਛੁ ਵਸੇਖਨ
ਹੀਰਤਾ ਅਰੁ ਉਨਹੁ ਨ ਭੀ ਲੋਕਹੁ ਕੇ
ਨਿਮਤ ਭਦਨਕਾ ਤਾਗੁ ਨ ਹੀ ਕੀਅ
ਪਰੁਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਕੋ
ਗੁਹਜ ਕਰਿ ਲੀਅਏ ਹੋਰੁ ਬਚਨੁ

ਏਕ ਨਗਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਏਕ ਬਡਾ १੨੧
 ਤਪਸੀਰਹਿਤਾਥਾ ਅਰੁਓਸੀ
 ਨਗਰਮੈ ਏਕ ਬਡਾ ਅਪਕਰਮੀ
 ਮਾਨੁਖਰਹਿਤਾਥਾ ਪਰਵਹੁਤਪ
 ਸੀਮੇ ਸਾਥਾ ਜਿਸ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰਸ

ਰਬ ਦਾ ਕਾਲ ਬਾਦਰ ਕੀਛਾਇਆ ਰਹ
 ਤੀਥੀ ਮੇਸਾਵੇਹ ਸਕਤਵਾਨ ਬਾ ਬ
 ਹੁੜਵਹੁਆਪਕਰਮੀ ਮਨੁਖ ਜੋਆਪੀ
 ਨ ਹੋਕਰਵਾਂਕੇ ਨਿਕਟਿਆਇਆ ਅ
 ਰਉ ਸਕੇਵਸੇਖਜਾਣਕਰਿਇਹੀਮ

ਨਸਾਕਰਤਭਇਆ ਜੋਇਸਕੀਸਿ ੧੨੨
 ਗਤਕਾਰਿਕੇ ਮੇਭੀਪਾਪਹੁਤੇਮੁਕ
 ਤਿਹੋਵਉ ਅਰੁਵਹੁਤਪਸੀਇਸਪ੍ਰ
 ਕਾਰਵੀਚਾਰਕਰਣੇਲਾਗਾ ਜੋਮੇਰੇ
 ਸਮਾਨਤੁਤਪਸੀਹੀਕੋਈਨਹੀ ਅ

ਹੁਇ ਸਜੈ ਸਾ ਅਪਕਰਮੀਭੀ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਤਾਂਤੇ ਇਹ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰੀ ਸਿਗਤ
 ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀ ਐਸੇ ਜਾਣਕ
 ਰਿਤ ਪਸੀਨੇ ਉਸ ਕੋ ਆਪਣੇ ਨਿਕਰ
 ਬੈਠਣੇ ਨਦੀਆਂ ਅਰੁ ਕਠੋਰ ਵਚ

ਨਾਕਹਿਕਰਿ ਉਸਕਾਨਿਰਾਦਰਿਕੀਰਾ १੨੩ ਰ
 ਤਭਾਇਆ ਬਹੁੜਜਬਫਹੁਪੁਰਖ
 ਦੀਨਅਰੁਲਜਾਮਾਨਹੋਕਰਿ ਉਠਿ
 ਚਲਾ ਤਬਬਾਦਲਕੀਛਾਇਆ
 ਭੀ ਉਸਹੀਕੇਸੀਂਸਪਰਚਲੀਗਾ

ਈ ਅਗੁਇਕਮਹਾਂਪੁਰਖੁਕਉ ਅਕ ०
 ਸਬਾਣੀਹੁਈ ਜੁਤਪਸੀਮਾਨੁਖਕਾਜ
 ਪਤਪਅਭਮਾਨ ਕਰਿਕੈਸਭਹੀ
 ਵਿਅਰਥਹੁਆਹੈ ਅਰੁਸੁਧਭਾਵਨ ०
 ਕਰਿਕੈ ਅਪਕਰਮੀਪੁਰਖਕੇਪਾਪ

ਸਭ ਹੀ ਖੰਡ ਤਹੁ ਏਹੇ ਤਾਂਤੇ ਤੁਮਸੇ ੧੨੪
 ਰਾਏ ਹਾਸਿ ਦੇ ਸਾਦੇ ਨਿਪੁਰ ਖਹੁ ਕੰਪ
 ਹੁਚਾਵਹੁ ਜੇਤ ਪਸੀਕਾ ਅਭ ਮਾਨੁ
 ਅਪਕਰ ਮੀ ਮਾਨੁ ਖਕੀ ਨਿਰਾਸਤ
 ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੈ ਹੋਰੁ ਬਚਨੁ ਏਕ ਵਾਰ

ਤਾਹੇ ਦਈ ਸਿਜੇਗੁ ਇਕ ਤਪਸੀ
 ਕੇ ਸੀ ਸਕੋ ਕਿ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਕਾ ਪਾਉ ਲਾ
 ਗਾਥਾ ਤਬ ਫਹੁਤ ਪਸੀ ਕ੍ਰਿ ਪਵਨ
 ਹੇ ਕਰਿ ਕਹਤੁ ਭੁਯਾ ਜੇ ਭਗਵੰਤ
 ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਹੈ ਇਹ ਮਵਗਾਮ

ਹਾਂਗਾਜਤੁਮਕੇਨਬਖਸੇਗਾ ਤੁਬਖ १੨੫
 ਕਾਸਬਾਣੀਹੂਈ ਹੇਤਪਸੀਤੁਜੇਮੇ
 ਰੇਬਖਸਣੇਨਬਖਸਣੇਵਿਖੇ ਨਿਹ
 ਸਿਕਹੋਕਰਦੁਹਾਈਕਰਤਾਹੇ ਤਾਂਤੇ
 ਮੇਭੀਅਪਣੀਦੁਹਾਈਕਰਿਕੈਕਹਤ ०

ਹੇ ਜੁਤੁੜ ਕੋ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨ ਬਖਸੈਗ ॥
 ਅਰੁ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਟੇ ਕਰ
 ਅਵਗਿਆ ਕਰਟੇ ਹਾਰੇ ਕੋ ਬਖਸਲੇ
 ਵੰਗਾ ਤਾਤਪਰਜਾਇ ਹਜ ਬਕੇਈ
 ਮਾਨੁਖਤਪ ਸੀਜਨ ਕੋ ਦੁਖਾਵਤਾਹੈ

ਤਬ ਵਹੁ ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਉਨ ਮਾਨ ਕਰਿ
 ਲੇਤੇ ਹੈ ਜੇ ਮਹਾਰਾਜ ਉਨ ਕੀ ਅਵ
 ਗਯਾ ਕੋ ਕਦਾ ਚਿ ਤਨ ਬਖਸੇਗਾ ਇ
 ਸੀ ਕਾਰਣ ਤੇ ਜ ਬਕ੍ਰ ਪੁਵਨ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਤਬ ਸੀ ਪਰਸਾ ਪਦੇ ਲਗਤੇ ਹੈ

੧੨੬

ਜੋਇਹੁ ਬਡੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਕਿਉ ਕੇਸਾ
 ਧੂਜਨਤਪਸੀਆਨਕਉ ਸਹਨ ਸੀਲਚਾ
 ਹੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧੂਜਨਕਉ ਦੁਰਬ
 ਚਨਕਹਿ ਜਾਇ ਤਿਸਕਉ ਸਾਹਿਰਹੈ
 ਹੋਰੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਇਸ ਪਰਮਹਾ

ਪੁਰਖ ਨੇ ਅਪਣੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ੧੨੭ ॥
 ਬੇਟੀ ਅਬ ਤੂ ਸੁਭ ਮਾਰਗਾ ਬਿਖੇ ਸਾਵਧ
 ਨ ਹੋਹੁ ਕਾਹੇ ਤੇਜ ਪਰਲੋਕਾ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ
 ਆਸਰੇ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਹਿਗੀ ॥ ਸੋ
 ਜਦ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸੁ ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੁਕੇ

ਸਨਬੀਭੀਓਨਕੀਦਇਆਕਾ ਆ
 ਸਰਾਰਾਖਤੇਹੈ ਪਰਜਬਪਾਪਕਰਮ
 ਅਧਿਕਪਰਬਲਹੋਜਾਵਹਿ ਤਬਅੰ
 ਸਥੂਲਸਨਬੀਧਕਾਆਸਰਾਕਿਸਕ ०
 ਮਆਵਤਹੈ ਇਸੀਪਰਮਹਾਂਰਾਜੇ

ਕਹਾਏ ਜੇ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਸਿਤ ਜਨ ਹੁਕੀਦ
 ਯਾ ਕੇ ਆਸਰੇ ਕਰੁ ਪਾਪ ਹੁਵਿ ਬੇਨਿ
 ਹ ਸਿਕਾਵਿ ਚਰਣਾ ਅੇ ਸੇਹੈ ਜੇ ਸੇਕਿ
 ਸੀ ਬਡੇ ਬੈਦਕਾ ਪੁਤਰ ਗੀ ਹੋਵੈ ਅ
 ਰੁਪਿ ਤਾ ਕੇ ਬੈਦਕੀ ਬਡਾਈ ਜਾਣਕ

੧੨੮

ਰਕੁਪਥਕਾ ਤਿਆਗੁਨਕਰੇ ਸੇਏਹੁ
 ਬਡੀਮੂਰਖਤਾਹੈ ਕਾਹੇਤੇਜੋਜਥਕੁਪ
 ਥਕੀਆਧਿਕਤਾਕਰਿਕੈ ਅਸਾਧਰ
 ਗਹੇਜਾਵੈ ਤਬਪਿਤਾਕੀਵੈਦਗੀਕਿ
 ਸਕਾਮਉਸਕੇਆਵੇਗੀ ਅਥਵਾ

ਜੇਮਹਾਂਧਰਮਾਂਤਮਾਰਾਜਹੋਵੈ ਤਬ
 ਉਸਕੇਨਿਕਾਟਿਕੇਈਸੰਤੀਅਰੁਪ੍ਰਾ
 ਨੁਭੀਅਵਗਿਆਵਾਨਕੇਦੇਖਕੋਛਿ
 ਮਾਕਰਾਇਨਹੀਸਕਤਾਕਾਹੇਤੇਜੇਵੈ
 ਹੁਤੇਆਪਹੀਜਥਾਜੇਗੁਨਿਆਉਕ

੧੨੯

ਰਤਾਹੇ ਤੈਸੇਗੀਏਹਪਾਪਭੀਭਗਵੰ
 ਤਕੇਕੋਪਕਾਬਚਨਹੈ ਅਰੁਇਸਪ ॥
 ਪੋਕਿਤੁਮਅਲਪਜਾਣਤਾਹੈ ਸੋ
 ਤਿਸਵਿਖੇਭੀਨਿਰਸਿਦੇਹਮਹਾਂਰਾ
 ਜਕਾ ਕੋਪਦੂਰਹੁਆਤਾਤੇਜੇਪੁਰ

ਖੁਨਿਰ ਸਿਕਹੋ ਕਰ ਪਾਪਹੁ ਵਿਖੇ ਆ
 ਸਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸਨ ਬੀ
 ਧਕਰ ਕੇ ਅਰੁ ਕੁਲ ਕੇ ਆਸੇ ਕਰਿ
 ਦੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟਤ ਤਤ ਪਰ ਜਾਇ
 ਹਜੇ ਜਗਿ ਆਸੀ ਜਨ ਕਉ ਸਿਤ ਜਨਹੁ

੧੩੦

ਕਾਭਰੇ ਸਾਹੇ ਤੋ ਭੀ ਭਗਵਿਤ ਕੀ ਬੇਪ
 ਰਵਾਹੀ ਤੇ ਭਰਤਾਗਹਿਤਾਹੇ ਅਰੁਜੇ
 ਪੁਰਖੁ ਉਦਾਰ ਹੁਆਹੇ ਤਬ ਉਸਕੇ
 ਚਿਤ੍ਰਾਵਿਖੇ ਅਹਿਕਾਰੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ਫੁਰ
 ਤਾ ਹੇਰੁ ਬਚਨੁ ਇਸ ਪਰਏਕ

ਮਾਈਕੀਵਰਤਾਹੈ ਇਕਸਮਾਈ
 ਕਾਏਕਪੁਤ੍ਰਥਾ ਸੋਮਿਤ੍ਰਕਉਪਾਪਤਿ
 ਹੂਆਥਾ ਅਰੁਭਰਤਾਕਉਉਸਕਾ
 ਗਇਆਥਾ ਸੋਜਬਪਰੁਆਇਅੰ
 ਤਬਪੁਛਦੇਲਾਗਾਅੰਰਤਸੇ ਤੇ

241
ਰਾਪੁੜ ਜੋ ਰਗੀਥਾ ਉ ਸਕਾਕਿਆਹ
ਵਾਲੇ ਤਬੀਇ ਸਤੀਨੇਕਾ ਹੇਸੁ
ਆਮੀਜੀ ਜੋ ਆਜਬਹੁਤ ਬਿਸਰਾਮ
ਮੇਰੇ ਅੰਸੇਕਹਿ ਕਰਭੇ ਜਨਭਰਤੋਂ
ਛਕਾਇਆ ਬਹੁੜਭਰਤੋਂ ਕਹਿ

ਟਲਾਗੀ ਜੁਮੇਰੀ ਅਮਕੀਵਸਤ
 ਪਰੇਸਣੇਨੇਮਾਂਗਲਈਥੀ ਅਰੁਜ
 ਬੇਮੇਮਾਗਤੀਹਿ ਤਬਵਹੁਆਗੇ
 ਤੇਜਰਕਰਤੀਹੇ ਅਰੁਦੇਤੀਨ
 ਯੀ ਤਬਭਰਤੇਨੈਕਹਿਆਜੁਵ

ਹੁਮੂਰਖਹੈ ਜੋਬਿਰਾਨੀਵਸਤਮਾਂਗ
 ਲੇਵੈ ਅਰੁਦੇਣੈਕੇਸਮੇਪੁਕਾਰਕਰਤੀ
 ਹੈ ਬਹੁੜਇਸਤੀਨੇਕਹਾ ਜੁਤੇਰਾ
 ਪੁੜਭੀਤੇਰੇਪਾਸ ਭੁਗਵਿਤਕੀਅ
 ਮਾਨਥੀ ਸੋਅਬਅਪਨੀਵਸਤਭ

ਗਵਿਤਨੇ ਸਿਮਾਲ ਲੀਨੀਹੈ ਤਾਂਤੇ
 ਸੋਕਕਰਨਾ ਪ੍ਰਵਾਣਨਹੀ ਬਹੁਡਭਰ
 ਤੇਨੇਕਹਾਜਾਇ ਸੀਪ੍ਰਕਾਰਨਿਰਸਿਦੇ
 ਹਰੇ ਜੁਜਬਹਮਾਰੇਪਾਸਥਾ ਤਬ
 ਭੀਭਗਵਿਤਕੀਅਮਾਨਈ ਅਰੁਅ

ਪਨੀਵਸਤਭਗਵਿਤਨੇਅਬੀਸਿਮੰ ।
 ਲਲੀਨੀਹੈ ਤਾਂਤੇਸੋਕਕਰਨਾਪ੍ਰਵਾ
 ਣਨਹੀ ਬਹੁੜਭਰਤੇਨੇਕਹਾ ਇਸੀ
 ਪਰਕਾਗਨਿਰਸਿਦੇਹਹੈ ਜੁਜਬਹਮੰ ।
 ਰੇਪਾਸਥਾ ਤਬਭੀਭਗਵਿਤਕੀਅ

ਮਾਨਥੀ ਅਰੁ ਅਬਭੀਉ ਸੀ ਸਿਭਾਲ
 ਲੀਆਹੈ ਬਹੁੜਾਇਨਕੇ ਸਬਰਕੀ
 ਵਾਰਤਾ ਜਬ ਮਹਾਪੁਰਖ ਨੇ ਸੁਣੀ
 ਤਬ ਉਨਹੁ ਦੇ ਨੌਕ ਉਵਧਾਈਦੀ
 ਨੀ ਅਰੁ ਕਹਾ ਸੁਭਗਵਿਤ ਕਾ ਭਾਣਾ

੨੬੭
੪੬੯
ਤੁਮਕਉਮੀਠਾਗਾਹੈ ਇਸੀਕ
ਰਿਕੈਭਗਵਿਤਨੇਵੀ ਤੁਮਕਉਪੀ
ਤਮੁਕੀਜਾਹੈ ਮੇਧਿਜਾਨਕਰਿਕੈਦੇ
ਖਾਹੈ ਜੁਉਤਮਅਸਥਾਨਵਿਖੇ
ਤੁਮਾਰਾਨਿਵਾਸਕੀਜਾਹੈ ਤਾਤੇਨਿ

ਰਸਿਦੇਹਇਹੀਪ੍ਰਸਿਧਹੁਆ ਜੁ ੧੩੫
 ਸਰਬਅਵਸਥਾਅਰੁਸਰਬਕਾ
 ਲਵਿਖੇ ਜਰਿਅਸੀਕੋਸਬਰਹੀ
 ਚਹੀਤਾਹੈ ਕਾਹੇਤੇਜਦਪਸਰਬ
 ਤਿਅਗਕਰਕੈਏਕਾਤਿਵਿਖੇਜਾ

ਇਰਹੇ ਅਰੁ ਸਰਬ ਭੋਗ ਹੁਤੇ ਮੁਕਤਿ
 ਹੋਵੇ ਤਬ ਊਹਾ ਭੀ ਸਰਬ ਚਹੀਤ ਹੋਇ
 ਸਵਾਸ ਤੇ ਜਬ ਇਕਾਂਤ ਠੋਰਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠ
 ਤਾਹੈ ਤਬ ਵੀਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਸੀਕਲ ਪ
 ਫੁਰਟੇ ਲਾਗਾ ਤੇਹੈ ਤਬ ਊਨ ਹੁ ਸੀਕਲ

ਪਹੁਕਰਿਕੈ ਭਜਨ ਵਿਖੇ ਵੇਛੇ ਪਤਾ ॥੩੬॥
 ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਗੁ ਵਿਛੇ ਪਤਾ ਕਰਿਕੈ ਸ
 ਮਾ ਵਿਅਰਥ ਬਤੀਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅ
 ਰਜਾ ਰੂਪੀ ਸੁਇਸ ਪੁਰਖ ਕੀ ਪੁਜੀ ਹੋਈ
 ਸੇਜ ਬਵਹਾਇ ਸਕੀ ਪੁਜੀ ਬਿਰਥੀਗ

231
ੳੀ ਤਬਾਇਸਕਰਿਕੈ ਮਾਨੁਖਕੀਪਰ
ਮਹਾਨਹੋਤੀਹੈ ਤਤੇਇਸਕਾਉਤਰ
ਇਹੁਹੈ ਜੁਆਪਕੋਨਿਰਵਿਕਲਪ
ਹੋਕਰਭਜਨਵਿਖੇਪਰਚਾਵੈ ਅਰੁਸ
ਬਰਵਿਖੇਦ੍ਰਿੜਹਵੈ ਤਬਸਿਕਲਪ

ਹੁਤੇ ਮੁਕਤ ਨਿਰਵਕਲ ਪਹੋਵੈ ਹੋ १੩੭
 ਰਸੁ ਖਨ ਇਕ ਸਮੇ ਮੁਏ ਕਮਹ
 ਪੁਰਖ ਕਿਸੀ ਪਹਾੜ ਮਓ ਜਾਇਨਿ
 ਕਾਸਿਆ ਤਬ ਏਕ ਪਥਰ ਕਉਰੈ
 ਵਤਾ ਦੇਖਾ ਓਸਨੇ ਤਬ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ

273
ਨੇਓਸਤੇਪੂਛਾ ਤੂਕਿਉਰੇਵਤਾਹੈ ਬ
ਹੁੜਵਹੁਪਾਥਰਭਗਵਿਤ ਕੀਆਰੀ
ਆਕਰਿਬੋਲਿਆ ਜੁਜਬਕੀਮੋਇ
ਹਵਾਰਤਾਸੁਣੀਹੈ ਜੁਸਾਂਈਇਉਕ
ਹਾਹੈ ਜੋਪਥਰਹਮੋਰੁਮਨੁਖਹੁਕੋਮੇ

ਨਰਕਵਿਖੇਡਾਲਕਰਿ ਜਲਾਵੰਗਾ १੩੮
 ਤਬਕਾਮੇਰੋਵਤਾਹੈ ਬਹੁੜਉਸ
 ਮਹਾਪੁਰਖਅਰਦਾਸਕਰੀ ਜੇਹੇਭ
 ਗਵਿਤਾਇਸਪਾਥਰਕਉਨਿਰਭੇਕ
 ਰਹੁ ਸੁਇਹੁਅਰਦਾਸਮਹਾਂਪੁਰਖ

ਕੀਭਗਵਿਤਨੇਸੁਣੀ ਅਰਓਸਪ ०
 ਥਰਕਉਨਿਰਭੈਕੀਆ ਬਹੁੜਵਹੁ
 ਪਾਥਰਮਹਾਪੁਰਖਨੇਰਵਤਾਦੇਖਾ ०
 ਤਬਮਹਾਪੁਰਖਨੇਪੂਛਿਆਜੇਤੂ
 ਅਬਕਿਉਰਵਤਾਹੈ ਜੇਅਬਕਿਉ

ਨਰਕ ਸੋ ਨਿਰਭੈ ਹੁਆਹੈ ਬਹੁੜ ਪਾਥ ੧੩੯
 ਰਕਹਾ ਜੋ ਆਗੇ ਮੈ ਭੈ ਕਰਿ ਰੇਵਤਾਥਾ
 ਅਰੁ ਅਥਾ ਮੈ ਸੁਕਰ ਕਰਿ ਰੇਵਤਾ
 ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਣਤੂ ਜੁ ਮਾਨੁਖ ਕਾਰਿ ਦਾ
 ਪਾਥ ਰਤੇ ਭੀ ਕਠੋਰ ਹੋ ਸੁਜਬ ਉਸ

ਪਾਥਰਕੀਨਿਆਈਹੋਵੇ ਜੋਕਬਹੁ
 ਭੈਕਰਕੈਰੁਦਨਕਰੇ ਤਬਕੋਮਲਰਿ
 ਦਾਹੋਵੇ ਅਨਥਾਨਹੀਹੋਤਾ ਹੋਰਸੁ
 ਖਨੁ ਇਸੀਪਰਮਹਾਪੁਰਖਨੇਕਹ
 ਏ ਕੇਜਬਹਮਕੋਅਕਾਸਬਣੀਹੋ

੨੭੪
ਫਟੇਲਾਗਤੀਹੈ ਤਬਭੈਕਰਿਕੈਮੇਰ ੦੧੪੦
ਰਿਦਾਕਪਤਾਹੈ ਇਸਕਰਿਕੈਜੇਦੇਖੀ
ਏ ਜੋਉਸਮਹਾਰਾਜਕੀਮੁੜਕੋਕੋਸੀ
ਅਗਿਆਹੋਵੈਗੀ ਅਰੁਜਬਮਿਹ
ਤਰਦਾਊਦਰਫਟੇਲਾਗਤਾਥਾ ੩

273
ਬਾਅਸੂਕੇਪ੍ਰਵਾਹਕਰਿਕੋਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਪਰਘਾਸਓਪਜਾਅਵਤੋਥੇ ਅਰੁ
ਦਾਊਦਨੇਭਗਵਿਤਕੇਆਗੇ। ਇਸਪ੍ਰ
ਕਾਰਅਰਜਕਰੀਥੀ ਹੇਮਹਾਂਰਾਜਮੇ
ਰੇਪਾਪਹੁਕਾਅੰਛਰਮੇਰੇਹਾਥਹੁਪਰ

ਲਿਖਦੇਹੁ ਤਬਮੇਅਪਣੀਅਵ
 ਗਯਾਕੋਸਰਬਦਾਕਾਲਦੇਖਤਾਰਹੈ
 ਬਹੁਭਗਵਿਤਨੇਮੇਸੇਹੀਕੀਯਾ
 ਤਬਦਹੁਅਪਣੇਹਾਥਹੁਕੋ ਦੇਖਕ
 ਰਸਰਬਦਾਕਾਲਸਰਬਕ੍ਰਿਆਵਿਖੇ

ਰੋਵਤਾਰਹੈ ਅਰੁਜਬਜਲਪਾਨਕ
 ਰਣੇਲਾਗੇ ਤਬਆਸੂਕੇਜਲਸਾਥ
 ਕਟੋਗਭਰਜਾਤਾਥਾ ਬਹੁੜਦੇਕਵਾ
 ਰਦਊਦਨੇਕਹਾਥਾ ਜੇਹੇਭਗਵਿਤਤੂੰ
 ਮੇਰੋਰੋਵਣੇਕੀਓਰਨਹੀਦੇਖਤਾ ਤਬ

ਅਕਾਸਬਾਣੀਹਈਜੋਤੁਅਪਦੇਰਵ ੧੪੨
 ਟੇਕੀਬਾਰਤਾਕਰਤਾਹੈ ਅਰੁਅਪਦ ੦
 ਆਪਤੁਝਕੋਵਿਸਮੁਦ ਹੋਗਇਆ
 ਹੈਜਬਮੇਨੇਆਦਮਕਉਉਤਪਾਤਿਕੀ
 ਆਥਾ ਤਬਸਭਹੀਦੇਵਤੇਉਸਕੇਦਾ

ਸਕਰਦੀਏਥੇ ਅਰੁਨਾਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੀਬਖਸੀਸਉਸਕਉਦੀਨੀਥੀ
 ਮੇਨੇਉਸਕਉਆਪਣਾਪ੍ਰਧਾਨਬਣਾ
 ਇਆਬਾ ਪਰਜਬਉਸਥੇਏਕਹੀ
 ਅਵਗਿਆਹੁਈ ਤਬਉਸਕੋਸੀ

ਘਰਹੀਅਪਣੇਦੁਆਰਤੇਗਿਝਾਇ १੪੩
 ਦੀਆ ਤਾਂਤੇਜੋਕੋਈਮੇਰੀਆਗਿ
 ਆਮਾਨਕਰਿਸੁਕਰਗੁਜਾਗੀਕਰਤਾ
 ਹੈ ਤਬਮੇਭੀਉਸਪਰਪ੍ਰਸਿਨੁਰ
 ਹਿਤਾਹੈ ਹੋਰਸੁਖਨ ਅਹੀਆਸ ०

ਈਲੋਕਤਪੜਕਾਜਾਮਾਪਹਿਰਤਾ
 ਥਾ ਕਾਹੇਤੇਜੇਵਸਤੇਕੀਕੋਮਲਤਾਈ
 ਕਰਿਕੈਸਪਰਸਕਾਭੋਗਹੋਤਾਹੈ ਤ
 ਬਮਾਤਨੇਜਤਨਕਰਿਕੈਉਸਕੋਰੂਈ
 ਕਾਬਸੜਪਹਿਰਾਇਆਥਾ ਜੁਤਪ

ਕਰਿ ਕੈ ਉਸ ਕਾ ਸਰੀਰ ਕਠੋਰ ਹੋਗ
 ਇਆਥਾ ਬਹੁ ਕੁ ਅਕਾਸ ਬਣੀਹੋ
 ਈਹੇ ਅਹੀਆ ਤੈਨੇ ਸੁਝ ਕੇ ਤਿਆਗੁ
 ਕਰਿ ਕੈ ਭੋਗੁ ਕਉ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਅ
 ਚੇ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰਿ ਅਹੀਅ

੧੪੪

੦

੦

ਰਵਣੇ ਲਾਗਾ ਬਹੁੜਉ ਸਨੇਤ ਪੜ੍ਹਕ ॥
 ਜਾਮਾ ਪਹਰ ਲੀਆ ਇਹੁ ਅੰਗ ਸਾਕਠ
 ਨ ਬੈਰਾਗ ਹੈ ਸਭ ਕੋਈ ਇਸ ਅਵਸ
 ਥਾ ਵਿਖੋ ਇਸ ਥਿਤ ਹੋ ਨਹੀ ਸਕਤਾ
 ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਤਾ ਜੇ ਤਾ ਕਿ ਸੀਨੇ ਭੋਗ ਹੁਕੋ ਜ

ਥਾਸਕਤਤਿਯਾਗਿਆਏ ਜੋਤੇਤਾਹੀ ੧੪੫
 ਲਾਭਕਉਪਾਵਤਾਏ ਹੋਰਸੁਖਨੁ
 ਏਸੀਪਰਮਿਹਤਰਦਾਉਦਕਉ
 ਅਕਾਸਬਾਣੀਹੁਈਬੀ ਜੋਪੁਰਖ
 ਕਹਤਾਏਮੇਪ੍ਰੀਤਵਾਨਹੇ ਅਰੁਰਾ

ੴ ਸਾਧਿਕਾਇ ਰਹਿਤਾਹੈ ਸੋਝੁ ਠਾਹੈ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਪ੍ਰੀਤ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਅਕੇਦਰ ਸਨਕ ਤਿਆਗੁ ਕੈ ਸੇਕ
 ਰਸਕਤਾਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੁੜ ਕੋ ਦੂਰ
 ਤਾਹੈ ਮੈਸਾ ਦੀਵਉ ਸਕੇ ਪਾਸ ਹੋ

ਅਗੁਮਿਹਤਰਮੁਸੇਨੇਵੀਕਹਾਥਾ ਜੇ ੧੪੬
 ਹੇਸਾਈਮਹਾਰਾਜਤੁਝਕੋਮੇਕਹਾਂਦੂ
 ਰੇ ਤਬਅਕਾਸਥਾਣੀਹੋਈਜੁਹੇਮੁਸ
 ਜਬਤੇਰੇਰਿਦੇਵਿਖੇਦੁਢਟੇਕੀਇ
 ਕੁਮਨਸਾਹੋਈ ਤਬਤੈਨੇਮੁਝਕਉ

ਪਾਇਆ ਮਰੁਸਾਈਇਉਭੀਕਹਾਏ
 ਜੇਹੇਦਾਊਦਜਗਤਾਵਿਖੇਤੂਕਿਸੀ
 ਸਾਥਪ੍ਰੀਤਨਕਰਿ ਤਬਮੁਝਕੋਦੂਰ
 ਨਹੋਇਗਾ ਕਾਹੇਤੋਦਾਇਪੁਰਖਮੁ
 ਝੁਤੇਨਿਰਸੀਦੇਹਦੂਰਹੋਤੇਏ ਸੇਏ

ਕਤੇਵਹੁਜੁਪੁਨਕੇਫਲਕੀਸਿਧਭਾ १੪੭
 ਕੇਸੀਪਰਹੀਪ੍ਰਾਪਤਹੁਆਚਾਹੈ
 ਮਰੁਜਬਉਸਫਲਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੁਆ ०
 ਚਾਹੈਨਹੀਢੀਲਹੇਜਾਵੈਕਛੁ ਤਬ
 ਨਿਰਸੇਹਕਰਿਪੁਨਿਕਾਤਿਆਗੁਕ

ਗੇ। ਅਭੁਦੁ ਸਰਾਵਹੁ ਜੇ ਮੁਖੁ ਕੋ ਵਿਸ ॥
 ਹੁਕਰਿ ਸਰੀਰ ਕੇ ਸੁਖ ਹੁ ਵਿਖੇ ਮਗ ॥
 ਨਹੋ ਏਰਹੈ ਤਬ ਮੇਭੀਉ ਸਕੋ ਵਿਸ ॥
 ਰਦੇ ਤਾਹਿ ਤਾਂਤੇ ਵਹੁ ਜਗਤ ਵਿਖੇ
 ਮਗ ਨ ਨਹੀਰਹਤੇ ਦੁਖੀ ਰਹਤੇਹੈ

ਇਸਕਰਿਕੈਪ੍ਰਸਿਧਹੁਆ ਜੇਜ
 ਬਸਿਤਹੁਕੋਪੂਰਨਪ੍ਰੀਤਿਹੋਤੀਹੋ
 ਤਬਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਅਭਲਾ
 ਖਾਨਹੀਰਹਤੀ। ਹੋਰਸੁਖਨ
 ਇਬਰਾਹੀਮਅਧਮਨੇਸਕੀਕੋਕੋ

ਪੂਛਾਥ ਜੇਤੈਨੇਬਲਖਕੇ ਅਤੀਤਹੁ
 ਕੋ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਖਾਹੈ ਤਬਉਸਨੇ
 ਕਹਾ ਜੇਉਨਕੀਉਤਮਅਵਸਥਾਥੀ
 ਇਸਕਰਿਕੈ ਜੇਜਬਕਛੁਪਾਵਤੇਹੈ ਤ
 ਬਭਗਵੰਤਕਾਸੁਕਰਕਰਤੇਹੈ ਅਰੁਜ

ਬਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤੇ ਤਬ ਸੀਤੋ ਖਕਰ
 ਰਹਿਤੇ ਹੈ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰਿ ਇ
 ਬਰਾਹੀ ਮਨੋ ਕਹਾ ਜੋ ਇਹ ਤੋ ਕੂਕਰਹੁ
 ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਬਹੁੜ ਸਕੀ ਕਨੇ ਪੁ
 ਛਾ ਜੇਤੁ ਮਨੋ ਉਤਮ ਅਵਸਥਾ ਅ

ਤੀਤਹੁ ਕੀਕਿ ਸਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਖੀਐ ਤਬ
 ਇਬਰਾਹੀਮ ਕਹਿਤ ਭੁਇਆ ਜੇਜ
 ਬਉਨ ਕੋ ਕਛੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬਉ
 ਦਾਰਤਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਅਰਜ ਬਕਛੁ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਬ ਸੁਕਰ ਕਰਤੇ ਹੈ

ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਨਕਰ ਸਕੀਕਨੇ ਮਸ ੧੫੦
 ਤਕਰੇਕਿਆ ਅਰੁਕਹਿ ਟੇਲਾਗੇਸੇ
 ਸਾਰੇ ਪੁਰਖ ਹੁਕੀਅਵ ਸਥਾਏਗੇ
 ਹੋਰ ਸੁਖਨ ਅਵਲਹ ਸਨਨੂਰੀ
 ਕੋਕਿਸੀ ਪੁਰਖਨੇ ਕਛਿ ਮਾਗਤਾ ਦੇ

m
 28

281
ਖਾਥਾ ਤਬਓਹੁਪੁਰਖੁਸੀਸੈਵਨਯੋਕ
ਰਜੁਨੈਦਪਾਸੈਪੂਛਤਭਾਇਆ ਜੇਇ
ਹੋਤੈਜਾਚਨਾਕਰਨੇਹਾਰੇਨਹੀ ਤਾਤੇ
ਇਨਕੇਮਾਂਗਲੇਵਿਖੇਕਿਆਪ੍ਰਜੇਜ
ਨਹੈ ਤਬਜੁਨੈਦਨੇਕਹਿਆ ਜੇਤੂੰਇ

ਨਕੇਮਾਗਣੇਕੀਓਰਦੇਖਕੈਗਿਲਾ
 ਨਨਕਰਿ ਕਾਹੇਤੇਜੇਇਹਮਾਗਣੇ
 ਵਿਖੇਭੀਲੋਕਹੁਕਾ ਕਲਜਾਣਕਰ
 ਤੇਹੈ ਅਰਾਇਨਕੇਰਿਦੇਕੀਦ੍ਰਿਸ੍ਟ
 ਸਰਬਥ ਭੁਗਵਿਤਕੀਓਰਹੀਏ

ਤਾਤੇਇਨਕਾਮਾਗਣਾਭੀਕਲਾ
 ਣਦਾਇਕਹੇ ਤਾਤਪਰਜਾਇਹ
 ਸਾਚੇਪੁਰਖਹੁਕੀਮਵਸਥਾਮੇਸੇ
 ਹੀਰੋਤੀਹੇ ਅਰੁਸਦਾਉਨਕਾਨਿ
 ਸਚਾਨਿਰਮਲਹੋਤਾਹੇ ਜੇਕਹੇਬਿ

ਨਾਹੀਏਕਦੂਸਰੇਕੇਸਿਕਲਪਕੋਪਛ ੧੫੨
 ਟਲੇਤੇਹੈ ਅਰੁਜਿਸੁਪੁਰਖਕੋਮੇ
 ਸੀਅਵਸਥਾਨਪਾਤਿਹੁਈਹੋਇ
 ਤਬਚਾਹੀਏਜੇਮੇਸੇਪਦਕੀਰਹਿ
 ਤਤਾਰਿਦੈਕੋਦ੍ਰਿੜਕਰਿਤੀਹੈ ਬਹੁ

ਕੁਜਬ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਅਰਸਰਧ ०
 ਤੇ ਹੀ ਨਹੋਵੇ ਤਬ ਉਨ ਕੀ ਅਵਸਥਾ
 ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਾਖੇ ਤਉ ਭਲਾਹੈ
 ਹੋਰ ਸੁਖਨ ਇਸੀ ਪਰ ਹਰਮ
 ਸਾਈ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਮੇਭੀਅ ०

ਵੇਸਕੀਆਹਿਮਾਸੁਣਕਾਰਿ ਉਸਕੇ
 ਦਰਸਨਕੋਗਾਇਆਥਾ ਤਬਵਹੁ
 ਕਰਨਨਦੀਵਿਖੇਇਸਨਾਨਕਰਤਾ
 ਥਾ ਤਬਮੇਨੇਉਸਕੋਅਚਾਨਕਹੀਪ
 ਛਾਣਕਾਰਿਤੂਤਕਰੀ ਅਰੁਉਨਕੀ

ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਖਕਰ ਮੇਰਾ ਚਿਤ ਬ
 ਹੁਤ ਕੇ ਮਲਹੂਆ ਤਬ ਮੁੜ ਕਉਇ
 ਸਪਕਾਰ ਪੁਛਣੇ ਲਾਗਾ ਜੇਹੇ ਪਰ
 ਮਪੁਤ ਹਸਨ ਕੇ ਤੂੰ ਕਲਾ ਣ ਸਿਜੁ
 ਗਤ ਹੇ ਅਰੁਣੀ ਹਾ ਕਿਉ ਕਰਿਆ

ਇਆਹੇ ਤਬਮੇਨੇਕਹਾਜੇਤੁਮਹੁ
ਨੇਮਿਲੇਬਿਨਾਹੀਮੁਝਕੋ ਅਰੁਮੇ
ਰੇਪਿਤਾਕੋਕਿਉਕਰਪਛਾਣਿਆ
ਬਹੁੜਉਨਹੁਕਹਾਜੁਹਮਕੋਭਗ
ਵਿਤਨੇਲਖਾਇਆਹੇ ਅਰੁਪੀਤ

੧੫੪

ਵਾਨਹੁਕੇਰਿਦੈਸਗੀਰਕੇਮਿਲਾਪਾਥਿ
 ਨਹੀਏਕਦੂਸਰੇਕੋਪਛਾਣਲੇਤੇਹੈ
 ਤਬਮੇਨੇਅਪੀਨਹੋਕਰਕਹਾਜੇ
 ਮੁੜਕੋਮਹਾ ਪੁਰਖਕੀਕਛੁਵਾਰ
 ਤਾਸੁਲਾਵਹੁ ਤਬਇਸਪ੍ਰਕਾਰ

ਕਹਤ ਭਏ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਕਾਦਾ ਸੁਹੋ
 ਅਗੁਇਸ ਸਗੀਰ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਨੇ ਉ
 ਸਕੋ ਦੇਖਾ ਹੀ ਨਹੀ ਬਹੁੜ ਮੇਅਪ
 ਏਚਿਤ ਕੇਅਭਿਆਸਾ ਵਿਖੇ ਪਰ
 ਚਿਅਹੋ ਤਾਂਤੇ ਮੁਝ ਕੋ ਪੰਡਤ ਕੀਨਿ

੧੫੫

ਘਾਈਇਛਾਭੀਨਹੀ ਬਹੁੜਮੇਨੇਕਹ
 ਜੇਤੁਮਹੀਮੁਝਕੋਕਛੁਓਪਦੇਸਕਰੇ
 ਤਬਮੇਰਾਹਾਥਪਕੜਕਰਕਹਣੇ
 ਲਾਗੇ ਜੋਇਸਮਨਰੁਪੀਸੈਤਾਨਤੇ
 ਭਗਵਿਤਰਖਯਾਕਰੈ ਇਤਨਾਕਹਿ

ਕਰਿਰਵਣਲਾਗੇ ਬਹੁੜਾਇਸਪ੍ਰਕਾ ੧੫੬
 ਰਕਹਣੇਲਾਗੇ ਜੇਬਡੇਬਡੇਅਸਚ
 ਰਜਰੂਪੀਮਹਾਂਪੁਰਖੁਸਭਹੀਮ੍ਰਿਤ
 ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਏਹੈ ਤਤੇਹਮਅਰੁਤੁ
 ਮਭੀਮ੍ਰਿਤਕਰੂਪਹੀਹੈ ਪਰਉਤਮ

੩੫੯
੩੧
ਵਹੀਪੁਰਖਹੈ ਜੁਸਿਤਜਨਹੁਕੇਮਾਰਗ
ਕੀਅੰਗੀਕਾਰਕਰੈ ਅਰੁਖਿਣਭੀਮ
ਰਣੇਕੇਭੈਤੇਆਤਰਨਹੋਵੈ ਅਰੁਅਵ
ਰਲੋਕਹੁਕਉਜਥਾਰਥਬਚਨਕਹੈ
ਬਹੁਜ਼ਕਦਾਂਚਿਤਭੀਸਾਧਸਿਗਡਕ ॥

ਤਿਆਗਨਕਰੈ ਕਾਹੇਤੇਜੁਸਾਧਸਿ ੧੫੭
 ਗਤਿਬਿਨਾਅਪਣੇਧਰਮਤੇਭੁਸਟ
 ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਅਰੁਜਾਣਹੀਨਸਕੋਗਾ ०
 ਅਸੇਕਹਿਕਾਰਿਜਾਤੇਰਹੇ ਅਰੁਮੁ
 ਝੁਕੈਅਪਣੇਪਾਸਠਹਿਰਣੇਨਦੀਆ

313
ਤਤਪਰਜਾਇਹਜੇਜਿਨਹੁਨੇਮਾਇ
ਆਕੇਛੁਲਕੋਪਛਾਣਿਆਹੈ ਸੋਤਿ
ਸਕੇਮੇਸੇਲਛਟਹੂਏਹੈ ਅਰੁਜਕ
ਆਸੀਜਨਹੁਕਮਾਰਗਾਇਹੀਹੈ ਪ੍ਰ
ਜਬਤੂੰਮੇਸੇਮਾਰਗੁਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ

ਨਸਕੇ ਤਬ ਸਰੀਰ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੇ
 ਗਹੁ ਬਿਖੇਲਿ ਪਟਨ ਹੋਵਹੁ ਤਬ ਦੁਖਹੁ
 ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹੁਗੇ ਹੋਰ ਸੁਖਨ ਦੇ
 ਕ ਅਬੂਤ ਰਾਬ ਸਾਈ ਲੋਕ ਕਾ ਜਗਿਆ ०
 ਸੀਥਾ ਸੇਵਹੁ ਰਿਦੇ ਕੀਏ ਕਾਗਤਾਵਿ

ਖੇਆਪਿਕਲੀਨਰਹਤਾਥਾ ਤਬਏਕ
 ਫਾਰਅਬੂਤਰਾਬਨੇਉਸਕੋਕਹਾ ਜੇਤੂ
 ਬਾਯਦੀਦਸਾਂਈਲੋਕਕਾਦਰਸਨਕਰ
 ਹਿ ਤੋਭਲਾਹੈਤਬਉਸਨੇਕਿਹਾਜੁਮੇ
 ਅਪਣੇਗੀਰਿਦੇਵਿਖੇਪਰਚਿਆਉਅ ०

ੴ ਤਬ ਆਬੂਤ ਰਾਬਨੇ ਉਸ ਕੋ ਕੇਤੀ ਵਾ ੧੫੯
 ਰਘੋਰ ਭੀ ਕਹਾ ਜੇਤੁ ਝੁਕੋ ਬਾਅਦੀਦ
 ਕਾਦਰ ਸਨਕਰਨਾ ਆਧਿਕ ਪ੍ਰਵਾਣਹੈ
 ਬਹੁੜ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਜੇਮੇ ਬਾਅਦੀਦ
 ਸਾਂਈ ਲੋਕੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਦੇਖਤਾਹੈ ਤਾਂਤੇ

317
ਮੁਝਕੋ ਬਾਯਦੀਦ ਕੇਦੇਖਣੇਕੀਇਛਾ
ਕਿਉਕਰਿਹੋਵੇ ਬਹੁਕੁਆਬੁਤਰਾਬਨੇ
ਉਸਕੋਕਹਾ ਜੇਤੂੰਏਕਬਾਰਬਾਯਦੀਦ
ਕੇਦੇਖਣੇਤੇਉਸਕਾਦਰਸਨਤੁਝਕੋਦ
ਸੇਖਹੈ ਤਬਵਹੁਜਗਆਸੀਅਸਰ

ਰਜਮਾਨ ਹੋਕਰਿ ਕਹਣੇ ਲਾਗਾ ਹੇਸੁ १੬੦
 ਅਮੀਜੀ ਇਹ ਬਚਨ ਤੁਮਹੁਨੇ ਕਿਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਾਏ ਤਬ ਉਨਹੁ ਕਹਾਹੇ ०
 ਈਅਬ ਜੇਤੂ ਸਾਂਈ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਸੁਅ ०
 ਪਣੇ ਅਧਕਾਰ ਪ੍ਰਤ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਅਰੁਜ

319
ਬਤੁ ਬਾਅਦੀਦ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਵੈਗੇ ਤਬ
ਤੂੰ ਸਾਈਕੋ ਬਾਅਦੀਦ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਅ
ਨੁਸਾਰ ਦੇਖਹਿਗਾ ਤਬ ਜਗਾ ਸੀਨੇ
ਇਸ ਬਚਨ ਕੋ ਸਮਝ ਕਰਿ ਕਹਾ ਮੇਰੇ
ਸਾਥ ਚਲਹੁ ਤਬ ਉਹਾਂ ਜਾਇਕਰਿ

158 320
ਬਾਅਦੀਦਕੋਦੇਖਹਿ ਬਹੁੜਅਬੁਤ ੧੬੧
ਰਾਬਅਰੁਓਸਕਾਜਗਿਆਸੀਬਾਅ
ਦੀਦਕੋਪਾਸਗਾਏ ਤਬਬਾਅਦੀ
ਦਜੀਗਲਮਹਿਗਇਆਹੁਆਥਾ
ਜਬਬਹੁੜਅਪਟੇਅਸਥਾਨਵਿ

138 321
ਧੇਆਏ ਅਰੁ ਉਸਜਗਾਸੀਨੇ ਉਸ
ਕੰਦੇਖਿਆ ਤਬ ਬਾਜਦੀ ਦਕੰਦੇਖ
ਤੇਹੀ ਉਸਜਗਿਆਸੀਕਹ ਜੇਭਲੇ
ਆਏਹੇ ਬਹੁੜਾਇਤਨਾਕਾਹਿਕਾਰਿ
ਉਸਜਗਿਆਸੀਕਾਸਰੀਰਛੁਟਗਾਇ

ਆ ਤਬਅਬੂਤਰਾਬਨੇ ਬਾਖਦੀ १੬੨
 ਦਕੀਕਹਾਜੋਇਹੁ ਸਾਚਾਜਗਿ ਜਾਸੀ
 ਥਾ ਅਰੁਇਸਕੇਰਿਦੇਵਿਖੋਇਕਗੁ
 ਹਜ਼ਰੇਦਥਾ ਸੇਵਹੁਭੇਦਇਸਕੀਆ
 ਪਕਰਿਮਲੁਮਨਥਾ ਅਰੁਜਬਮੁੜ

ਕੀਇਸਨੇਦੇਖਾਥਾ ਤਬਵਹੁਭੇਦਇਸ
 ਕੀਪ੍ਰਗਟਹੁਆਥਾ ਪਰਾਇਸਕੇਰਿਦੇ
 ਵਿਖੇਉਸਭੇਦਕੇਜਰਣੇਕਾਬਲਨਥਾ
 ਤਾਂਤੇਇਸਕਾਸਰੀਰਛੁਰਗਾਇਆ
 ਹੈ ਅਰੁਬਾਯਦੀਦਨੇਇਸਪ੍ਰਕਾਰਭੀ

ਕਹਾਏ ਜੋਜਦਪਾਇਬਰਹੀਸਜੈਸਾਭ ੧੬੩
 ਰੇਸਾ ਅਰੁਮਿਹਤਰਮੁਸੇਜੈਸੀਅਰ
 ਦਾਸ ਅਰੁਮਿਹਤਰਈਸੇਜੈਸਾਬਲੁ
 ਜੇਏਹਜਰਬਪਦਾਰਥਤੁਝਕੋਮਿ
 ਲਹਿ ਤਬਭੀਚਾਹੀਏਜੁਤੁਭਗਵੰਦਿ

ਤਤੇਇਤਰਅਵਰਕਿਸੀਗੁਣਅਰੁ
 ਪਦਾਰਥਕੋਅੰਗੀਕਾਰਨਕਰੁ ਕਾਹੇ
 ਤੇਜੋਗਿਆਨਵਾਨਹੁਕੀਅਵਸਥਾਇ
 ਨਤੇਭੀਪਰੇਹੈ ਹੋਰਸੁਖਨ ਜੈਸੇ
 ਗੁਲਅਰੁਕਿਡਾਏਕਹੀਬੂਟੇਤੇਉਤਪਤਿ

ਹੇਤੁ ਤੈ ਸੇਗੁਣ ਅੰਗਣ ਏਕਹੀ ॥੬੪॥
 ਈਸਰ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੁਏ ਹੈ ਕਿਸੀ
 ਪੁਰਖ ਕਉ ਗੁਣ ਹੁਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਮਾਹਿ
 ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸੀ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅੰ
 ਗਣ ਹੁਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਮਾਹਿ ਲਗਾਇਆ ॥੦॥

४३९
 ॐ ਦੇਨਹੁਕਉਪ੍ਰਮੇਸਰਬਣਾਇਅਪੈ
 ਜੈਸੇ ਜਲਤੇਉਠੈਅਨਕਤਰੰਗਾ
 ਤਾਤਪਰਜਏਹਭਾਵਨਾ ਸਿਜੁਗਤਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰਕਾਮਿਲਾਪਹੈ ਸੁਧਸਰੂਪਕ ०
 ਦਰਸਨਤਬੀਹੈ ਜਬਸੁਧਵਾਸਨਾਵੀ

ਹੋਇ ਤਬਹੀਸੇਧੇਕੇਕਿਸੀਤਰਾਬੁਰੀ १੬੫
 ਵਾਸਨਾਨਯੁਰੇ ਇਹੀਲਾਭਹੈ ਕੇਸ
 ਬਤਰਾਮਿਲਾਪਰਹੈ ਜੈਸੇਦੁਧਮੇਜ
 ਲਸਮਾਤਾਹੈ ਇਸੀਤਰਾਸੇਵਕਸੇਵ ०
 ਕਰੈ ਤਬੀਪੁਤਨਲੋਵੀਪਿਯਾਰਾਲਗੇਹੈ

ਹੋਰਸੁਖਨ ਅਬਦੁਲਾਇਨਸਾ
 ਗੰਦੈਰਾਗਵਾਨਥਾ ਇਕਤੋਗੀਤੇਗਡ
 ਵਾਪਾਸਰਖਦਾਥਾ ਬਡੇਜੀਗਲੇਵਿ
 ਖੋਇਕਰੇਜਗਆ ਵੈਰਾਨੀਵਿਖੋਇ
 ਕਖੂਹਾਦੇਖਿਆ ਏਹਭੀਪਿਆਸਾ

ਸੀ ਉਸਖੂਹੇਤੇਇਕਹਰਨੀਪਾਣੀਪੀ १੬੬
 ਦੀਹੈ ਦੇਖਕੋਗਯਾਂਇਸਨੂੰਦੇਖਕੋਹਰ
 ਟੀਚਲੀਗਈ ਤੇਪਾਣੀਨੀਵਾਜਾ
 ਇਗਹਿਆ ਤਦਇਸਅਰਜਕੀਤੀ
 ਹੇਬੇਪਰਵਾਹਸੁਆਮੀਅਬਦੁਲ ०

ਇਨਸਾਰੀਦਾਕਦਰਹਰਨੀਜੋਸਾਭੀ
 ਨਹੋਇਆ ਤਦਅਕਾਸਬਾਣੀਹੋ
 ਈ ਜੇਹਰਨੀਤੇਰੇਵਾਂਗੂੰਗਡਵਾਡੇਰੀ
 ਨਹੀਰਖਦੀ ਮੇਰਾਭਰੋਸਾਹੀਰਖਦੀ
 ਏ ਇਹਬਾਤਸੁਣਕੇਗਡਵਾਡੇਰੀ

ਉਸਨੇ ਸੁਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਪਰਵਦਗਾਰ ੧੬੭
 ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰਖਿਆ ਹੋਰ ਸੁਖ ਨਹੈ
 ਜੇ ਬੁਖਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰੁ ਕਿਸੇ ਰਸ ਤੇ ਫਕੀ
 ਰਹੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਗੇ ਨਦੀ ਵਿਚ
 ਏਕ ਸੇ ਉਰੁ ਕ੍ਰਿਆ ਆਵਦਾ ਸੀ ਫਕੀ

355
ਰਭੁਖਾਸੀ ਦੇਖਕੇਸੇਉ ਫੜਕੇਖਾਇਲਾਇ
ਆ ਤਦਾਇਸਦੇਦਿਲਾਵਿਚਆਇਆ
ਮੇਥਿਗਾਨੀਚੀਜਕਿਉਖਾਧੀ ਇਸਚਿ
ਤਕਰਿਕੈ ਨਦੀਦੇਕੰਢੇਕੰਢੇ ਤੁਰਿਆਗਿ
ਆਅਗੇਇਕਥਾਗਾਤੁਰੇਨਦੀਦੇਕੰਢੇ

ਸੇਆਦੇਬੂਟੇਲਗੋਹੁਏਦੇਖੇ ਤਦਉਸ
 ਦੇਬਾਗਵਾਨਨੂਕਹਿਆ ਤੇਰਾਸੇਉ
 ਮੇਖਾਧਾਰੇ ਉਸਦਾਮੁਲਤੂਮੇਥੇਲੇ
 ਤਦਮੇਦਰਗਾਹਥੀਸੁਰਖਬੂਹੇਵਾ ਉ
 ਸਕਹਿਆਬਾਗਦਾਮਾਲਕਸਾਹਿਰਮੇਧੇ

ਤਦਉਸਪਾਸਗਿਆ ਉਸਕਹਿਆਬਾ
 ਗਦਮਾਲਕਬਾਗਮੇਨੂੰਸਪੁਰਦਕਰਕੇ
 ਆਪਬਲਖਨੁਗਿਆਹੈ ਉਸਠਕੀ
 ਰਕਿਆਸਕੀਤ ਜੇਕਰਬਲਖਦੂਰ
 ਹੈ ਤਦਨਰਕਦੇਦੁਖਥੋਓਥੇਜਾਣਦਾ

ਦੁਖਥੋੜਾਹੈ ਤਦਥਿਥੇਗਿਆਜਾਇ १੬੯
 ਕੇਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆ ਤਦਲੋਕਾਕਹਿਅ ०
 ਥੋੜੇਦਿਨਹੋਏਹੈਨਿ ਚਿਹਬਗਦਾਦਨੁਤੁ
 ਗਗਿਆਹੈ ਤਦਫਕੀਥਨੇਠਿਰੁਸੇਚਿ
 ਆ ਦੇਜਕਤੇਅਜਾਬਥੇਬਗਦਾਦਦਾ

ਪੇਡਾਥੇੜਾਏ ਤਦਬਗਦਾਦੇਜਾਕੇ
 ਪੁਛਿਆ ਓਥੇਦੇਲੋਕਾਕਹਿਆ ਓ
 ਹਸਖਸਕੁਠੇਗਿਆਏ ਫੇਰਫਿਕ
 ਰਵਿਦਹੋਇਆ ਨਰਕਦੀਤਾੜਨਾਥੇ
 ਰੂਰਦਾਕੁਠੇਵਿਚਗਿਆ ਤਾਉਸਨੂੰ

ਮਿਲਿਆ ਆਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾ ੧੧੦
 ਈ ਤੇਓ ਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂ ਆਪਣੇ ਸੇਓ
 ਦਾ ਮੁਲ ਲੇਕੇ ਮੇਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਥੀ ਸੁਰ
 ਖਰੂ ਕਰਿ ਤਦ ਓਹ ਅਸਚਰਜ ਹੋਯਾ ०
 ਤੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਸਸੇਓ ਵਾਸਤੇ ਥੁ

ਖਾਰੇ ਥੀ ਕੁਛ ਆਇ ਯਾਹੇ ਤਦ ਫਕੀ
 ਰਨੁ ਕਹਿਆ ਬੈਠ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਹ ਫਕੀ
 ਰਕਹਿਆ ਜਬ ਤਲ ਕੇ ਮੇਨੂੰ ਦਰਗਾ
 ਹੋ ਸੁਰਖ ਰੂਨਾ ਕਰ ਲਵੇ ਉਤਨਾ ਚਿਰ
 ਮੇਤੇ ਗੀਰੇ ਟੀਨ ਹੀ ਖਾਦਾ ਉਸ ਕਹਿਆ

ਬਾਗਮੇਆਪਣੀਬੇਟੀਨੂੰਦਿਤਾਹੋਆ ੧੭੧
 ਹੈ ਉਸਨੂੰਮੇਪੁਛਕੇਤੋਨੂੰਦਸਾਗਾ ਫੇ
 ਰਘਰਜਾਇਕੈਅੰਰਤਆਪਣੀਨੂੰਕ
 ਹਯਾ ਇਕਫਕੀਰਬਡਾਪਰਹੇਜਗਾ
 ਰਆਯਾਹੇ ਮੇਬੇਟੀਦੀਨਿਸਬਤਕੀਤੀ

341
ਚਾਹਨਾਹ ਮੇਸਾਸਖਸਫੇਰਨਹੀ
ਲਭਣਾ ਤਦਮੋਰਤਾਨੇਕਹਿਆਇਸ
ਸਾਹਿਰਵਿਚਦੋਲਤਵਿਦਹੋਰੁਸਾਡੇ
ਜੇਹਾਕੋਈਨਹੀ ਤੇਬੇਟੀਸਾਡੀਜੇਹੀ
ਸੁੰਦਰਤੇਗੁਣਵਾਨਏਥੋਂਕੋਈਨਹੀ

ਤੇਤੂਫਕੀਰਨੁਬੇਟੀਦੇਨਾਹੈ ਜਿਸਦੇ ੧੭੨
 ਮਾਂਬਾਪਨੁਭੀਅਸੀਨਹੀਜਾਣਦੇ ਤ
 ਦਉਸਕਹਿਆਜੈਸਾਨੇਕਪਾਕਮੇਓ
 ਸਫਕੀਰਨੁਤਿਠਾਹੈ ਤੈਸਾਅਗੋਕੋ
 ਈਨਹੀਤਿਠ ਜੁਏਕਸੇਉਦੇਬਦਲੇ

ਬੁਖਾਰੇਥੀਕੂਠੇਵਿਚਆਪਾਹੈ ਤ
ਦਮਰਤਕਪਾਜੇਤੂਭਲੀਜਾਣੇਸੇਕ
ਰ ਤਾਂਉਸਦੀਅਜਮਾਇਸਵਾਸਤੇ
ਕਹਿਆ ਜੇਕਰਿਮੇਰੀਬੇਟੀਨਿਕਬੂਲਕ
ਰੇਤਦਓਹੁਤੈਨੂੰ ਸੇਉਦਾਹੱਕਬਖਸਦੀ

ਹੇ ਮੇਪਰੁਯਹਮੀਧੀਰੁਗੀ ਲੁਜੀਧੇ १੭੩

ਏਹਬਾਤਸੁਣਕਰਿਫਕੀਰਬਡੇਠਿ
 ਕਰਵਿਚਗਲਤਾਨਹੋਯਾ ਅਤੇਵੀਚ
 ਰਕੀਤੇਸਜੇਮੇਸੀਇਸਤੀਸਾਰੇਜਨ
 ਮਦਾਦੁਖਹੈ ਪਰਨਰਕਦਾਦੁਖਭੀ

ਬਡਾਭਾਗੀਸੁਣੀਦਾਹੈ ਉਸਥੀਥਿੜਾ
 ਇਹਹੋਵੇਗਾ ਤਦਮਨਜੁਰਕੀਤਾ ਉ
 ਸਬੇਟੀਵਿਆਹਦਿਤੀ ਤੇਦੋਲਤਬਹੁ
 ਤਥੀਨਲਬਹੁਤਾਦਿਤੀ ਜਦਉਸਦੇ
 ਪਗਵਿਚਆਈ ਤੇਉਸਦੀਮਾਤਾਵੀ

ਨਾਲਆਈ ਤਾਉਸਨੇਦੇਖੀਜੇਲੜ ੧੭੪
 ਕੀਬਡੀਸੁੰਦਰਹੈ ਤੇਅੰਗਵੀਸਭੇਸ
 ਬਤਹੋਨ ਹੋਰਾਨਹੋਕੇਤੇਸਸਨੂਕਹਿ
 ਟਲਗਾ ਮੇਰੀਤੂਠਬੋਲਣਫਾਲਿਆਨ
 ਲਬਣਨਹੀਆਵਲੀ ਤੇਰਾਸੁਆਮੀਬਹੁ

ਤਤ੍ਰੂਠਬੇਲਦਾਏ ਜੇਮੇਸੀਸੁਦਰਨੁ
 ਕਰੂਪਕਹਿਦਾਸੀ ਤਾਉਸਨੇਕਹਿਯਾ
 ਸਚਿਕਹਦਾਸੀ ਕਿਉਕੇਇਸਬੇਟੀਨੇ
 ਬੁਰੀਨਜਰਕਦੀਨਹੀਕਿਸੇਵਲਡਿਠੀ
 ਤਤੇਅੰਧੀਹੈ ਤੇਕਿਸੇਦੀਚੁਗਲੀ

ਨਿਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਤਾ ਤੇ ਬੋਲੀ ਹੈਂ
 ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਨਿਦਾ ਵੁ ਸਤੂ ਕਦੀ ਹਥ ਨਹੀ
 ਪਾਇਆ ਤਾ ਤੇ ਲੁਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲ
 ਕੇ ਪੈਰਾਨ ਲਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾਨਹੀ
 ਕੀਤਾ ਤਾ ਤੇ ਲਿਗਾ ਜੀ ਹੈ ਤਦ ਉਹ ਬ

ਤਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਤਦਉਸਨੂੰਅਕ
 ਸਬਾਣੀਹੋਈ ਹੇਦਰਵੇਸਜੇਤੂੰਮੇਰੇ
 ਭੈਕਰਿਕੈਪਰਾਇਆਹੱਕਬੁਰਾਜਤਾ
 ਤਾਮੇਤੋਨੂੰਮੇਸੀਨਿਆਮਤਦਿਤੀਹੈ
 ਤੇਆਕਬਤਨੂੰਵੀਤੇਰਾਭਲਕਰਾਗਾ

ਹੋਰ ਬਾਰਤ ਇਕਾਖਿਸਰੋ ਪਰਵੀਜ १੭੬
 ਨਾਮੇ ਬਾਦ ਸਾਹੰਦਾ ਗੁਲਾਮ ਸੀ ਬਾਤ
 ਸਾਹਦੇ ਪੀਣ ਵਾਸਤੇ ਪਾਣੀ ਲਿਆਇ
 ਮਾ ਜਦ ਪੀ ਲਾਵਣ ਲਗਾ ਤਦ ਬਾਦ
 ਸਾਹਦੇ ਭੋਨਾ ਲਹਥਕਿ ਬਿਆ ਤਦ ਜਲ

ਦੀ ਬੁੰਦ ਬਾਦ ਸਾਹ ਦੇ ਬਸਤਰਾਉ ਤੇ
 ਭੁੰਗੀ ਤਦ ਬਾਦ ਸਾਹ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਕੈ
 ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਏਸ ਦਾ ਸਿਰ ਕਤਲ ਕ
 ਰਿਦਿਓ ਜਦ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰਿ
 ਲੈ ਚਲੇ ਤਦ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਬਾਦ ਸਾਹ ਦੇ

ਉਤੇਰੁਲਾਦਿਤਾ ਤੁਦਲੋਕਾਕਹਿਆ
 ਏਹਕੀਕੀਤਾ ਤਾਗੁਲਾਮਕਹਿਆਸੇ
 ਰੇਪਾਸੇਜਲਦੀਬੂਦਰੂਲੀਸੀ ਤੇਮੇਰੇ
 ਸਿਰਕਟਣਦਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੀ ਜੇ
 ਕਰਿਮੇਰਾਤੁਸੀਸਿਰਕਟਦੇ ਤਾਬਾਦਸ ०

ਹਰੀਨਿਦਾਹੇਦੀ ਲੋਕਕਹਿਦੇਬਾਦ
 ਸਾਹਬਤਾਕਾਤਲਹੈ ਜਿਸਨੇਥੋੜੀਸੀ
 ਤਕਸੀਰਬਦਲੇਆਦਮੀਮਰਵਾਇ
 ਸੁਟਿਆ ਇਹਗਿਲਗੁਜਾਰੀਮੇਆ
 ਪਣੇਸੁਆਮੀਦੀਨਸੁਣਸਕਿਆ ਇ

ਸੀਵਾਸਤੇਮੇਸਭੋਜਲਰੂਲਕੇਮੇਪੁਰ ੧੭੮
 ਤਕਸੀਰੀਬਣਿਆਹੁਣਲੋਕਬਾਦਸ ੦
 ਹਦਾਰਿਲਾਨਕਰਨਗੇ। ਇਹਗਲਸੁ
 ਟਕੇਬਾਦਸਾਹੁਬਹੁਤਪ੍ਰਸਿਨਹਯਾ
 ਉਸਦੀਜਾਨਭੀਮਾਫਕੀਤੀ ਤੇਉਸਦਾ

ਮਰਾਤਬਾਭੀ ਬਿਲਿਦਕੀਤਾ ਹੋਰ
 ਸੁਖਨ ਕਿਰਮਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸਾਹਦੀ
 ਬੇਟੀ ਸੀ ਹੋਰ ਨਾ ਬਾਦ ਸਾਹਨੇ ਉਸ
 ਦੇ ਵਿਹਾਵਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਪਰ
 ਉਨਾ ਮਨਜੂਰ ਨਾਰਖੀ ਤਾਂ ਇਕਾਦਿਨ

ਬਾਪਉ ਸਦਾ ਭੁਜਨ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ
 ਰਿਯ ਤਦਾਇਕ ਸਖ ਸਜੁ ਆਨ ਦੇਖਿ
 ਆਨ ਲਬ ਭੀ ਆਜ ਜੀ ਦੇ ਭੁਜਨ ਕਰਦ
 ਤਦ ਵੀ ਚਾਰਿ ਆਜੇ ਏਹ ਸਖ ਸਦਰ
 ਵੇਸਨ ਦਰ ਅਭਿ ਆਮੇ ਬੇਟੀ ਆਪਣੀ

੨੦੯
੩੫੨
ਇਸਨੂਦਿਯਾਂ ਮਤਲਬਏਹਜੇਬੇ
ਦੀਇਸਨੂਵਿਆਹਦਿਤੀ ਜਦਯਹ
ਲੜਕੀਘਰਦਰਵੇਸਦੇਆਈ ਤਾਂ
ਉਪਰਿਭਾਡੇਮਿਟੀਦੇਅਧੀਰੋਟੀਪਈ
ਹੋਈਡਿਠੀ ਵੇਖਕੇਯਹਮੁੜਚਲੀਤ ॥

ਓਹੁ ਫਕਰ ਬੋਲਿਆ ਮੇਅਗੇ ਹੀਜਾ १੮੦
 ਟਦਾਸਾ ਜੁ ਬਾਦਸਾਹ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੇ
 ਮੇਰੇ ਘਰ ਕਦਵਸਣਾਹੈ ਤਬ ਲਖਤੇ
 ਜਿਗਰ ਬੋਲੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੀ ਮੁਠਲ ਸੀਵ
 ਲੋਤਾ ਨਹੀ ਹਰੀ ਮੇਰੇ ਮੁੜਨ ਦਾ ਸਬਬ

ਏਹਹੈ ਜੇਬਾਪਮੇਰੇਨਤੈਨੂੰਫਕੀਰਜਾ
 ਠਕੇਮੈਨੂੰਤੇਰੇਲਾੜਿਲਾਇਆਸੀ
 ਸੋਤੂਓਪਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦੇਸਿਦਕਾਰਿਜ
 ਕਪਹੁਚਾਵਟਦਾਨਹੀਰਖਦਾ ਤਦ
 ਅਧੀਰੀਦਾਜਖੀਰਾਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਫ

ਕੀਰਕਾਹਿਆਇਹਗੁਨਾਹਤੂਮੇਰਾ

੧੮੧

ਬਖਸ ਤਾਉਸਕਾਹਿਆਬਖਸਣ

ਦਾਫਲਾਇਹਹੈ ਜੇਮੇਨੂੰਤੁਪਰਖਣ ०

ਹੈਘਰੁਤਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਿਦਾਸਿਦਕਰਖ

ਰੋਟੀਕਲਦੇਵਾਸਤੇਨਾਰਖ ਤਾਉਸ

361
129
ਫੇਲੇਬਾਪਉਸਦੇਨੂੰਅਕਾਸਬਾਣੀਹੋ
ਈ ਹੇਬਾਦਸਾਹਤੇਗੀਬੇਟੀਮੇਰੇਨਾਲਿ
ਨਿਹਾਇਤਪ੍ਰੇਮਰਖਦੀਹੈ ਤਾਤੇਮੇਓ
ਸਨੂੰਆਪਦੇਵਲਰਾਹਦਿਤਾਹੈ ਤੇ
ਨੂੰਤੇਉਸਨੂੰਮੇਗਫਲਤਦੀਪ੍ਰੀਮਰਖੇ

ਗੀਵਿਚੋਕਦਿਆਹੈ ਦੁਣਤੁਸੀਨਿਤ ॥੧੮੨॥
 ਹੀਮੇਰੀਮੇਹਰਬਾਨੀਲੁਦੇਖੋ ਹੋਰਸੁ
 ਖਨ ਬਾਦਸਾਹਮਹਮੁਦਗਜਨਵੀ
 ਨੂਸੇਖਅਵਲਹਸਨਦੇਦੀਦਰਨੂਟ
 ਰਿਆ ਜਦਾਇਕਜੇਜਨਰਿਹਾ ਤਦ

ਆਪਣੇ ਮਾਤ ਬਰ ਇਕ ਸਮਾਦਮੀ
 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਫਕੀਰ ਦੀ ਅਜਮਾਇ ਸਵ
 ਸਤੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਇਕੇ ਬ
 ਦਰੀ ਕਰੀ ਤੇ ਕਹੀ ਜੇ ਮੇ ਦੂਰ ਥੀ ਤੁਸਾ
 ਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇ ਅਗੇ

ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਦੂਰਿ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਅਵੇ ਤਾਂਹ
 ਛੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਬਾਤ ਉਨਾਨਾ
 ਨੀ ਤਦ ਤੂੰ ਇਹ ਆਇਤ ਪੜੀ ਅੰ
 ਤੀ ਉਲਾਹੁਵ ਅਤੀ ਉਲ ਰਸੂਲਵ
 ਉਲਲ ਅਮਰ ਸਿੰਨਕੁੰਮ ਅਰਥ

੧੮੩

ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਸਾਂਈ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕ
 ਰੇ ਪੈ ਕੇ ਬਰਦੀ ਤੇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਦੀ ਭੀ
 ਤਦ ਓਹ ਸਖ ਸਫ ਕੀਰਨੁ ਜਾਇ ਮਿ
 ਲਿਆ ਤੇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੁ
 ਖਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਬਾ

ਦਸਾਹਨੂਕਹੁ ਮੇਰੇ ਆਵਟੇ ਦੀ ਉਡੀ ੧੮੪
 ਕਨਾਰਖਲੀ ਤਦ ਉਸਕਾ ਸਦਨੇਓ
 ਹੁਆਇਤਪਤੀ ਤਦ ਸੁਣਕੇ ਸੇਖ
 ਨੇਕਹਿਆ ਤੂ ਸੁਣਤਾ ਨਨੂਕਹੀ ਮੇਥ
 ਦਗੀ ਸਾਂਈ ਦੀ ਵਿਚਮੇ ਸਾਮ ਸਗੂਲ

ਹਾਂ ਜੋ ਪੇਕ ਬਰੁ ਦੀ ਬੰਦ ਗੀ ਭੀ ਮੇਥੇ
 ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਣਤੀ
 ਦੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬ
 ਹੁਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਹੋਇਆ ਤਾ ਸੇਖ ਦੇ
 ਪਾਸ ਅਹੁਇਆ ਸੇਖਨੇ ਇਜਤ ਦੇਨ ।

ਲਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਪਾਸਾ ਬਿਰਾਇ
 ਆ ਤਦ ਪੀਰ ਜ ਕਰਿ ਕੇ ਸੁਲਤਾਨ
 ਨੇ ਸਟਾਲ ਕੀਤਾ ਜੁ ਸੇਖ ਬਾਜ ਦੀ ਦਾ
 ਮਰਾਤ ਬਾਪੇ ਕੇ ਬਰੰਗ ਥੀ ਜਾ ਦੋ ਯਾ
 ਜੇ ਮਾਥਾ ਜੁਲ ਨੇ ਪੇ ਕੇ ਬਰ ਨੂੰ ਭਰਾ ਸੀ

੧੮੫

ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਸੀ
 ਤਦ ਸੇਖਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਜੋ ਅਖੀ ਪਕੀਨ ਦੀਆ
 ਨਾਲ ਪੈਰ ਬਰਨੂੰ ਇਕ ਅਲੀਨੇ ਹੀ ਦੇਖ
 ਆਸੀ ਤਾਤ ਪਰਜਾ ਇਹ ਸਾਂਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ
 ਦੇਖਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਸੁਖਨ

ਯਨੁਨਮਿਸਰੀਕਹਿਆਹੈ ਇਕਦਿਨਜੀ ੧੮੬
 ਗਲਵਿਚਸੈਤਾਨਨੂੰਮੋਡਿਠਾਸੀ ਚਾਈਦਿ
 ਨਉਸਨੂੰਸਜਾਦਿਆਕਰਦਿਆਹੋਏਸਨ ਤਾਂ
 ਮੇਕਹਿਆਜੇਲੋਕਾਨੂੰਦੁਖਦੇਕੇ ਤੇਲਾਨਤ
 ਦਤਬਕਲੋਕੇਫਿਰਾਇਤਨੀ ਬੰਦਗੀਕ

ਯਕਹਾਵੈ ਉਸਕਹਿਆਹੇਯਨੂਨ ਜੇਕ
 ਰਮੇਬੰਦਗੀਵਿਸਾਰੀਹੋਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਤਾਂ
 ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਨਹੀਵਿਸਾਰੀ ਹੋਰ
 ਸੁਖਨ ਇਕਦਿਨੁਅਬਦੁਲਾਇਨਸ
 ਰੀਤਲੇਦਰਖਤਦੇਬੈਠਾਸੀ ਟਪੀਨਸਦੇ

ਦੀ ਸਿਰਉ ਪਰ ਰਖ ਦਾਸੀ ਅਕਾਸ ਬਣੀ १੮੭
 ਹੋਈ ਹੋ ਦਰਵੇਸ਼ੋ ਪੀਵੇ ਚਨਾਹੇ ਤਾ
 ਦਫਕੀਰ ਬੋਲਿਆ ਹੋ ਸਾਈ ਏਹ ਦੁਨੀ
 ਆਤੇ ਪਰਲੋਕ ਬਾਹਿਸ ਤਦੇ ਵੇਤਾ ਏਹੁ
 ਸੇਰੇ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀ ਜੇਕਰ ਆਪਣਾ ०

ਪਾਦਿਤਾ ਚਹੇਤਾ ਓਹ ਮੇਨੂੰ ਅਗੇ ਹੀ ਸਹੀ
 ਹੈ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ ਇਸ ਤੋ ਸਿਵ
 ਇਤੇ ਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਸਤ ਸੇ ਤੂੰ
 ਏਪੀ ਮੁਲ ਲਵੇਗਾ ਤਾਹੁ ਕਮ ਹੋਆ
 ਹੇਦਰ ਵੇਸ ਮੇਸੀ ਬਿਅਦ ਬੀ ਬੋਲਨਾ ਹੈ

ਜੋ ਕੋਈ ਏਹ ਗਲ ਲੋਕ ਨੂੰ ਦਸੇਗਾ ਤਾ ੧੮੮
 ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੋਈ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਉ ਸਕਹਿ
 ਆਹੇ ਸਾਂਈ ਤੂੰ ਭੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਜੇਕਰਿ ਸਿ
 ਰੜ ਤੇਰੇ ਮੇਲੋ ਕਾਨੂੰ ਦਸਦਿਤਾ ਤਾਤੇ
 ਗੀਬੰਦ ਗੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਸਬ ਆਪ

145 375
ਏਆਪਨੂੰਹੀਖੁਦਾਜਾਣਨਗੇ ਹੋਰਬਾ
ਰਤ ਇਕਦਿਨਗਾਬਿਆਬਸਗੀਰਸ
ਤੇਟੁਰੀਜਾਦੀਸੀ ਕੋਈਬਦਕੋਮਸਖਸ
ਮਿਲਾਆ ਗਾਬਿਆਨੂੰਪਕੜਕੇਕਿਸੀਕੀ
ਚਨੀਪਾਸਵੇਚਮਾਏਆ ਉਸਬੀਬੀਕੀ

ਚਨੀਨੇਸਰੀਨੂਵਿਚਬਜਾਰਦੇਬਠਲਾਕੇ ੧੮੯
 ਬਦਕਾਰਾਪਾਸੋਇਕਅਸਰਫੀਮੁਲ
 ਮੰਗੀ ਜੋਕੋਈਸਖਸਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾ
 ਨਾਇਕਅਸਰਫੀਦੇਵੇ ਸੇਰਾਤਉਸਦੇ
 ਪਾਸਰਹੇ ਜੋਸਖਸਰਾਤਉਸਪਾਸਜਾ

ਏ ਸੋਊਸਦੀਬਿਦਗੀਬਰਕਤਦੇਖਕੇ
 ਉਸਨੂੰਮਥਾਟੇਕੇ ਤੇਸਾਗੀਰਾਤਬਿਦਗੀ
 ਕਰਦਾਰਹੇ ਤੇਗਾਬਿਆਂਦੇਨਿਸਚੇਦੀ
 ਬਰਕਤਨਾਲ ਉਸਨੂੰਰਿਦੇਦੀਸਯਈ
 ਹਾਸਲਹੁਦੀ ਤੇਵਡੀਸਵੇਰਦੇਵੇਲੇ

ਗੁਬਿਆ ਅਗੇ ਸਿਜਦਾ ਕਰ ਕੇ ਓਹ ਸ

੧੯੦

ਖਸ ਬਨ ਨੂੰ ਚਾਲਿਆ ਜਾਦਾ ਤੇ ਗੁਬਿਆ

੦

ਨੇ ਇਕਤਾ ਕਚੇ ਵਿਚੇ ਇਕ ਅਸਰ ਯੀਰ

ਜਦੋਂ ਸਕਦੁ ਕੇ ਉਸਕਿ ਚਨੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਈ

ਤੇ ਇਸ ਦਿਨ ਉਸਕਿ ਚਨੀ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ

ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇਕਈ ਸਖ ਸਾਇਸ ਪਾ
 ਸਦੇ ਲਤਵਿਦ ਕਈ ਗਰੀਬ ਆਂਵਦੇ
 ਹੋਨ ਸਭੇ ਅਸਰ ਭੀ ਆਂਦੇ ਨੇ ਜੋਗਤਨ
 ਹੀਉਂਦੇ ਤਾਤੇ ਕੰਚਨੀ ਨੇ ਦਿਲਾ ਵਿਚਖੋ
 ਫਖੁਦਾ ਦਾ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀ ਜਾਓਇ ਬੰ

ਹੋਰ ਸੁਖਨ ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਸੋਰਵਾ ਬਾਦ ੧੯੧
 ਸਾਹਦੇ ਸੇਇਕ ਸਿਦੂ ਕਨਿਕ ਲਿਆ ਤੇ
 ਉਸਦੇ ਵਿਚ ਪੰਜਨ ਸੀਹਤਾਲਿਖੀਆਂ
 ਹੋਈਆਂ ਸੀਆ ਜੇਕੁ ਭਾਈ ਨਹੀਰਖ
 ਦਾ ਸੁਭੁਜਾ ਵਿਚ ਬਲ ਨਹੀਰਖਦਾ

ਜੇੜਾ ਪਨ ਨਹੀਰਖਦਾ ਸੇਦੁਖਸਿਸ
 ਰਦਾ ਨਹੀਰਖਦਾ ਜੇਇਸਤੀਨਹੀਰ
 ਖਦਾ ਸੁਸੁਆਦਜਗਤੰਨਹੀਰਖਦਾ ਦਾ
 ਸੇਫਰਜੀਦਨਹੀਰਖਦਾ ਸੇਰੋਸਨੀਅ
 ਖੀਆਦੀਨਹੀਰਖਦਾ ਜੇਏਹਚਰੇਚੀ

ਜਾਕੇ ਈਨਹੀਰਖਦਾ ਸੁਗਿਅਮੁਤਲ ੧੯੨
 ਕਾਕਿਸੇਦਾਨਹੀਰਖਦਾ ਹੋਰਸੁਖਨ
 ਏਕਦਿਨਮੁਲਾਨਾਕੁਤਬਦੀਨਅੰ
 ਦਰਮਹਲੇਯਹੂਦੀਆਦੇਗਿਆ ਤੇ
 ਕਹਿਆਜੁਮੁਸਲਮਾਨਾਵਲੇਮੇਰਾਦਿ

ਲਹਟਿਆਹੈ ਜੇਕਰਚਾਲੀਦਿਨਤੁਸੀ
 ਮੇਰੀਟਹਲਕਰ ਤਾਮੇਮਜਬਤੁਹਾ
 ਰਾਇਖਤਿਆਰਕਰਾਗਾ ਤਾਉਨਾ
 ਚਾਲੀਦਿਨਉਸਦੀਖਿਜਮਤਕੀਤੀ
 ਫੇਰਕਹਿਆਅਪਣੇਜੇਸੁਖਨਹੈ

ਸੇਸਿਭਾਏ ਤਕਰਾਰਪੁਰਾਕਰੋ ਤਾਓ ੧੯੩
 ਹਹਸਿਆ ਤੇਕਹਿਣਲਗਾਜੁਚਾ
 ਲੀਬਰਸਮੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਦੀਜਾਰੋਈ
 ਆਖਦੀਆ ਤੇਕਪੜੇਹਿਛਾਏ ਪੁਸਾ
 ਕਾਪਹਿਰੀਆ ਤੇਫਰਮੇਮੁਸਲਮਾਨ

ਨਹੋਆ ਤੇਏਹ ਅਜਬ ਅਹਿਮ ਕਹੈਨ
 ਜੋਚਾਣੀ ਦਿਨ ਦੀਆ ਰੋਟੀਆ ਖੁਵਾ
 ਇਕੈ ਮੇਨੂੰ ਅਹੁਦੀ ਬਣਾਇਆ ਚਾਹ
 ਦੇਹੈਨ ਤਾਤ ਪਰਜੇਹ ਓਹ ਸਖਸ
 ਮਾਤਮ ਦਰਸੀਸੀ ਮਜਬਾਦੀ ਕੈ ਦਵਿ

ਚਨਹੀਸੀ ਨਿਰਬਾਹਮਾਤਰਸਰੀ
 ਰਦਾਪ੍ਰਯੋਜਨਚਾਹਦਾਸੀ ਹੋਰਸੁਖ
 ਨ ਇਕਸਾਈਲੋਕਦਾ ਜੇਕਰਿਮ ॥
 ਇਆਤੇਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ ਤਾਖਰਚ
 ਕਰਿ ਅਤੇਜਾਣਲਗੇਤੇਰੇਪਾਸੇਜੇਕ੍ਰ

ਤਾਤਦਭੀਦਾਨਕਰਿ ਤਦਤੇਰੇਪਾਸਰ
 ਹੋਗੀ ਜਾਤੇਇਸਦੇਰਜਣਵਾਲਾਕੋਈ
 ਨਹੀਹੋਆ ਹੋਰਸੁਖਨ ਏਕਮੁਰੀ
 ਦਪਾਸਮੁਰਸਦਦੇਗਾ ਤੇਪੁਛਿਰਿਸੁ
 ਜੁਕੇਹਫ਼ੇਰਾਹਟੁਰਮੇ ਜੋਸਾਈਨਿਮੇਪ ॥

ਵਾ ਤਦਮੁਰਸਦਕਹਾ ਜੁਕੇਹੜੇ
 ਰਾਹਤੂਰਿਆਹੈ ਜੋਸਾਂਈਨੁਤੇਨ
 ਹੀਪਾਇਆ ਅਫਸੋਸਹੈ ਅਫਸੋਸ
 ਹੈ ਅਫਸੋਸਹੈ ਰਾਹਦੀਤਫਾਇਤ
 ਅੇਸੇਹੈ ਜੇਸੇਦੁਇਲੋਹੇਦੇਪੜੇਹੋਵਨ

ਇਕਸਦਾਨਾ ਲਬਣਵਾਈਏ ਇ
 ਕਸਦੀਅਚਸੀਬਣਾਈਏ ਆਰ
 ਸੀਵਿਚੋਮੂਹਦਿਸਦਾਏ ਨਾਲਵਿਚ
 ਫੁਕਮਾਰੀਏ ਤਾਦੁਸਰੇਪਾਸੇਨਿਕ
 ਲਜਾਦੀਏ ਤਾਤਪਰਜਾਇਹਜੇਦਿ

ਲਨ੍ਹੂਸਾਫਕਰੇ ਸੋਸਾਈਨ੍ਹੂਮਿਲਦਾ ੧੮੬
 ਏ ਹੋਰਸੁਖਨ ਹਸੂਬਸਰੀਅੰ
 ਮ੍ਰਤਵੇਲੇਸੁਤਾਹੋਇਆਸੀ ਉਸਨੂੰ
 ਸੈਤਾਨਨੇਜਾਕੇਜਗਾਇਆ ਤਾਹਸਨ
 ਨੇਕਾਹਿਆ ਹੋਸੈਤਾਨਤੇਰਾਕੇਮਤਾ

ਬਿਦਗੀ ਬਿਭੁਲਾਉਣਦਾਹੇ ਮੇਨੂਤੂਜ
 ਗਿਆਹੇ ਏਹਕਿਆਵਾਸਤਾਹੇ ਤਸੇ
 ਤਨਕਿਆਏਕਦਿਨਅਗੇਤੈਥਾਇਹ
 ਵਖਤਚਕਾਸੀਤਦਤੂ ਜਾਗਕੇਬਹੁ
 ਤਰਿਆਸੀ ਜੇਏਹਵਖਤਬਿਦਗੀਦ ०

ਤੇ ਬੋਹਿਜਾਦਾ ਤੇ ਫੇਰ ਉਠ ਕੇ ਤੂੰ ਪਰੇ
 ਸਾਨ ਹੋਦੇ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧਿਕਾਰ ਕਰ ਦੇਤ
 ਬਬੇਰ ਗੀ ਕਰਨ ਤੇ ਵਧੀਕ ਦਸਹ
 ਜਾਰ ਸਵਾਬ ਤੇ ਨੂੰ ਹੁਦਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜੇਜ
 ਗਿਆ ਹੈ ਤਾ ਜਾਗਣਾ ਤੇ ਦਾ ਫਲੁ ਪਾ

ਵੈਗਾ ਤਤਪਰਜਾਇਹੁ ਭੁਜਨ ਕਰਨਨ
 ਲੇ ਮਨਨੀਵਾ ਕਰਨਦਾ ਮਹਾਤਮਵ
 ਧੀਕਹੈ ਹੋਰਸੁਖਨ ਸਾਂਈਲੋਕਾਨੇ
 ਕਹਾਹੈ ਅਸਚਰਜ ਅਹਿਵਾਲ
 ਉਨਮਨੁਖਾਦਹੈ ਜਿਨਦੇਪਦਰਥ

ਤਾ

ਜਾਨਤਾਂਵਡੀਚਿਤਾਕਰਤੇਹੈਨ ਭਜ
 ਨਾਬਿਨਾਸਮਾਜਾਦਾਹੈ ਤਾਇਸਥੀ
 ਚਿਤਾਨਹੀਕਰਤੇ ਹੋਰਸੁਖਨ ਇ
 ਕਸਮੇਮੁਸੇਪਾਸਫਰਿਸਤਾਆਪਾ
 ਜੇਆਪਦੇਦੇਸਵਿਚਾਇਕਚਿਗਾ

੧੯੮

315
ਆਦਮੀ ਚੂਢਦੇਵੇ ਤਾਉ ਨਾਦਸਿਯਾ
ਜੋ ਏਹ ਚਿਗਾਏ ਤਾਹੁ ਕਮਹੋਆ ਜੋਇ
ਸਨੁਕਹੋ ਜੋਇ ਕਬੁਰਾਆਦਮੀ ਚੂਢਕੇ
ਆਵੇ ਤਾਉ ਸਨੇਤਿ ਨਾਦਿਨ ਦੀ ਮੁਹਲਤ
ਮੰਗੀ ਫਿਰਕੋ ਚੋਥੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਗਲ

ਰਸਾਇਕੇਲੋਆਯਾ ਜੋਮੇਹੀਬੁਰਾਹਾਂ
 ਤਦਮੁਸੇਕਹਯਾਜੋਆਪਨੂੰਬੁਰਾਕਿਸ
 ਤਰਾਕਹਿਨਾਹੈ ਤਾਓਸਨੇਕਹਯਾਜੋਮੇਅ ०
 ਪਦੇਗੁਨਹਾਨੂੰਜਾਣਨਾਹਾ ਲੋਕਾਦੀਗੁ
 ਨਹਾਦੇਮੇਨੂੰਖਬਰਨਹੀ ਜੋਮੇਕਿਸੇਨੂੰਬੁ

ਰਾਕਹ ਤਾਹੁਕਮਹੋਯਾਜੋਅਗੇਭੀਏ
 ਹੋਚਿਗਾਸੀ ਪਗਇਸਆਜਜੀਕਰਨ
 ਕਰਕੇਮੇਨੂੰਬਹੁਤਪਿਆਰਲਗਾਹੈ
 ਹੋਰਸੁਖਨ ਸੈਦਅਲੀਇਕਸਾ
 ਈਲੋਕਸੀ ਇਕਸਦਿਨਵਿਚਮਜ

ਲਸਬਾਦਸਾਹਦੀਰੇ ਕਿਸੇਸਖਸ
 ਨੇਉਸਸਾਈਲੋਕਦੀਸਿਫਤਕੀਤੀ
 ਜੋਸੈਦਅਲੀਵਿਚਤਿਨਸਿਫਤਹੈ
 ਨ ਏਕਤਾਹਰਾਮਨਹੀਖਾਦ ਦੂਸ
 ਰੇਕਾਬੇਵਲਪਿਠਕਰਕੇਨਹੀਬਹਿਦਾ

ਤੀਸਰਾ ਜਾਨਵਰਾ ਦੀ ਬਾਤ ਨੂੰ ਯਾਨੇ ਬ
 ਲੀਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ
 ਇਸ ਦੀ ਅਜਮਾਇਸ ਕਰੋ ਤਦ ਫਰਾ
 ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਫਰਸ ਕਰੋ ਤੇ ਇਸ ਦੀ
 ਜਾਗਾਉ ਥੇ ਕਰੋ ਜਿਥੇ ਕਾਬੇ ਵਲ ਪਿਠਾ

ਵੇ ਰੋਟੀ ਭੀ ਹਰਾਮ ਦੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ
 ਇਹ ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਈ ਲੋਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਯਾ
 ਤਦ ਉਸਨੇ ਕਾਬੇ ਵਲ ਮੁਹਕਰ ਕੇ ਬੈਠ
 ਟਦੀ ਜਾਹਗਾਨਾ ਪਾਈ ਲਾਚਾਰ ਹੋਕੇ
 ਕਿ ਬਲੇ ਵਲ ਪਿਠ ਕਰਿ ਕੇ ਬੈਠੇ ਤਦ

401
ਠੀਗਾਠੀਗਾਦੇਮਾਸਦੇਖਾਣੇਆਏ ਉ
ਸਦੇਅਗੇਰਖੇ ਜਦਓਹਖਾਵਣਲਗਾ ०
ਤਦਸਾਹਨੇਕਹਿਆਲੋਕਕਹਦੇਹੈਨਿ
ਸੈਦਅਲੀਕਾਬੇਵਲਾਪਿਠਨਹੀਕਰ
ਕੇਬੈਠਦਾ ਹੁਣਤੂੰਕਿਸਤਰਾਕਾਬੇਵਲਾ

ਪਿਠਕਰਕੈਬੈਠਾਹੈ ਤਾਉਸਕਹਿਆ
 ਜੋਕੋਈਤੁਹਾਡੇਵਲਮੁਹਕਰਦਾਹੈ
 ਉਸਦੀਪਿਠਕਾਬੈਵਲਹੋਜਾਦੀਹੈਇ
 ਸਬਾਤਥੀਬਾਦਸਾਹਦੀਤਸਲੀਹੋਈ
 ਫਿਰਕਹਿਓਸਸੁਣਿਆਹੈਜੇਤੂੰਹ

ਰਾਮਨਹੀਖਾਦਾ ਸੋਹਣਕਿਉਹਰਾਮਖ ॥
 ਨਹੈ ਤਾਕਹਯਾ ਜੋਮੇਖਾਨਾਹਾਸੁਹਲਾ
 ਲਹੈ ਜੁਤੁਸੀਖਾਦੇਹੋਸੋਹਰਾਮਹੈ ਮ
 ਲਕਨੇਕਹਿਆਕਿਸਤਰਾਜਾਣੀਏ
 ਉਸਨੇਕਹਿਆਹੁਣੇਤੁਹਾਨੂਮਲੂਮ

ਹੇਜਾਦਾਹੈ ਤਬਲਗਾਇਕਇਸਤੀ
 ਫਰਮਾਦੀਆਈ ਬਾਦਸਾਹਪੁਛਿ
 ਆਏਹਕੀਕਹਿਦੀਹੈ ਉਸਕਹਿਆ
 ਬਕਰਾਸੇਦਮਲੀਦੀਨਜਰਵਾਸਤੇਰ
 ਖਿਆਸੀ ਸੁਤੁਸਾਭੇਆਦਮੀਖੋਹਲੇ

ਆਏਹੈਨ ਸੇਦਕਹਿਆਦੇਖੇਮੇਰਾਸੁ
 ਖਨਸਚਾਹੋਇਆ ਇਸਥੀਉਪਰਿਦ
 ਇਕਸਜਨਾਵਰਨੇਕਧਉਪਰਬੈਠਕੇ
 ਫਰਿਆਦਕੀਤੀ ਮੀਰਨੇਕਹਿਆਸੁ
 ਟਿਆਹੈ ਤੁਸੀਪੰਛੀਆਦੀਜੁਬਾਨਸ

ਮਝਦੇਹੇ ਇਹਕਿਹਾਕਹਦਾਹੈ ਕਹਿ
 ਓਸਜੁਇਹਅਜਬਬਾਤਕਰਦਾਹੈਕ
 ਹੋਉਚੀਕਹਾਕਹੋਹਉਲੀਕਹਾ ਬਾਦਸ
 ਹਨੇਕਹਿਆਉਚੀਕਹੋ ਤਾਉਸਨੇਕ
 ਹਿਆਏਹਜਨਾਵਰਕਹਦਾਹੈ ਰਿਤ

ਵੀਤੀਐ ਸਤੀਦਾਪਜਾਮਾਕਾਜੀਪਹਿ
 ਗੀਬੈਠਾਹੈ ਮੀਰਕਹਿਆਕੀਸੀਤ
 ਰਾਜਦੀਏ ਫਕੀਰਕਹਿਯਾਦੇਖੀਏ
 ਜਾਦੇਖਨਤਾਪਜਾਮੇਨੂੰਖੂਨਲਗਾਹੁ
 ਯਾਹੈ ਤਾਕਾਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆ ਏਹਕੀਸ

ਬਬਹੈ ਤਾਕਾਜੀਕਹਾਮੇਭੁਲਾਵੇ
 ਨਾਲਾਇਸਤੀਦਾਪਜਾਮਾਪਾਇਆਇ
 ਆਹ ਤਾਬਾਦਸਾਹਉਸਸਾਈਲੇ
 ਕਦੀਬਾਤਸੁਣਕਰਿਬੈਤਤਅਜਬਹੁ
 ਆ ਹੋਰਸੁਖਨ ਜੀਹੇਸਾਈਲੇਕ

ਦਾਭਾਈ ਮਕੇਰਿਗਿ ਜਾਜਾਇਕੇ ਮਕੇ ਭਾ
 ਈ ਦੀਤਰਯਾਇਕ ਖਤ ਲਿਖਿਆ ਹੇ
 ਭਾਈ ਮੇਤਿ ਨ ਚੀਜਾ ਦੀ ਚਾਹਰਖਦਾ
 ਸੀ ਸੇਪਾਈਆ ਹੇਨ ਇਕਰਹਦੀ
 ਹੇ ਸੇਤੂਦੁਆਕਰਿ ਜੇਸਾਈ ਚਹਭੀ

ਦੇਵੇ ਪਹਿਲੀਚਾਹਣੇਹਸੀ ਜੋਬਾਕੀ ੨੦੬
 ਉਮਰਾਵਿਚਮਕੇਦੇਗੁਜਾਰਾ ਸੋਮੇਮਕੇ
 ਵਿਚਪਹੁਚਾ ਦੂਸਰੀਚਾਹਣੇਗੁਈ
 ਸੀ ਸੋਖਾਤਰਖਾਹੁਥਭੀਮੇਰੇਆਈ
 ਤੀਜੀਚਾਹਣੇਹਰੇ ਜੁਤੇਨੂੰਜੀਵਦਮਿ

ਲੀਏ ਜੀਹੇਨੇਲਿਖਿਆਜਵਾਬ ਹੇ
 ਭਾਈਕਾਬੇਦੇਰਹਿਣਦੀਚਾਹਜੇਤੂਕ
 ਰਦਾਹੇ ਤਿਸਨਲੇਚਿਤਸੁਧਕਰਿ
 ਆਪਲਾ ਫੇਰਭਾਵੇਕਿਤੇਥਾਰਹੁ
 ਜਾਤੇਮਕਾਂਨਮਰਦਾਦੇਬਣਾਏਹੋਏ

ਚੈਨ ਮਰਦਮਕਾਨਦੇਨਹੀਬਣਾਏ
 ਹੋਏ ਅਤੇਤੁਹਿਲਿਖਿਯਾਮੇਨੁਖਾਤ
 ਰਖਾਹਲੋਗੀਮਲੀ ਸੇਜੇਕਰਿਤੇਰੋਵਿ
 ਚਮਰਦਮੀਇਦੀਤਤੂਬੀਦਿਆਂਸਾ
 ਣੀਦਿਆਨੁਆਪਣਾਬੀਦਾਨਕਰਦੇਜ ।

ਤੇ ਤੇ ਨੇ ਸੇਵਕੀ ਕਰਨੀ ਸਾਹਿਬੀਨ
 ਸੀ ਕਰਨੀ ਤੀਸਰਾ ਜੇਤੂ ਹੋਕਾ ਹਿਆ
 ਮੇਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦੇਖ ਲਈ ਚਾਹ ਪੈ ਸੇ ਜੇਕ
 ਰਿ ਤੇ ਨੂੰ ਸਾਈ ਦੇ ਦੇਖ ਲਈ ਇਛਾ ਨਾਕ
 ਰੰਦੇ ਤਾਤ ਪਰਜਾ ਏਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ

ਅੇਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰ ਜੋਹਰਸਪਸੇਦਾਰੇ
 ਤਾਨਾਢੇ ਹੋਰਸੁਖਨ ਸਾਂਈਲੋਕਾ
 ਕਹਿਆਹੈਦੁਨੀਆਛਾਇਯਾਦੀਨਿ
 ਆਈਹੈ ਜੇਹੜਾਇਸਦੀਤਰਯਮੁਹ
 ਕਰੇ ਉਸਥੀਨਸਦੀਹੈ ਜੇਹੜਾਇ

ਸਨੂੰ ਪਿਠ ਦੇਵੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਦੀ
 ਹੈ ਹੋਰ ਸੁਖ ਨ ਸਾਈ ਲੋਕ ਕਾਹਿ
 ਯਾਹੈ ਜੁ ਜਿ ਸਪਸੇ ਤੂੰ ਲੋਕੁ ਰਖਨਾ
 ਹੈ ਤੂੰ ਕੈਦੀ ਉਸ ਦਾਹੈ ਤੇ ਜੋ ਕੈਦੀ ਤੇਰੇ
 ਪਾਸੇ ਲੋਕੁ ਰਖਦਾਹੈ ਤੂੰ ਅਸੀਰ ਉਸਦਾ ॥

ਹੇ ਹਰ ਸੁਖਨ ਮੰਲਵੀਰੁ ਮੀਨੇਕਹ
 ਆਏ ਵੈਰਾਗਣਨ ਚਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ
 ਦੁਖਾਇਯਾ ਦੁਖੇ ਨਹੀ ਤੇ ਬਡੇ ਪੁਰਖਾਰ
 ਥਵਾ ਲਾਓਹੈ ਜੇਹੜਾ ਲਾਇਕ ਦੁਖ
 ਦੇਵੇ ਦੇਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਵੇ

ਹੋਰਸੁਖਨ ਕੇਈਸਖਸਹਾਤਮ
 ਪਾਸਗਿਆ ਤੇਉਸਨੂੰਪੁਛਿਓਸ
 ਜੁਤੀਕਿਸਤਰਾਸਮਾਬਤੀਤਕਰਨਹੈ
 ਜੇਤੂਧਨਦੀਆਮਦਨਨਹੀਰਖਦ ०
 ਹਾਤਮਕਹਾਮੇਰਾਹਥਖਜਾਨੇਸਾ

ਈਦੋਵਿਚਹੇ ਤਾਉਸਕਹਿਯਾਤੈਨੂੰ
 ਰੇਟੀਅਸਮਨਥੀਉਤਰਦੀਹੇ ਤਾ
 ਹਾਤਮਕਹਯਾਜੇਜਮੀਨਉਪਗਿਰਿ
 ਜਕਉਸਗਚਰਨਹੋਵੇ ਤਦਅ
 ਸਮਨਥੀਦੇਵੇ ਹੋਰਸੁਖਨ ਸਿ

413
ੴ ਸਾਈਲੋਕਨੇਕਹੀ ਹੇਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰਤੇਰੀਦਾਤਦਾ ਸੁਕਰਮੇਕਿਸਤਰਾ
ਗੁਜਰਾ ਜੁਸਾਰੇਸਿਸਾਨਿਦਾਵਿਚਤੈਮੇ
ਸੀਚੀਜਕਈਨਹੀਪੈਦੇਕੀਤੀ ਜੇਦਿ
ਲਦੇਬੀਨਣਲਾਇਕਹੋਵੈ ਤਾਤਪਰ

ਜਾਇਹ ਜੋ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਮਿਥਿਯਾ ਹੈ
 ਨਿ ਹੋਰ ਸੁਖ ਨ ਜੇ ਕਰ ਕੇ ਵਿਧਨ ਖੇ
 ਧਨ ਕਯਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾ ਮਰਤ ਬਾਸਿਦ
 ਕਦਾ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਕਿ ਸਤਰ ਸਾਧਦਿਦਾ
 ਹੋਰ ਸੁਖ ਮਰਦ ਓਹ ਹੋ ਗਿਣ

ਤੀਤੋਧਿਆਨਥੀਬਾਹਰਜਿਸਦਾ
 ਇਕਸੁਸਾਇਨਗਲਾਥੀਸਿਫਾ
 ਇਜਾਦਹੇ ਸੋਮਾਨਿਦਹੇਵਨਦੇਹੇ
 ਜਿਸਨੂੰਸੁਦਨਾਲਗਿਣਤੀਸੁਸਾ
 ਦੀਹੇ ਸੋਭਸਦੇਬਡੇਭਾਗਹੇਨਿ

ਹੋਰ ਸੁਖਨ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚ
 ਤਿਨਾ ਸਿਫਤ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਵਿਚ ਕੋ
 ਧਤੇ ਹੋ ਸਾਬਹੁ ਤੇ ਸੋਮਨਿ ਦਬਾ
 ਆਝਾਂ ਦੀ ਤੇ ਕੁਤਿਆ ਦੀ ਤੇ ਜਿਨਾ
 ਵਿਚ ਛਲ ਤੇ ਕਪਟ ਤੇ ਝੂਠ ਹੈ ਬਹੁਤ

ਸੋਮਨਿਦਸੇਤਾਨਦੀਹੈ ਤੇਜਿਨਾਨੁਖਾਣਾ
 ਤੇਸਉਣਾਭੋਗਣਾਕਾਮਦੇਵਸਹੈਨਿਸੋਮ
 ਨਿਦਪਸੁਆਦੀਹੈ ਤੇਜਿਨਾਵਿਚੁਨਿਸ
 ਚਾਤੇਸਿਤਖਤੇਦਾਇਯਾ ਤੇਮੇਤੀਆਦਿਕ
 ਹੈਸੋਮਨਿਦਦੇਵਤਿਆਦੀਹੈਨ ਹੋਰ

ਸੁਖਨ ਬਾਜਦੀਦਨੇਕਹਆਹੈ ਅਗੇ
 ਐਸਾਜਮਾਨਾਹੈਗਾਸੀ ਜੋਪਥਰਾਥੀਖੁਸ
 ਬੋਇਦਿਲਾਦੀਆਵਦੀਸੀ ਹੁਣਐਸਾ
 ਜਮਾਨਾਹੈ ਦਿਲਾਥੀਬੋਇਪਥਰਾਦੀ
 ਆਵਦੀਹੈ ਹੋਰੁਬਾਰਤ ਹਸਨਬ

ਸਰੀਨੈਗਾਬਿਆਬਸਰੀਨੁਕਾਹਿਆ ਜੁਭ
 ਰਤਾਕੀਤਾਚਾਹਨੀਹੈ ਤਾਉਤਰਦਿਤਾ
 ਜੁਸਰੀਰਹੀਨਹੀਤਾਭਰਤਕੈਸੇਹੋਵੈ
 ਤੇਵਿਵਹਾਰਾਵੇਖੇਭੀਮੋਕੁਛਨਹੀ
 ਵਿਚਉਕਮਪਰਮੇਸੁਰਦੇਹਾ ਤਦਹ

ਸੁਨਕਯਾਏਹਦਰਜਾਪਾਯਾਹੈ ਤ
 ਦਹਸੁਨਕਯਾ ਤ੍ਰਿਖੁਦਾਨ੍ਰਿਕਿਸਤ
 ਰਾਜਾਣਨੀਹੇ ਤਾਰਾਬਿਆਕਾਹਿ
 ਆਪਰਕਾਰਨਾ ਲਤ੍ਰਿਜਾਣਨਹੈ
 ਮੇਰਿਸਨ੍ਰਿਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਾਤੇਪ

ਰੇਜਾਣੀਹਾਂ ਹੋਰਸੁਖਨ ਇਕ
 ਸਮੇਜੁਨੇਦਸਾਈਲੋਕਪਾਸਸੈਤਾਨ
 ਆਯਾ ਤਾਜੁਨੇਦਕਯਾਤੂਫਕੀਰਾ
 ਨੂਦੁਖਦੇਨਾਹੈਸਾਈਤੋਤੂਨਹੀਰੁਰ
 ਦਾ ਤਾਂਸੈਤਾਨਕਯਾ ਤਾਹਿਜਾਣਬੁ

ਸ੍ਰਕੇਮਨ ਸੂਰਦੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਫਤਵਾ ਦਿ
 ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਈ ਦਾ ਭੋਨਾ ਆਇਯਾ ਤ
 ਦਜੁਨੈ ਦਨੇ ਨੇ ਤੁਭਰ ਕੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ
 ਸਾਚਿ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਰਮੇਸਾਈ ਦੇਹੁ
 ਕਮਨਾ ਲਫਤਵਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜੋਇਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਦੋਮਨਸੂਰਨਿਸਿਕਹੋਕੇ ਅ
 ਨਲਹਕਕਹਿਣ ਲਗਾ ਤਦਬਗਦ
 ਦਦੇਲੋਕਅਕਠੇਹੋਕੇਉਲਮਾਵਾਪਾਸ
 ਗਏ ਤੇਕਾਹਿਓਨੇਜੇਤੁਸੀਕਹੋਤਦਾਇ
 ਸਨੁਮਾਰਸੁਟੀਏ ਜੇਅਗੇਉਮਤਨਾਵਿ

ਗਫ਼ੇਮਤਦਉਲਮਾਵਾਕਹਿਆਸਾਡੀ
 ਕਿਆਮਜਾਲਹੇ ਜੁਜੁਨੇਦਦੇਬੇਠਿਆ
 ਮਸੀਮਨਸੁਰਦੇਮਾਰਨਦਾਫਤਵਾਦੇ
 ਈਏ ਤਦਸਬਾਇਕਠੇਹੇਕੇਮੇਰੇਪਾਸਆ
 ਏ ਤਾਂਤਿਨਮਹੀਨੇਉਨਾਨੂੰਮੇਤਕਰਚਮ

ਦਾਰਕੀਤੇਜਦਲਚਾਰਉਨਾਮੇਨੂੰਤਿਗ
 ਕੀਤਾ ਤਾਮੇਅਧੀਰਾਤੀਉਰਕੋਇਸ
 ਨਾਨਕਰਕੇਸਿਰਨਗਾਕੀਤਾ ਗਲਵਿ
 ਚਪਲਾਪਾਕੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਹੇਸਰਬ
 ਗਮਸੁਮੀਮੇਇਨਾਲੋਕਾਥੀਆਜਜ

ਹੋਯਾਹਾਂ ਜੋਮੇਥੀਮਨਸੂਰਦੇਮਾਰਨ
 ਦਾਹੁਕਮਮੀਗਦੇਹੋਨ ਤੇਮੇਜਾਣਨਾ
 ਹਾਅਨਲਹਕਮਨਸੂਰਨਹੀਕਹਦਾਤਾ
 ਮੇਉਸਦੇਮਾਰਨਦਾਫਤਵਾਕਿਸਤਰਾਲਿ
 ਖਾ ਹੇਸਰਬਗਮਸੁਆਮੀਮੇਨੂੰਇਸਬ ०

ਤਦਾਰਸਤਾਦਸੋ ਤਦਅਕਾਸਬਣੀ
 ਹੋਈ ਹੇਜੁਨੈਦਲਕਾਦਾਕਹਆਮੰਨਕੇ
 ਮਨਸੂਰਦੇਮਾਰਨਦਾਫਤਵਾਦੇਹ ਜਾਤੇ
 ਹਜਾਰਾਫਰਿਸਤੇਵਾਸਤੇਰੂਹਮਨਸੂ
 ਰਦੇਲਯਾਵਣਨੂੰਭੇਜੇਹੈਨਿ ਹੇਜੁਨੈਦ

ਤੂਤਿ ਗਨ ਹੋਇ ਸਬ ਬਤੇਰੇ ਮੇਰਾ ਜੋ
 ਪਿਆਰਾ ਮਨ ਸੁਰਹੇ ਸੇ ਮੇਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ
 ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਾ ਦਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ
 ਹੋਇਆ ਤੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਰ ਕੇ ਮੇਰਾ
 ਪਟੇ ਮਕਾਨ ਪਰ ਬੈਠਾ ਤਦ ਉਲਾਸਾਵਸ

ਭੇਆਏ ਤੇਖਲਕਤਸਭੇਮਨਸੁਰਨੁਪ
 ਕੜਕੇਲੁਆਈ ਜਦਕਲਮਭਰਕੇਲਿ
 ਖਲਲਗਾ ਤਦਅਯਸੇਸਕਰਕੇਨੇ
 ਤ੍ਰਾਵਿਚੇਇਤਨਾਜਲਚਲਾ ਜੇਕਾਰਾ
 ਦਤਰਹੋਗਿਯਾ ਇਸੇਤਰਾਤਿਨਵਰੀ

ਹੋਯਾ ਫਤਵਾ ਮੇਥੇ ਨਾਲਿਖਾ ਗਿਆ
 ਉਸਵੇਲੇ ਮਨ ਸਰਨੇ ਮੇਨੂੰ ਰੋਦਿਆ ਦੇ
 ਖਕੇ ਸੁਯਦਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜੋ ਪਿਛ
 ਲੀਰਾ ਤਕਾ ਸੁਖ ਨ ਯਾਦ ਨ ਹੀ ਕਰਦਾ
 ਹੁਣ ਤੀਕ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਾਵਿਚ ਪਯਾ ਦੇ ਗੀ ਕਰ

੨੧੯

ਨਾਹੇ ਤਦਓਥੀਵਾਰਮੇਕਲਮਲੇਕੇ
 ਮਨਸੂਰਦੇਮਾਰਨਦਾਫਤਵਾਮੇਲਿਖਿ
 ਮਾ ਤਦਓਹਲੇਕਮਨਸੂਰਨੁਪਕੜ
 ਕੇਲੋਗਏ ਪਗਇਸਮਫਸੇਸਨ
 ਲਚਾਲੀਦਿਨਘਰਥੀਬਾਹਰਨਨਿ

ਕਾਲਿਆ ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਨਮ ਦਾ ਨੇਮ ਕੀ २੨੦
 ਤਾ ਇਸ ਸਰਸਿੰਦ ਗੀ ਕਰ ਕੇ ਮੇਸਿ
 ਰਤੇ ਪਗੜੀ ਨਾ ਬੰਨਾਗਾ ਤੇ ਉਪਰਬ
 ਸੜਵੀ ਨਾ ਓਦਾਗਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਾਤ ਦ ੦
 ਠਤਵਾਭੀ ਨਾ ਲਿਖਾਗਾ ਤਿਸ ਥੀ

ਪਿਛੇ ਜੁਨੈ ਦਨੈ ਨੇੜ ਭਰ ਕੇ ਕਹਾਯਾ ਹੈ
 ਸੇਤਾਨ ਜਦ ਮਨ ਸੂਰਨੂੰ ਸੁਲੀਚ ਝਾਯਾ
 ਉਸ ਵਕਤ ਤੂ ਕਿਥੇ ਸੈ ਉਸ ਕਹਾਯਾ
 ਮੇਂ ਸੁਲੀਚੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ਸੀ ਤੇ ਦੇਖਦਾ
 ਸਾਜੇ ਹਜਾਰਾ ਫਰਿਸਤੇ ਬਹਿਸਤਾ ਦੇ ਮੇ

ਵੇਲੇ ਕੇ ਖੜੋਤੇ ਸਨ ਜੁ ਪੇਰ ਖਟਦੀ ਜਾ
 ਗਾਨ ਸੀਉ ਥੇ ਜਦ ਉਨਾ ਮੰਨ ਸੂਰਨੂੰ ਸੁ
 ਲੀਚ ਝਾਯਾ ਤਉ ਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਅਨਲ
 ਹੰਕ ਬੋਲਿਆ ਤਉ ਨਾ ਸਮਾਝਿਆ ਜੋ
 ਅਜੇ ਜੀਵਦਾਹੈ ਤਦ ਉਸਦੇ ਅੰਗਵ

ਢਟਲਗੇ ਜੇੜਾ ਅੰਗਕਟਲ ਉਥੇ ਅਨ
 ਲਹਕਦੀਆਵਾਜਆਵੇ ਤੇਜੇੜੀਖੁੰਨਦੀ
 ਬੂਦਭੀਤੁਗੇ ਸੋਭੀਜੀਨਉਪਰ ਅਨ
 ਲਹਕਦੀਸਕਲਬਟਜਾਏ ਤੇਜੇਹੜੇ
 ਲੋਕਉਥੇਸੇ ਤਿਨਾਵਿਚੇਜੇੜੇਉਸਦੇਹਾ

ਲਖੀਬੇਖਬਰਬੇ ਸੁਖਬਰਮਾਰਨਲਗੇ
 ਜੇਤ੍ਰਮਹਿਰਮਸੇਓਹਰਣਲਗੇ ਉਸਸ
 ਮੇਮਨਸੁਰਦੀਭਿੰਣਵੀਬੁਰਕਾਪਹਿਨੇਉਥੇ
 ਆਈ ਸੁਲੀਦੇਪਾਸਅਕੇਖਲੋਤੀ ਤੇਰਦ
 ਨਕਰਕੇਕਹਣਲਗੀ ਅਜਲਹਕ ਬਹ

ਕ ਅਨਲਹਕ ਮਨਸੂਰ ਮਸਤਰ ਬਰ
 ਦਾਰਦਾਸਤਨ ਅਰਥ ਅਜਲਹਕ
 ਦੀਨੇ ਨਾਲਹਕ ਅਨਲਹਕਦੇ ਮਨ
 ਸੂਰਨੇਉਸਦੀ ਚਿਰਦੇਖਕੇਕਹਯਾ ਹੋਏ
 ਟਰੇਵੀਦਾਤਾ ਵਿਛੜਨਵਾਲਿਆਨੂੰ

ਕੇਮਿਲਨਵਾਲਿਆਨੂੰ ਤਾਤੇਤੂਬੇਸ
 ਬਬਦਾਰੇਣਤਾਗ ਜਾਤੇਭਾਈਤੇਰ
 ਆਪਣੇਦੇਸਤਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਯਾਹੈ ਤੂੰ
 ਹਸਕੇਪਰਨੂੰਜਾਹ ਤੇਨਿਸਾਚਿਤਹੋਹ
 ਏਹਕਹਿਕੇਓਧਰਧਾਨਹਟਾਯਾ ਏ

ਹਬਾਤਾ ਮੇਰੇ ਦੇਖਾ ਦਿਆ ਹੋਆਂ ਜਦਤੀ
 ਕਰਓ ਸਦੇ ਅੰਗ ਕਰ ਦੇ ਰਹੇ ਤਦਤ
 ਕਮੇਭੀ ਪਾਸਖੜਾਰਿਹਾ ਜਦਓ ਸਦੀ
 ਜੁਬਾਨ ਮੁਬਾਰਕ ਕਟੀਓਨੇ ਤਦਉ
 ਨਾਦੁ ਸੁਣਾਵ ਲੇ ਮੇਭੀ ਮੁਹਰੇ ਗਲਿ

